

ጥር 17

የቅዱስ ሲኖዶስ ጉባኤ የክርክር ማዕከልነቱ

የሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ መሠረታዊ መልእክትን ለመረዳት አንድን ነገር መገንዘብ ጠቃሚ ይሆናል። በጉባኤው ክርክር ማዕከል፣ በቤተክርስቲያንና በዘመኑ ሰው መካከል ግንኙነት ነበር ማለት እንችላለን። መገንዘብ ያለብን በጉባኤው ክርክር ማዕከል፣ በቤተክርስቲያንና በዘመኑ ሰው መካከል ግንኙነት ነበር ማለት የምንችለው ወይ ሰው፣ ወይም ቤተክርስቲያን የጉባኤው መልእክት ማዕከል ነበሩ። በውይይት ወቅት የቤተክርስቲያኒቱ ችግሮች በዘመኑ ሰውና ከተቋማቱ ጋር በትዕግሥት ተጠንቷል። ነገር ግን ማዕከላዊ ያልሆነ ጉባኤ ለመፍጠር አይደለም። የጉባኤውን እንዲሁም በቤተክርስቲያኒቱ ነጻብራቅ ላይ በፍላጎት ተካሂዷል። ብዙ ግኝቶችም ተጠርተው ተከናውነዋል። ነገር ግን ቤተክርስቲያናዊ ማዕከል እነዲፈጥሩ የተደረገ ጉባኤ ሳይሆን አጠቃላይ ክርስቲያናዊ ጉዳዮችን ለማጥናትና ውሳኔ ለማሳለፍ ነበር እንጂ።

የእግዚአብሔር ዕቅድ ሁልጊዜ በኢየሱስ ክርስቶስ ማዕከል ነው። የሰው አኗኗር አሳሳቢና በልባዊ ስሜታዊነት ግምት፣ በቤተክርስቲያን እምነት ወይ በራስዋ አልተጨበጠም ወይም አልተጠናቀቀም። ይልቁንም፣ የበለጠ ገጽሕና በእውነት በተስፋና በሰው ደኅንነት ላይ ይኸውም፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ውስጥ የበለጠ የጠራ እምነት እንዲሆን አስገደደ እንጂ።

የሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ቤተክርስቲያኒቱ ከክርስቶስ ጋር ያላትን ትክክለኛው ወዳጅነትና በጊዜያችንም ክርስቶስ የለጣትን የአደራ ተልእኮ በትክክል አውቃለች።

ቤተክርስቲያን በታላቅ ፍርሃትና በኃላፊነት ስሜት በራስዋ ውስጥ የክርስቶስን ምስጢር አግኝታለች፤ ከዚሁ ባሻገር በመጓጓዝ ለእያንዳንዱ ሰው መንገዱን ታበራለታለች።

ጥር 18

የቤተክርስቲያን ምስጢራዊነት

ራሱ ሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ሰነድ ቤተክርስቲያኒቱ እንደ ምስጢር፣ ምልክትና የክርስቶስ አካል ተደርጋ ተገልጣለች። እነዚህ ሁኔታዎች ቤተክርስቲያን ከክርስቶስ ጋር ያላትን ግንኙነት ይገልጣሉ። ቤተክርስቲያን ፍጹም የሆነ ወይም ብልጭ ድርግም የሚል ትርጉም የላትም።

ቤተክርስቲያን ወደ ክርስቶስ ታመለከታለች፤ እንደዚሁም በተመሳሳይ ሁኔታ የእርሱን የማይታይና ታሪካዊ ሁኔታውን ታንጸባርቃለች።

የሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ሰነዶች ሁሉ ክርስቶስን በመጥቀስ አስደሳች ያደርጉታል፤ ይልቁንም፣ በመለኮታዊ መገለጥ ላይ ቀኖናዊ ሕግ (ደይ ቪርቡም) እና በተቀደሰው ሥነ-መለኮታዊ ሕግ ላይ (ሳክሮ ሳንክቲም ከንሲሊዩም) በማለት በሁለት ይከፍሉታል። በተከታታይ ክርስቶስ በቃሉና በምስጢራቱ የመገኘቱን መሠረቶች እናያለን። እነዚህ ሁለቱ ሕጎች በግልጽ በክርስቶሳዊ ዓላማ የጌታን ሕይወት መገኘት እንዲኖር አመቻችተው ይከፍቱአታል።

ጥር 19

የቤተክርስቲያን ወዳጅነት

ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። ከብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ሆኖ በሰው ልጅ ታሪክ ማዕከልና ከእግዚአብሔር ጋር የመወዳጀት ምሳሌ ነው። ቤተክርስቲያኒቱ ከእግዚአብሔር ጋር በክርስቶስ ወዳጅነት ውስጥ የምትኖር ማሳበረሰብ ናት። ይህን ወዳጅነት ለእያንዳንዱ ሰው ይሰጣል። ይህ የወዳጅነት አመለካከት ወይም በጉባኤ ሰነዶች እንድትበራ ያደረገው አንድነት ቤተክርስቲያን የክርስቶስ ታላቅ ስጦታ ናት ተብሎ ይታሰባል። ከዚያም መንፈስ ቅዱስ የብዙ ስጦታዎች ምንጭ በመሆን በዚሁ አማካይነት ሰው ወደ ክርስቶስ አንድነት ይገባል ወይም የክርስቶስ ተከታይ ይሆናል። በመንፈስ ቅዱስ ብርሃንና ስጦታዎቹ በቤተክርስቲያን ሕይወት ተሳትፎ አዲስና ያልተጠበቀ ጥልቀትን ያገኛል።

የቤተክርስቲያን ድርጅታዊ ተግባርዋና ኅብረተሰባዊ ግንኙነትዋ ስለነጻነት፣ ስመንፈሳዊና ለንጽሕና ያሏት ፍላጎቶች ግልጽ ተደርገዋል። ለጋራ ክብርና ኃላፊነት ክርስቲያኖች ሁሉ መሠረታዊውን ክልል ይዳስሳሉ፤ በዚሁ ተፈላጊው የተግባርና የጥሪ ልዩነት ተለይቶ ወጥቶላቸዋል።

እነዚህ ተመሳሳይ ተግባራትና ጥሪዎችን በጥልቀትና በአዲስ መንፈስ በጥንቃቄ እንደገና የግሰብን ሁኔታ ለምሳሌ በቅዱስ መንበር ድርጅታዊ መዋቅርንና የእገልግሎት ማጠናቀቂያ ይልቁንም በውጥና ለእግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ ስለሚሰጠው እገልግሎት ይታሰባል።

እንዲሁ በሐሳቡ ለክርስቲያን ምእመናን የሚሰጠውን ሥዕላዊውን ግምት ያስባል። በጊዜያዊ እውነታዎች የክርስቲያናዊ ሥልጠና ሐሳብ በራሱ እንደማይጠናቀቅ የእንዲሁ ግንዛቤ ነው፤ ነገር ግን የክርስቶስን ምስጢር ከነቁ የክርስቲያን ማኅበረሰብ ኃላፊነቶች ጋር በመላው በአዲስ መንገድ የመሳተፍ ሁኔታን ይሸክማል።

ይልቁንም፤ በመንፈስ ቅዱስ የበራው ትክክለኛው እውነታ ያልተጠናቀቀ ቢሆንም፤ ከድርጅታዊ ክልልዋ ውጭ በሰዎች እኗርና የካቶሊክ ቤተክርስቲያን ተሳትፎን እንደገና እንዲገመገም ተደርጓል። የቤተክርስቲያን 'እንቅስቃሴ ክርስቲያን ካልሆነ ሃይማኖቶች ጋር የሚደረገው ውይይት እርቅን የማየትንና ጸጥታ የሰፈነበትን ሁኔታ ግምት በማድረግ የዚህ ያለማመን ክስተት ውጤቶች ሁሉ ናቸው። (ኖስትራ አይታቴ ዩኒታቲስ ሬዲኢን ተግራሲያ)።

ማኅበረሰብና ተልእኮው

ከክርስቶስ ጋር የሚደረግ ግንኙነት ለሰው ሕይወት ተጨማሪ ጉዳይ ሳይሆን መሠረታዊና ትክክለኛ ግቡም ነው እንጂ፤ እያንዳንዱ የሰው ልጅ ሰው በመሆኑ ብቻ የክርስቶስን ዓላማ ለመካፈል ተጠርቷል። በዚሁ ምክንያት ከክርስቶስ ጋር የሚደረገው አንድነት ለቤተክርስቲያን ሰዎች ሁሉ እውነተኛ ተልእኮ ይሆናል።

በመጀመሪያ ደረጃ ይህ ተልእኮ ወደ ሰዎች ሁሉ መሄድን ይፈልጋል። ክርስቲያን ወደ አልሆኑትም ጭምር ይሄዳል። ተልእኮው በአጠቃላይና በጥልቀት እያንዳንዳችን ወደ እያንዳንዱ ሰው በመሄድ በንድፈ ሐሳብና በተግባር የበሰጠ ነጻና ራሱን የቻለ አስተዋይ በመሆን ለእግዚአብሔር ጥሪ መልስ ይሰጣል። በዚሁ ብርሃን የሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ክርስቲያናዊ የሆነውን ሥነ-ሰብአዊነት (አንትሮፖሎጂ) በክርስቶስ ውስጥ ባለው እምነት ጀምሮ የሰውን ሁኔታ ነደፈ።

በዚሁ በሥነ-ሰው አካል ጥናት ለሁለት ክፍሎች ከፍተኛ ቅድሚያ ተሰጥቷቸዋል፤ እነርሱም ሙሉነትና ተስፋ ናቸው። ክርስቶስ ለሰው የላቀና እጅግ ፍጹም የሆነ ድል ነው። ክርስቶስ ወሳኝና የተስተካከለ መልካምም ሲሆን፤ ለመለኮታዊ መልካምነቶች ፍላጎታችንን የተስፋ ዓላማችንን ቅርጽና ትርጉም የሚሰጠን ናቸው።

ሙሉነት ተስፋ የንድፈ ሐሳብና የተግባር ፍቺ የሚፈልጉ መደቦች ናቸው። በባሕል ሁኔታዎች ከመቼውም ጊዜ የበሰጠ ከእኛ ጋር የተፈጠሩ በማድረግ እንደዚሁም በዚሁ ጊዜና ካሳ ከፍተኛ ከሥቃይና ከሐሳብ ጋር ተሸክሞ የመቆም ጫና ናቸው።

ጥር 21

ማኅበረሰብና መለወጥ

ሁለተኛው የቫቲካን ጉባኤ ለእያንዳንዱ ባሕላዊ ሁኔታ ወዲያውኑ የተዘጋጀ መልስ አይሰጥም። ነገር ግን ይልቁንም ያልተከደነው ተግባር፣ ማንኛውም ሰው በጠንካራ ታሪካዊ ሁኔታውንና ባሕሉን የመለወጥ ሁኔታ እምነትን ወደ ማጣመር ይመጣል፤ ይኸውም («አጀርናማኑቶ») የተባለውን ቃል ስሜት መረዳት ይገባል።

እንዲህ ዓይነቱን አርምጃ መውሰድ ትዕግስትን፣ ጠንካራ ሥራንና ልምድን ይጠይቃል። በባሕል አማካይነት በሚደረገው ፈጣን ለውጥ ምክንያት ቤተክርስቲያን የተዘጋጀችባቸው ጥልቅ የብጥብጥ ሂደቶች እነዚህ አስማሚ የሆኑ ጽሑፎች ከመነሻው ውይይት የተሻሉ ናቸው።

የጉባኤው ባሕል ከጉባኤው በኋላ ከነበረው ወቅት ባሕል ጋር እንደ ዓይነት አይደለም። እ.ኤ.አ. በ1968 ዓ.ም እንደዚያው ነው ተብሎ የተዘገበ ቢሆንም እንኳ በድንገት በተደረገው በባሕል ለውጥ ላይ ወቅትን መመዝገብ አስቸጋሪ ነው።

የለውጡን ይዘት ማመልከት እንኳ የበለጠ አስቸጋሪ ነው። በአጠቃላይ እኛ ማለት የምንችለው የሰውን ስሜቶች በትክክል አለመግለጥ፣ በቅን ልቦና ያገኘነውን ደኅንነት በቅንነት ላይ ተመሥርቶ የተገነባ ነው። በሰው ላይ ማዕከል ከነበረው ከሰው ባሕል አልፈን ስም ወደሌላቸው የድርጅቶችና የተቋማትን የእርስ በርስ እንቅስቃሴ ባሕል ውስጥ ተሸጋግረናል።

ከተጨማሪ የእንዱስትሪ ኅብረተሰብ ወደ ድኅረ እንዱስትሪ ኅብረተሰብ አልፈናል። በኢንተርናሽናል ትብብር ከመተማመን ርቀን ወደ ዘመኑ ጠማማኝነትና የጦር መሣሪያ እሸቅድድም ገብተናል። የዚህን ባሕል ትችት አስወግደንና አድነን ልንረዳው የምንችለው እንዴት ነው? የመጨውን ጊዜያት በትክክል መተንበይ ስለሚያስችግር ጉባኤው የባሕልን ደረጃ መመደብ አልፈለንም። ይልቁንም ለሰው ልጅ ጥልቅ የሆነ የይግባኝ አደራውን አስተላለፈ እንጂ።

ለዎች ራሳቸው በመሠረቱት ደረጃ ጉዞ ተጠቅመው ተለውጠዋል። ስለዚህ ይህ የድኅረ ጉባኤ ወቅት ለሰላማዊ አጠቃቀም እንደዚያ ሆኖ አልተገኘም። መለወጥ የማጣራት ድክመቶቻችንንና አዝጋሚነታችንን ይጠራል፤ ነገር ግን ከራሳችን ማስተዋሎች የበለጠ የክርስቶስን መገኘት በእኛ ውስጥ ያስቀምጠዋል። በእኛ ውስጥ በዓለም ውስጥም የነበረውን ክፋት በእርግጥ በትንሣኤው አሸንፈ። ለመለወጥ እንደ ጥሪ የታየውን ጉባኤ አማራጩን ከጥፋት አዳነው። ዓመታት እንዳለፉም ከእኛ በማለፍ ይቆያል። ስለ አለፈው ትዝታ ሳይሆን ነገር ግን ስለ ነገው ተስፋም ነው እንጂ።

ጥር 22

ኢየሱስና ከተሞቻችን (አገሮቻችን)

በእያንዳንዳችን ከተማ ልብ የተጋደሙትን ምስጢራት ኢየሱስን የመረዳት ችሎታ ይኑራቸው ወይም አይኑራቸው እኛ ራሳችንን እንጠይቅም። ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ ኢየሱስ ለመጀመሪያ ጊዜ ለፋሲካ በዓል ያደረገውን ጉብኝት ሲመዘግብ እንዲህ አለ፤ «የፈጸማቸውን ተእምራቶች ባዩ ጊዜ ብዙ ሰዎች በእርሱ ስም አመኑ።» ወንጌላዊው በመቀጠልም ደግሞ እንዲህ አለ፤ «ኢየሱስ ግን ለዎችን ሁሉ ያውቅ ስለነበር ስለ ሰው ማንም እንዲነግረው አያስፈልገውም ነበር (ዮሐ. 2፡23-25)።

ስለዚህ ችግሩ ሌላ ጉዳይ ነው፤ ኢየሱስ በሚያውቃት መንገድ አደራ የሰጣትን ከተማ በጠላትነት፣ በመጥፎ አስተያየት፣ በውጥረት፣ በሽብር፣ በማስፈራራት፣ እርሱንም ለመተው የተዘጋጀች ከተማ ሆናለች።

ኢየሱስ ወደ ከተማይቱ ሲገባ በፍርሃት፣ በጥርጣሬ፣ በመቆጠብ ወይም በጥንቃቄ ማድረግ መንገድ አይደለም። ይልቁንም እርሱ ወደዚያች ከተማ የገባው ግልጽና በጉ አድራጊ ሰላማዊም ሆኖ ነው። «እንቺ የጽዮን ልጅ አትፍሪ እነሆ ንጉሥሽ በአህያ ውርንጭላ ላይ ተቀምጦ ይመጣል» (ዮሐ. 12፡15)። «የጽዮን ሴት ልጅ» የሚለው አባባል የሚያመለክተው ትሕትና በተመላበት ሁኔታ ከተማይቱን በሴት ልጅ ፍቅር አስመስሎ ሲገልጣት ነው።

ከሺህ ዓመታት በፊት ገጥሥ ሰሎሞን በቀላሉና በቁምነገር እንደገባው፤ የሰላም ገጥሥም በሙሉ ተስፋና ቃልኪዳን ገባ። ኢየሱስም «እኔ ስላልፈራሁኝ አንቺም የጽዮን ሴት ልጅ አትፍሪ፤ በባሕዳን ፍርድ የማትደሰቺ ከተማ በአንቺ ላይ መውደቅን እቀበላለሁ፤ እወድሻለሁ፤ የመጣሁትም በዚሁ ድፍረትሽ ነው» አለ። ቅዱስ ጴጥሮስ ወደ ከተማይቱ ሲገባ የተናገራቸውን ቃላት በማስታወስ ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዮሐንስ ዳግማዊ «ክርስቶስንና ኃይሉን ለመቀበል አትፍሪ፤ አትፍሪ፤ በክርስቶስ በሮችሽን ወለል አድርገሽ ክፈቺ» አለ።

ኢየሱስ ወደ ራሱ ከተማው ሲገባ በደስታ፤ በግልጽነትና ያለጦር መሣሪያ ወይም የገባው መጥፎ አስተያየት ነው። በእርግጥ አድርጎታል ብዬም አስባለሁ። በእርግጥም አድርጎታልና። ስለ እያንዳንዱ ታላላቅ ዘመናዊ ከተሞቻችንም እንደዚያው ይፈጽማል። እርሱ ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ መግባቱ አዳኝችን ወደ ራሳችን ከተሞቻችን ደግሞ መግባቱም ነው።

ጥር 23

ክርስቶስን በአንድነት እናገኛለን

ወንጌል ሲተርክ ለበዓል የመጡ ብዙ ሰዎች ተሰብስበው ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም መምጣቱን በሰሙ ጊዜ የዘንባባ ዛፍ ዝንጣፊ ይዘው ሊቀበሉት ወጡና «ሆሣዕና በጌታ ስም የሚመጣ የእስራኤል ገጥሥ የተባረከ ነው፤ እያሉ ጮኹ» (ዮሐ. 12፡12-13)። በዚያን ጊዜ በዚያ ከተማ ውስጥ በጣም ብዙ ነዋሪ ሰዎች ስለነበሩ ኢየሱስን ሊቀበሉ የመጡት ከመላው ነዋሪዎቹ ጋር ሲነጻጸር ብዙ ወይም ጥቂት እንደነበሩ አናውቅም።

ወንጌል በእርግጥ ብዙዎች «ወደ በዓሉ መምጣታቸውን» መዝግቧል። ስለዚህ ብዙዎች ከገሊላ፤ ከገጠር፤ ከእምነት ክልልና ከቅድስና ቦታዎች፤ ሁል ጊዜ ከሚኖሩበት ክልል ከተሞች የመጡም ነበሩ። ነገር ግን ያለጥርጥር ብዙ የከተማው ነዋሪዎችም እዚያ ነበሩ። እንደዚያ የጮኹትም በከተማቸው ስም ነበር። በአንድ ሺህ ዓመት ታሪክ መተሳሰራቸውን ተሰምቷቸው ነበር።

ኢየሱስን ለመገናኘት መጥተው የነበሩ ሰዎች ከተማይቱ ነፍሳቸው ነበረች። እነዚህ ሰዎች የተከበረ የነቢያዊውን ባሕል ምንጭ በነጻ የጠጡ ሰዎች ነበሩ። ቅዱስ ሉቃስ በወንጌሉ ስለ እነርሱ በመከራከር የጠቀሳቸው ሰዎችም ነበሩ። የኢየሩሳሌምን መዳን በተስፋ ለሚጠባበቁ ሰዎች ሁሉ ትናገር ነበር (ሉቃ. 2፡38)።

ጥር 24

የኢየሱስ ቃላት ለእኛ ሕይወት ስለመሆናቸው

ኢየሱስን በሕይወታቸው ደህና አድርገው ተቀበለውታል። በእርግጥ ዛሬ በከተሞቻችን «በኢየሩሳሌም ደህና ገብቶ መውጣትን» ተስፋ ሳይቆርጡ የቆዩ ብዙ ወንዶችና ሴቶች አሉ። ክርስቶስ በመምጣቱ ትሑት፤ አዳኝ ነው እያሉ ይጮኻሉ።

ለእነዚህ ወንዶችና ሴቶች ለእናንተም የወንጌላዊው የቅዱስ ዮሐንስ ቃላት ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ዮሐንስ ጳውሎስ ዳግማዊ በገሰጡት ዓይነት አቀርብላችኋለሁ፤ «በታሪክሽና በቤተ መንግሥቶችሽ ድል እጅግ የኮራሽው አንቺ የጽዮናዊቷ ሴት ልጅ ሆይ አትፍሪ» ልጆችሽ ሁሉ እውነተኛውን ፍቅርና የሕይወትንም ትርጉም ፍለጋ በተሰማቸው ሐዘን ደግሞ እኛም እናዝናለን። እነሆ ገጥሥሽ ይመጣልና አትፍሪ፤

ለክርስቶስና ለአዳኝ ኃይሉ የቅጥር በሮችሽን ሰፊ አድርገሽ ክፈቺ እንጂ አትፍሪ። ድንበሮችሽን፤ የምጣኔ ሀብትሽን፤ ፖለቲካሽን፤ ባሕላዊና መሻሻል የሚገባቸውን ሁሉ ክፈቺ እንጂ ከቶ አትፍሪ፤ ክርስቶስ በሰው ልብ ውስጥ ሁሉ የተደጋገመውን ሁሉ ያውቃል። አዋቂው እርሱ ብቻ ነው። ዛሬም ዘወትርም ሰው በልቡ ውስጥ ምን እንደ ተጋደመበት አያውቅም፤ ስለ ራሱ ሕይወት ምንነትም እርግጠኛ አይደለም። በከተሞቻችን መንገዶች ላይ እንደዚህ የመሳሰሉ በርካታ ሰዎችንም ተስፋ በመቁረጥ ይመሰክቱታል። «ስለዚህ እኔ አንተን በትሕትና በመስመን እጸልያለሁ። አንተ ዘላለማዊ ቃል አለህና ክርስቶስ ጌታ ሆይ ከአንተ ጋር ለመነጋገር ፈቃድህ ይሁን።»

ስለ ተስቀለው ትስብት

የኢየሱስ መስቀል በመላ ይዘቱ እንደ ጠንካራ፣ ኃይል፣ ጭቆና ወይም የሰው ደካማ ውሳኔነት ወይም ከምሕረት ጋር የማይታረቅ የቅድስና አሉታዊነት ነው።

፩

ለማንኛውም ከእግዚአብሔር አምላክ «አሉታዊ» የሆነው ከተስቀለው ኢየሱስ አባት ፍቅር ጋር የማይመሳሰለው መስቀል ጠንካራ ነው።

የኢየሱስ መስቀል ስለ ርኅራኄም መልእክት አለው። ርኅራኄ ለማንኛውም ሰው «አሉታዊ» ዕቅድ ሲሆን ኢየሱስን የገደሉ እነዚያ ሰዎች ባደረጉት ድርጊት የተፈጸመ ተግባር ነው። የመስቀል ርኅራኄ እነዚያን ሰዎች የሚወክለውን ክልክ ያለፈ ኃይል፣ የብልጽግናና የምቀኝነት ስሕተት የሆነውን ርኅራኄ የሚያወግዝ ነው። ሥርዓት አካባቢ ማለት የአንዱን አስተሳሰብና ባሕርይን ማሽከርከር ማለት ነው። በየቀኑ መስቀልን መሸከም ማለት ሲሆን፣ ካስፈለገም መጥፎ ዕድልንና መስዋዕት በመሆን እስከመጋፈጥ ማለት ነው።

በዚሁ መስቀል የተለመደው በኢየሱስ ላይ የምናሰላስለውን «አዲስ ሰው» እናገኛለን። እንደዚሁም እኛ በጊዜያቱ ከእርሱ ምን ያህል መራቃችንን ይሰማናል። እኛ ማለት የምንችለው፣ «ጌታ ሆይ የአንተን ፍቅርና መስቀልህን በጥቂቱም ቢሆን እንኳ መረዳት ይገባናል፤ ነገር ግን ጌታ ሆይ በዚሁ መስቀልህ ለመኖር እንዴት አድርገን መሥራትን እንሞክር።» ኢየሱስም እንዲህ እያለ ይመልስልናል፤ «እኔ የእናንተ ደገነት ነኝ፤ የእግዚአብሔር ኃይል፣ ፍትሕ፣ እርቅና ቅድስናም ነኝ። የመስቀልን ርኅራኄ በደስታ የመቀበል አማራጭ እሰጣችኋለሁ።» ለጊዜው መስቀልን ወደማይቀበለው ሰውነት ወደ መመለስ አስቸጋሪ የሆነ ያልጠበቁት ጉዳይ ሲደርስ፣ ሕመም ወይም ሞት ሲያጋጥም ድካምን ማሳየት በእርግጥ ተለዋዋጭነትን ያሳያልን? አሁን ከመስቀል ርኅራኄና ከችሎታውም ጋር የሕይወትን ችግሮች መያዝ ብቻ ሳይሆን ነገር ግን የሞትን ችግር፣ ደገነትን፣ ለዘላለሙ የተስፋ ማነጻጸሪያ ነው። ዛሬ እንኳ ይህ ርኅራኄ የደገነት ብቸኛው መንገድ እርሱ አይደለምን?

በእርግጥ መስቀል ስለርኅራኄ መሠረታዊ የሆነ ጥያቄ አይደለምን? ሰው በራሱ ላይ እንዲወስን የተደረገለትን ጥሪ እግዚአብሔር የሰጠውን የመስቀል ርኅራኄ ወይም ተስፋ ሳይኖር ራሱን በገዛ ውሳኔ ውስጥ መዝጋት አይደለምን?

ሽብር

በዘመናችን በሁሉም ቅርጹ ከከፋቶች ሁሉ የላቀው መቅለፍት ሽብር ነው። ከትክክለኛው መንገድ በመውጣት የፖለቲካ ሽብር ጨካኝ ሥቃይ መፍጠሩን እናውቃለን። እነዚያ የዚሁ ሰለባ በመሆን በሥራ ቦታቸው፣ በዩኒቨርሲቲያቸው ክልል፣ ከመኖሪያ ቦታቸው ወይም ከሥፍራቸው ጥቂት እርምጃዎች በመጓዝ ላይ እያሉ ጎዱሉን ሰዎች ተገድለው የፈሰሰው ደማቸውን አሁንም ማየት እንችላለን። ጉዳዮቻችንና ቤቶቻችን በስርቆት ወይም በቂም በቀል የተበከሉ ሰዎች ደም የተነከሩ አይደሉምን? ሕይወታቸውን ለማዳን የሚፍጨረጨሩትን የሚደርስባቸውን አስከፊ የመቅለፍቶች ሽብሮችም አሉ።

ይህም ራሱ በሁሉም ይዘቱ በፍትሕ መዛባት፣ በማኅበራዊ ኑሮ ውስጥ ሽብርንም እንጋፈጣለን። ይልቁንም በመዋዕለ ንዋይ አወቃቀሮች ላይ መተዳደሪያዎቻቸውንና ያጠራቀሙትን ንብረት ተዘርፈውና ተከልክለው፣ ተንከባክበው መጠበቅ ባለመቻላቸው በሚደርስው ጥፋት ሰዎች ቁጠባንና መልካም ኑሮን መቆጣጠር አይችሉም፤ ጉዳት ሲደርስባቸውም እንመለከታለን። በረሃብ ምክንያት አረ ስንቱ ሚሊዮኖች አልቀዋል? በማኅበራዊ ኑሮ ጥፋት ውስጥ የሁሉም ሽብሮች ውሕደት የሆነው ጦርነት የመጨረሻው ውድቀት ነው። ጦርነት ሀገርን በደም እንድትታጠብ አድርጓል። አሁንም የምንመለከተው የሥጋት ሁኔታ የዘመኑ የጦር መሣሪያዎች ከምችት በአጠቃላይ የሰውን ልጅ ለአንዴና ለመጨረሻ ማውደም የሚችሉ አይደሉምን?

በመጨረሻም ከቤተሰብና ከማኅበረሰብ ተገልጻል የሚኖሩትም በብቸኝነት ይጠቃሉ። ብዙዎች አያዩባቸውም እንጂ እነርሱ የሚያካቡት እንባ መራራ ነው።

ጥር 28

የማኅበራዊ ኑሮ ብልሹነት

፩

የማኅበራዊ ኑሮ ብልሹነት በዓለማችን ውስጥ ጨለማን ያሰፍናል፤ ልክ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተሰቀለ ጊዜ እንደደረሰው ዓይነት ነው። ይህ ብልሹነት ከሽብርና ከብቸኝነት በኋላ የሚመጣ ሰስተኛው መቅሰፍት ሲሆን፤ የከተሞቻችንን አየር በመበከል ብርሃን እንዳይታይ የሚጋርድ ነው።

ከስንት ችግሮች ነው እራሳችንን መከላከል የምንችለው? እንደ ፖራሳይት ተጣብቆ ስንት ነገር ነው ማኅበራዊ ኑሮአችንን የሚጎረማምደው? በከተማችን ውስጥ ውርደትስ የሚነግሠው እስከ መቼ ድረስ ነው?

እንደኛ የአደገዛዥ ዕፅ ካንሰር አለ። እንደሚመስለኝ የአደገዛዥ ዕፅ ሱሶኛ መሆን ቤተሰብን ከማሳዘኑም ቀስ በቀስ እያዳከመና ሕይወትን እየነጠቀ የዚህ ሰላባ ያደርጋል። ሕዝብን በጣም የሚያስቆጣውና የሚያሳዝነው ብዙዎች ጥቅማቸውን ብቻ በመፈለግ እነዚህ የአደገዛዥ ዕጾችን በማዘዋወር ከፍተኛ የንግድ ድርጅት ከሚያገኘው የበለጠ ብዙ ትርፍ ያጋብሳሉ። እኔ እንደሚመስለኝ የዋሆችን አግባብተውና አሳምነው፤ በዚህ ትልቅ ገበያ እንዲሰማሩ በማድረግ ለሰው ልጅ ጤንነት ፍጹም ደንታቢስ በመሆን፤ ከፍተኛ ጉድለትና አበሳ በሕዝብ ላይ በመጫን የራሳቸውን የደሰበ ንዋይ ያከማቻሉ።

የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቃል በእነዚህ ሰዎች ላይ እንዲህ በማለት ያስተጋባባቸዋል፤ «ባይወሰዱ ይሻላቸው ነበር።» በአካባቢያችን ይህ ተግባር እጅግ በጣም ትልቅ የንግድ ሥራ ሆኖ መታየቱ እንዴት ያሳፍራል!

ጥር 27

ብቸኝነት

ይልቁንም፤ ታላላቅ ዘመናዊ ከተሞቻችንን የሚመለከት ሌላው መቅሰፍት ብቸኝነት ነው። በብቸኝነት አንዳንድ አስፈላጊ በሆነው መንገድ ሊኖራቸው የሚገባው እርዳታና ወዳጅነት የተነጠቁትን እነዚያን ማለቱ ነው። ዘወትር ተስፋ እስከ መቀረጥ ድረስ የሚሰቃዩ ደካሞች ናቸው።

በሽማግሌዎችም ላይ የብቸኝነት ችግር አለ። በቤታቸው ውስጥ ብቻቸውን የሚኖሩት ወይም በመጠለያቸው ተሰብስበው በከተሞቻችን የሚኖሩ ሰዎች እንዴት ብዙዎች ናቸው? እነዚህ ሽማግሌዎች አልፎ አልፎ ይታመማሉ፤ በቀላሉ ራሳቸውን መርዳት በማያስችሉ በልዩ ልዩ የበታችነት ስሜት ይሰቃያሉ።

በመንግሥት የሕክምና ተቋማት ደግሞ በሚገባ እንክብካቤ የማያገኙ ብዙ በሽተኞች ብቸኝነት ይሰማቸዋል። ያልተሟላ የሕክምና እንክብካቤ ለማግኘት እንኳ ሰረጅም ሰዓታት የመቆየት ሥቃይ አሳባቸው። የሕክምና አገልግሎት ለመስጠት በዙሪያቸው የሚገኙት ባለሙያዎች እንኳ ርኅራኄ ወይም ተገቢውን እንክብካቤ አያደርጉልንም የሚል የብቸኝነት ስሜት የሚሰማቸው በሽተኞችም አሉ። እነርሱም የትኩረት ስሜት አያሳዩባቸውም።

በአካለ ስንኩልነት የተጠቁትንና በቤተሰቦቻቸው በኩልም ብቸኝነት አለ (ይልቁንም በአካለ ስንኩላን ሥነ-ልቦና በኩል ላይ ይብሳል)።

በአሥር ቤት ውስጥ ተገኝተው ፍርዳቸውን የሚጠባበቁትም ብቸኝነት ይሰማቸዋል። እነርሱ በሚሰጣቸው ረጅምና አድካሚ ቀጠሮ መጠባበቁ ብቸኛ ያደርጋቸዋል። በወህኒ ቤት ውስጥ የሚሠሩ ሁሉ ብቸኝነትና ድካም ይሰማቸዋል።

እኔ እንደማስበው ብቸኝነት የሚገጥማቸው አድራሻ ሳይኖራቸው በአሥርና በሺዎች የሚቆጠሩ የራስ ወገን ያልሆኑ ተሰደው የመጡና ተገቢው ጥንቃቄና ሥራ የሌላቸው እየተመጸወቱ የሚኖሩትን ሁሉ በብቸኝነት የሚሰቃዩ ናቸው።

ብዙዎች በስድነት ሥራ ተሰማርተው «በደላላነት ሥራ በመስማራት ከዚህ መርዘኛ ዕፅ ዝውውር ንግድ እጅግ ብዙ ትርፍ ይሰበስባሉ። እነዚህ ብልሹዎች ወንጀልን ለመፈጸም በማኅበር ተደራጅተው ለመዝረፍ፣ ለማፈን፣ ለመዛት፣ ለማስፈራራትና ለወንጀል ድርጊታቸው ጨለማን ተገን አድርገው በዝምታ ምስጢር የወንጀል ጭካኔአቸውን ያፋፍማሉ።

በእነዚህ መጥፎ ድርጊቶች ጸንጠዎቻቸው ብለን ማሰብ የለብንም፤ ፍጹም እንደሌለ መስለው በመደበኛ እንደ አርጌ መቅሰፍት አመርቅዘው ሊያጠቁን ይችላሉና።

በመጨረሻም «ጎጩ ብዝበዛ» አለ። ይህ ብዝበዛ በገንዘብ መሣሪያነት እየተንፋቀቀ ወደ አስተዳደር በመጓዝ በብዙ በማይገባ አሠራር ውስጥ እየገባ የጋራ ንብረትና ሀብትን ይዘርፋል። በልዩ ልዩ የፖለቲካ ዓይነቶች ውስጥ በመግባት ከብዝበዛ አሠራር ጋር ተወዳጅቶ እየገባ ያለ አግባብ እየተሰራጨ ሕዝባዊ አገልግሎትን አዳክሞ ጋላፊነትን ያዘናጋል።

ጥር 29

ኢየሱስ ከእኛ ጋር ከእኛ በፊት ስለመሆኑ

ኢየሱስ ከተሞቻችንን የሚያያቸው እንዴት ነው? እኛ ልንመልስ የምንችለው የስቅለቱን ዕለት ትርጉምን በመመልከትና በመገንዘብ ብቻ ነው። ኢየሱስ የእኛን ክፋት የሚያየው ማለቂያ በሌለው ፍቅሩና መሕረቱ ነው። «ምሕረቱ» የተባለው ቃል ምን ማለት መሆኑን ማስረዳት ጠቃሚ ነው፤ ኢየሱስ ከመስቀሉ እኔ በእናንተ ውስጥ ነኝ እያለ ይነግረናል።

ኢየሱስ የተቀሰፉትንና የሚሰቃዩትን ሁሉ፣ የከተሞቻችንን ሐዘነተኞች ሁሉ፣ የሽብር ሰለባ የሆኑትን ሁሉ፣ ብቸኞችና በዝባዦችን ሁሉ፣ እኔ በእነርሱ እነርሱ በእኔ ውስጥ ናቸው ይላል። ለተናቀው፣ ለደሸየው፣ ለተተወው፣ ለተዋረደውንና ከወንድሞቹ ብቸኛ ለሆነው የምታደርጉትን ለእኔ አደረጋችሁት ማለት ነው ይላል።

ሁለተኛ፣ እኔ ከእናንተ ጋር ነኝ እያለ ያስታውሰናል። «እኔ ከሁላችሁም ጋር ነኝ፤ በጉ ፈቃድ ካላቸው ወንዶችና ሴቶች ጋር፣ እኔም ከእናንተ ጋር ነኝ። ወንዶችና ሴቶች ወጣቶችና ሽማግሌዎች በበጉ አድራጎት አገልግሎት ወይም ለሌሎች ጥሩ ተግባር ስትሠሩ ሕይወታችሁ ካለፈው እኔ ከእናንተ ጋር ነኝ። የየዕለት ተግባራችሁን በጽኑ ፍላጎት ስታከናውኑ በሥራችሁ እረዳችኋለሁ። እኔ ሕያው የሆንኩት እንድትኖሩና እርስ በርሳችሁ ሕይወትን ትሰጣጡ ዘንድ እኔ ከእናንተ ጋር ነኝ።»

ሶስተኛ፣ ኢየሱስ እንዲህ ይላል «እኔ ከእናንተ በፊት ነኝ፣ እኔ ግብ ነኝ፣ እኔ ወደ መንገድና አድማስ የሚያሳይ ዓላማ ነኝ። የአጥር ግንብ የሌለው የፍጹምነትና የወዳጅነት ከተማ ነኝ። በአንድ ስምና በአንድ የእግዚአብሔር መንግሥት ሥር እንደ ወንድማማቾችና እህትማማቾች የታወቁ የወንድማማቾች ከተማ ነኝ።

እግዚአብሔር ያነጸው፣ እኔ የገነባሁት በጣም ሰፊ ከተማ እኔ ነኝ። ይህ እንከን የሌለበት ከዓለም አቀፍ ማኅበረሰብ፣ ከዓለም አቀፍ ወንድማማቾች የምቀድም እኔ ነኝ። እኔ የበኩር፣ ፈጣሪ፣ ጥበበኛ የደኅንነት ሁሉ ቀጣና ራስ ነኝ።»

ጥር 30

የቤተሰብን ስምምነት መረዳት

(ከዕለት እንጀራ፣ ከቤት፣ ከሥራ፣ ከጤና፣ ከዓላማ ጽናትና ድል ባሻገር) ደህና ሰንበት ተብሎ ከተለያዩ ቤተሰብ በጋላ በጥልቅ መታሰብ ያለበት ለመልካም ግንኙነት፣ ለጋራ ስምምነት፣ ለጋራ ሰላም ጥረት ማድረግ አስፈላጊ ነው ብዬ አምናለሁ።

ይህን የጋራ መግባባትን ለማስፈን ቁርጥ ውሳኔን ይጠይቃል። ይህን መልካም ሰላም ለማግኘት ዘወትር በትክክል ተለይቶ አይለመንም። አንድ ያላገኘውን ነገር ለማግኘት በትክክል ለመጠየቅ መናዘዝ ያስፈልጋል። እንደዚህ ያለ ኑዛዜ በቀላሉ ማድረግ ያስቸግራል። ስምምነት ለመግባባት መንገድን ይከፍታል። ነገር ግን ትዕግሥትን ይጠይቃል። በቤተሰብና በልጆች መካከል፣ ልጆችም እርስ በርሳቸው መካከል ሁል ጊዜ በቤት ውስጥ መስማማት ያስፈልጋቸዋል።

የዚህ ዓይነቱ የዘወትር ስምምነት አስፈላጊነት ጥሩ ኑሮ፤ ጸጥታ፣ እምነት፣ የማይለወጥ ጥንቃቄና የእግዚአብሔር ፈቃድ በቤተሰብ መካከል እንዲኖር የሚረዳ ነው። በእርግጥ እንደዚህ የመሰለውን ለዘወትር ባሕል አድርጎ ጥሩ የቤተሰብ ኑሮ አድርጎ መኖር የማይቻል ይመስላል። ከልምድ እንደምንረዳው የሚቻልም አይመስልም። በእግዚአብሔር ፍቅር ግን ሁሉም ነገር ይቻላል።

በአንተ አማካይነት ለሚጸባረቁ ጋቶች ቤተሰቦች ተከታታይ አራት ሐሳቦችን አቀርባለሁ።

መጀመሪያ ለመግባባት ጥረት አድርግ። ከቶ ተስፋ አትቁረጥ፤ በእርግጥ መልካም ሁኔታ መስማማትን ማጣት በጥላቻ ኃጢአት ውስጥ መውደቅ ወይም ማምለጥ ነው።

ይልቁን! የእኛ ፍላጎት በየዕለቱ ወደ ተስፋ መዝለቅ ነው። እኔ ወደ ተሻለው እመጣለሁ፤ ሌሎችም እንደዚሁ ሊመጡ ይችላሉ። ዘወትር አለመግባባትን ግልጽ የሚያደርግ ሁኔታ ሊከሰት ይችላል፤ ከዚያም ጥሩዎች ሁሉ ይገፋፋሉ።

የተዋጣለት የቤተሰብ አንድነት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት የተያዘ ነው። ይሁን እንጂ፤ ብንደርስበት ወይም ብንንከባከበው አንጠየቅበትም። በተደጋጋሚ የተደረገው ጉዞ ይህ ሊሆን ያለ ጥርጥር በአጠገባችን ይገኛል።

ሁለተኛ ራስን መመርመር፤ ወደ ተስጦ ስጦታዎና እንዲሁም ሌሎች ያሉአቸውን ስጦታዎች መመልከት ነው። ይልቁንም ጌታ በአጠገባችን ወዳስቀመጣቸው ወደነዚያ ስጦታዎች መመልከት ነው።

ራስን መመርመር ማለት መልካም ወደሆኑት ባሕርያት ትዕግሥትና ድፍረትን በተጨማሪም በጣም ጥልቅ የሆነውን የጋብቻ ምስጢር ጸጋ ዘለዓለም ሊቆይ፤ ሊያድግና ሊረዳ የሚችልበትን መንገድ መመልከት ማለት ነው። ለእያንዳንዱ ሰው ከእግዚአብሔር የተሰጠው በረከት አለው። በረከቱ እንዲያበራ የጸጋውን ብርሃን በመሥራት በረከቱ ሌሎችንም ያበራ ዘንድ እርዳታ ማድረግ ጠቃሚ ነው።

ለስተኛው ሐሳብ በሚከተለው አስተያየት ይጠቃለላል፤ ከራስህ ባሻገር ተመልከት። ከራስ ባሻገር መመልከት ማለት በራስ ችግሮች ውስጥ ራስን በዚያ ውስጥ መከተት ማለት ሳይሆን፤ በአንድነት ለመኖር የተለዩና ወሳኝ ችግሮችን ለይቶ በማወቅና እነዚህ መሆናቸውንም ማመን ማለት ነው። ይልቁንም ከክርስቲያን ማኅበረሰብ ጋር በሰፊው ተባብሮ ለመኖር ግልጽ መሆን አስፈላጊ ነው። የሌሎችን ሃሳቦች ፍላጎት በመመልከት በቤተሰብ ተግባር አማካይነት በርካታ ችግሮችን ማስተካከል እንደሚቻል እናያለን። ለምሳሌ በችግሮች ላይ መሳተፍ፤ በታዳሚዎችና በወጣቶች ችግሮች ላይ ተሳታፊ መሆን፤ በተጋቢዎች/በእጮችም የጋራ ችግሮች ላይ መሳተፍ አስፈላጊና ተገቢም ነው ብዬ አምናለሁ።

አራተኛው ማናቸውንም ጉዳዮች ለቅድስት ድንግል ወላዲተ አምላክ መስጠት ነው።

የየካቲት ወር

የካቲት 1

ክርስቶስን መቀበል

የቅዱስ ዮሐንስን ወንጌል መግቢያ ስንመለከት (ዮሐ. 1፡1-8) እንዲህ የሚል ቃል እናገኛለን። የእግዚአብሔር ቃል የሚነግረን ምንድን ነው? «ቃል በመጀመሪያ ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ይህም ቃል እግዚአብሔር ነበረ። እርሱም በመጀመሪያ በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ። ሁሉ ነገር በእርሱ ተፈጠረ» ይላል።

የሰውን ፍለጋና ቆይታ የሰጠው ፍላጎታችን ምንድን ነው? በቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል መግቢያ፣ ቃሉ ከእብ ጋር ያለውን ግንኙነት ይናገራል። ቅዱስ ዮሐንስ ቃሉ ድርጊት መፍጠሩን፣ ሕይወትና ብርሃን መስጠቱን፣ ሁሉንም ነገር እንዲያደርግ መፍቀዱን ይናገራል።

ቃሉን በሚቀበሉና በማይቀበሉ ሰዎች መካከል አንድ እስደናቂ ወደሆነው ቦታ ያደርሰናል፤ «እርሱ ወደ ራሱ ግዛት መጣ፤ የእርሱ የራሱ የሆኑት ሰዎች ግን አልተቀበሉትም፤ ለተቀበሉት ግን የእግዚአብሔር ልጅ የመሆንን ሥልጣን ሰጣቸው።» በማዕከልም የቅዱስ ዮሐንስ ወንጌል መግቢያ የሰብአዊ ነጻነት ትርኢት ነው። በሰው ልጅነት ነጻነታችን የትኛውን እንደምንመርጥና ምርጫችንን ይነግረናል።

በሙሉ ነጻነት ልባችንን ከፍተን ክርስቶስን ለመቀበል ከእብ ልብ ዘንድ ከመጣው ከመልካሙ ልብ ጋር ፍቅሩ ወደመራን እንጓዛለን። ወንጌሉ ወደ ሰው ልጅ ነጻነት ያመራል፤ ይህም የመቀበልን ወይም የመተውን ነጻነት ችሎታ ነው።

ክርስቶስን እለመቀበል ክፋትን ያመጣል። በሕይወታችንና በማኅበረሰባችን ውስጥ በሚገኘው ክፋት በከፍተኛ ደረጃ እናዝናለን። የብዙ ክፋቶች ሥቃይንና ቁጣን እናያለን። በእሥር ቤት የሚማቅቁት፣ የእደገዛኹ ዕፅ ሰለባ የሆኑት፣ መጠጊያ የሌላቸው የጉዳና ተዳዳሪዎች ከሚታሰቡን ጥቂቶቹ ናቸው።

ክፋት ከየት መምጣቱን ግን ራሳችንን መጠየቅ ይገባናል። ሌሎችን ለመቀበል ካለመፈለግና አልፎ አልፎም የገዛ ራሳችንን እንኳ ካለመቀበል የተወለደ ነው። ክፋት ለሰዎች ተገቢ የሆኑትን ጊዜና ጥንቃቄ በመስጠት፣ ለሌሎች ማቅረብ እንፈልጋለን የምንለውን መልካም ነገር በትክክል ምን መሆኑን ራሳችንን ካለመጠየቃችን የሚመጣ ነው። የሆነውን ሁሉ ለመመርመር ድፍረትና ትዕግሥት ካለን ኢየሱስ ወደ ዓለም በመጣ ጊዜ ለእኛ ያመጣልንን «መልካሞችን» ሁሉ ማግኘት እንችላለን። ስለዚህ ክርስቶስን እለመቀበል ክፋት ነው።

በትይዩ መንገድ መልካም የሆነውን የመፈለግ ነጻነት ክርስቶስን ደህና አድርጎ መቀበል ነው። በሕይወታችን ውስጥ ለኢየሱስ ቦታ እናዘጋጃ፣ ለሌሎችም እንደዚሁ እናዘጋጃ።

ለደኅንነታችን ቁልፍ ለሆነው ኢየሱስ ቦታ ማዘጋጀት ማለት ግንኙነታችን ከተመሠረተባቸው ጋር ለቤተሰቦቻችን እንኳ ቢሆን የምናደርገው ችኩላና ትዕግሥት ማጣትን በአንድ በኩል መጋፈጥ ያለብን ጉዳይ ነው። በቤተሰብ ውስጥ ምን ያህል ትዕግሥት ማጣት አለ? የወዳጅነትና የፍቀርን መንገድ የሚጋርድ ሰንት ትዕግሥት ማጣት አለ? ሌሎችን እንደ ሰው ወይም ለጥፋት በሚዳርግ ጥድፈያ ሰንት ኃጢአተኞች ይወለዳሉ?

በራሳችን ውስጥ መተሳሰብን ካላበጀን ለተቸገሩት፣ ለሚሰቃዩት፣ ከማኅበራዊ ኑሮ ለተፈናቀሉትና በተመጽዋችነት ውስጥ ለሚኖሩት ደንታቢሶች በመሆን ሙሉ በሙሉ የራሳችንን ምቹትና ብኩንነትን ስላዳጅ ሆነን እንቀራለን።

በመጨረሻም፣ ለሌሎች መተሳሰብን መፍጠር ወይም እለመፍጠር የሚወሰነው በልባችን ውስጥ የእግዚአብሔርን ምስጢር በጸጥታ የማሰላሰል ባሕርያችንን የሚያንጸባርቀው በልባችን ውስጥ ሥፍራ በማኖር ነው።

የካቲት 2

ድፍረት

ኢየሱስ የእግዚአብሔር ሕያው ቃልና የጉዞአችን ጓደኛና ወዳጅ ነው። በሰው ቃላት የሚናገረን ኢየሱስ ከአብ ጋር እንድ የመሆኑ ምስጢር ጥልቀት ነው። እግዚአብሔር የሰጠንን አማራጮች በመመርመር ከእርሱ ጋር እንድ እንሆን ዘንድ እድማሳችንን ያሰፋልናል።

ስለዚህ በሕይወታችን ውስጥ የድፍረትን ባሕል እናዳበር ዘንድ አጥብቆ ይመክረናል። እራሳችን በዙሪያችን የከበቡንን እውነታዎች በጥልቀት የመጠየቅ ድፍረት ብቻ ሳይሆን በእውነት፣ በፍትሕ፣ በቁም ነገርና በተፎካካሪ ትምህርት፣ በታማኝነትና የተከበረውን ወዳጅነት በነጻ የመከተል ድፍረት ነው።

በዓይኖቻችን የምናየው ማንኛውም ነገር የራስ የማድረግን ስስት ይዘት መተውና የእግዚአብሔርን ፍቅር ፍላጎትና ቃል፣ እንዲሁም፣ የወንድሞቻችንና የእህቶቻችንን ፍላጎቶች በእኛ ፊትና በዓለማችንም የሚነሱትን ለእርዳታ ጥሪ ርኅሩኅ መሆንን ይጠይቃል።

ለድፍረት ልባችንን በመክፈት በቀላሉ መኖር ማለት በአጭሩ «መሄድ» ማለት መሆኑን እንደንረዳ ያደርገናል። «መጠራትንና መለክን» መቀበል ማለትም ነው። «የሚያስደስተኝ ምንድን ነው?» የሚለውን ጥያቄ መመለስ ማለት አይደለም። ይልቁንም፣ ለእግዚአብሔር ተስማሚ የሆነትን መልካም፣ ትክክልና እውነትን መውደድና መምረጥ ማለት ነው።

የካቲት 3

የኢየሱስ መታዘዝ ለእኛ ተስማሚ ሐሳብ ስለመሆኑ

ሥጋውና ደሙን በለወጠ ጊዜ ወደ መጨረሻው እራት ምስጢር ጠልቀን ለመግባት ኢየሱስ የተናገራቸውን ቃላት በበለጠ ተመልክተን እንድንመረምር መጥተናል። ክርስቶስ ራሱን ለሰው ልጅ ሰጠ፣ ያም እኛን ያስደስተናል። መርሳት የሌለብን ግን ኢየሱስ ቃል ኪዳንን ለማደስ እንዲህ እያለ ይሠራል፤ «የዘለዓለምና የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው።» ቅዱስ ቃሉ የሚያስታውሰን ከኖኅ ወደ አብርሃም ከዚያም ወደ ሙሴ እግዚአብሔር ለሰው ዘር ሁሉ የወሰደው የፍቅር እርምጃ ነው።

በነቢያት የታወሰውንና የታደሰውን ቃል ኪዳን፣ አሁን የኢየሱስን ተግባር የሚያስወግደውን፣ በዚያ በትሕትና የመዋረድ ግንኙነት በልጁ በኩል እግዚአብሔር እንደ ዋና ፍላጎቱ አድርጎ ያቀረበውን፣ የምድራዊ ምልክትና ታማኝ ፍቅር፣ በዚሁ እግዚአብሔርን በመመገብ፣ በማዳን፣ ነጻ በማውጣት፣ የራሱን ሕዝብ ይገነባል።

የመላው ርኅራኄ ታሪክ በዚህ እርዳታ ውስጥ ይነበባል። እንደ ለንሰለት የተያያዘው ሥቃይና አሳዛኝ ድርጊት የደረሰበት፣ የተከዳውና የተወገዘው ኢየሱስ፣ ለእኛ ሊል ወደር የማይገኝለት ምስክርነቱ የሰጠበትን ድርጊት ከሰማይ አባቱ ጋር ያለውን የልጅነት ግንኙነት ውስጣዊ ሁኔታው አልተከደም።

ቅዱስ ማቴዎስ በወንጌሉ በኢየሱስ መታዘዝ ላይ ያተኩረው እንዲያው ዝም ብሎ አይደለም። ኢየሱስ ወደ ተራራ በወጣ ጊዜ እንዲህ አለ፣ «እንደ ቃልህ ይፈጸም።» ለሐዋርያትም እንዲህ አላቸው፣ «ጊዜው ደርሷል።» (የትዕዛዝ ማክበሪያው ለዓት) ከዚያም በመጨመር፣ «መፈጸም ያለበት ይህ መንገድ ነው የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል መፈጸም አለበት። ስለዚህ ኢየሱስ ከአብ ጋር ያለውን ግንኙነት ያበራለት ብርሃን ሕይወቱ ርኅራኄውና ሞቱ ናቸው። ኢየሱስ በሕይወትና በሞት፣ በደስታና በሥቃይ መካከል ድፍረትን መረጠ ማለታችን ብቻ ሳይሆን፣ ኢየሱስ እንደ ምስክርነት የመረጠው መንገድ ጠባብና አስቸጋሪ ነው። እርሱ እንደ ልጅነቱ ያለ አባት የተከተለውን ሕይወትና ከአብ የተቀበለውን ሕይወት መረጠ። እርሱ ታዛዥነትን መረጠ።

የአባቱን ፈቃድ አስከ መጨረሻው ድረስ ከእርሱ ጋር መሆንን መረጠ።

ኢየሱስ በጥንቃቄና በትሕትና የአባቱን ግንዛቤ ዘወትር በፊቱ ያሰላስላል። ይህም ሥቃይና ሞት ቢያስከትልበትም አንኳ፤ በጥንቃቄና በትሕትና የአባቱን ግንዛቤ ዘወትር በፊቱ ያሰላስላል፤ ይልቁንም፤ በፍቅር አማካይነት የትንሣኤውን ፍጽምና ያመጣለት ምርጫ ነው።

፩

የካቲት 4

የአብ ፈቃድ ለእኛ ምን እንደሚሠራልን

በክርስቲያን ሕይወት ለማገልገል ምርጫቸው የሆነ አርሲም ሆነች እርሱ ሌሎችን ማገልገል፤ መስቀላቸውን መሸከም፤ የሥራ ባልደረባቸውን አግር ማጠብ፤ የቅዱስ ወንጌል አማኞችን ማበረታታት፤ ማንኛውንም የበጎ ተግባር እርዳታን ወደ ቤታቸው፤ ወደ ሥራ ቦታቸው፤ ወደ ትምህርት ቤታቸው ወደ ማህበረሰባቸው የመጡ ችግሮቻቸውን የራሳቸው አድርገው በመቁጠር ሕይወታቸውን ከክርስቶስ ጋር ለማድረግ አይስቃዩም፤ ነገር ግን አርሲም ሆነች እርሱ የአብን ፊት ስለ አገኙና የአብንም ፈቃድ ለመፈጸም ስለ ቻሉ ለመስዋዕትና የሞትንም መንገድ መወሰን ቢሆንም አንኳ የሕይወት ምንጭ መፍለቁን ተገንዝበዋል።

እነዚህን ነገሮች ሁሉና ክርስቶስ በእኛ ውስጥ እንዴት ሠርቶ እንዳቀረባቸው የምንረዳው በቅዱስ ቁርባን ውስጥ ነው። ቅዱስ ቁርባን በእኛ ሕይወት ውስጥና በታሪክ ውስጥም በእግዚአብሔር ፈቃድ ለምናደርጋቸው ለታላላቅ ምርጫዎች ያዘጋጀናል።

ቅዱስ ቁርባን የሚያሳስበን ለወንድሞቻችንና ለእህቶቻችን ጠቃሚና ጥሩ ተግባር ማድረግን ብቻ ሳይሆን ቅዱስ ቁርባን ዛሬ እሁን እግዚአብሔር ዘወትር ከእኛ ጋር የሚሆንበትና ፍቅሩን የሚገልጥበት ነው። ይህ መገለጥ የመጣው በኢየሱስ ፍጹም ፍላጎት አማካይነት ሲሆን፤ ራሳችንን መተውና ሙሉ በሙሉ ለአብ እንድናቀርብ አድርጎ ይፈጥረናል፤ ያስማማናልም።

በእያንዳንዱ ቅዱስ ቁርባን ውስጥ ራሳችንን እንዲህ ብለን እንድንጠይቅ ተጋብዘናል። ዛሬ አብ ስለ ራሱ ለእኔ የሚገልጥልኝ ምንድን ነው? ባልተገደደው ፍቅሩ የሚገልጥልን ምንድን ነው? ልክ ክርስቶስ እንደ ነበረው፤ ስለ ራሴና ስለ አፈጣጠሬ፤ እንዲሁም፤ ስለ ፍቅሩና ራሱንም ስጦታ አድርጎ ስለ ማቅረብ፤ እርሱ የሚገልጥልኝ ምንድን ነው? ስለዚሁ ፍቅርና ስለዚሁ ስጦታ ሌሎች ሁሉ የሚጠበቁት አብ የሚገልጥልኝ ምንድን ነው?

የካቲት 5

ትሕትና

ሺህ ጊዜ የምንጠራው ቃል ትሕትና ነው። አጠቃቀሞቹን ሁሉ ግን ከቶ በቀላሉ አንጨብጥም። በአጠቃላይ መልኩ ወላዲተ አምላክ ከተነጋገረቻቸው ድንቅ ቃላት ውስጥ፤ «ትዕቢተኞች» ካለቻቸው ቃላት ውስጥ፤ የትሕትና ተቃራኒ ሲሆን፤ ይኸውም እግዚአብሔር አሸናፊ ነው የሚል ነው። (ሉቃ. 1፡46-55) ትዕቢተኞች ራሳቸውን እጅግ ከፍ አድርገው በመገመት ሌሎች ለእነርሱ መሥራታቸውን በአግባብ ነው ብለው ያምናሉ። ትዕቢተኞች በተሠሩላቸው ሥራዎች ሠራተኞቹን ማመስገን አያውቁም፤ ምክንያቱም ሠራተኞቹ እነዚህን አገልግሎቶች መስጠታቸው፤ የሠሩትም ሥራ ለትዕቢተኞቹ መሠራት ያለበት የሥራ ግዴታ አድርገው ስለሚቆጥሩት ነው።

ይህን አመለካከት ቅዱስ ጳውሎስ በመልእክቱ ብዙ ጊዜ ነካክቶታለ። ለምሳሌ ለሮማውያን በላከው መልእክቱ እንዲህ በማለት ገልጦታል፤ «እርስ በርሳችሁ በእንድ ሐሳብ ተስማምታችሁ ኑሩ፤ ራሳችሁን ከፍ ከማድረግ ይልቅ ትዕቢትን አስወግዳችሁ ከድሾች ጋር ተባበሩ፤ ያለ እኔ አዋቂ የሰም አትበሉ» (ሮሜ 12፡16)። የትሕትና አስተሳሰብ በትዕቢት መወጠርን ወይም እራስን ማታለል አለመሆኑን መታወቅ አለበት።

ብዙ ነገሮችን አለማወቃችን በዚሁ አስተሳሰብ መሠረት ማንጸባረቅ ያስፈልጋል። ይህም ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት በፍጹም መረገጥ ያለበትም። በእውነት በምንጸልይበትና በምንለምንበት ጊዜ የትኞቹን ቃላት መጠቀም እንዳለብን እንኳ አናውቅም (ሮሜ 8፡26)።

እንዴት መጸለይ እንደሚገባ አውቃለሁ ብለን በመከራራት፤ ወይም በዘልማድ ስለምንጸልይ ፍሬ ሳያስገኝ የማይብክ ጉዳይ ብቻ ሆኖ ይቀራል። ስለዚህ ስንጸልይ ዘወትር በመናዘዝ መጀመር አለብን። ይኸውም «ጌታ ሆይ እንዴት መጸለይ እንደሚገባኝ አላውቅም፤ በትክክል መጸለይ አለማወቁን አውቃለሁ።» ይህ በራሱ ጸሎት ስለሆነ መንፈስ ቅዱስ ከእኛ ጋር በመሆን ልንጸልይ የምንፈልገውን እንድንል ይረዳናል።

የካቲት 6

ትሕትና በማኅበራዊ ሁኔታና አመለካከቱ

ትሕትና ሶስት አመለካከቶች አሉት። እነርሱም፡

- በማኅበራዊ ኑሮ አመለካከት የባሕርይ ሁኔታው
- በግለሰብ አመለካከት፤ ራስን የማገናዘብ ሁኔታ
- በመንፈሳዊ አመለካከት፤ ከእግዚአብሔር ጋር የሚደረጉ ግንኙነቶች ሁኔታዎች ናቸው።

በአንድ በኩል በማኅበራዊ ኑሮ አመለካከት ማስመሰልን ቀርቶ ራስን የመምራት ሁኔታ ሲሆን፤ በሌላ በኩል ደግሞ፤ ለሌሎች ተገቢውን ትኩረት መስጠት ነው። ቅዱስ ጳውሎስ እንደሚለው፤ «ለእናንተ ለእያንዳንዳችሁ ጥንቃቄ በማድረግ ለራሴ ምንም የተሰየ ነገር ሳልፈልግ እኔ ከእናንተ ጋር መሆንን አስባለሁ። የምንናገረው፤ ለማስደሰት የምንሞክረው፤ ሰውን ሳይሆን እግዚአብሔርን በመሆኑ፤ የውስጣዊ ሐሳቦቻችንን የሚያውቀው እርሱ በመሆኑ፤ የምሥራቹን ቃል አደራ በመረከብ ተስማሚ እንድንሆን ያደረገው እግዚአብሔር ነው። እንደምታውቁት እያቆላመጥን ከቶ አልተናገርንም፤ እግዚአብሔር እንደሚመሰክርም እያመካኘን በመገምገሙ አልሠራንም፤ የክርስቶስም ሐዋርያት እንደመሆናችን ልንክብድባችሁ ስንችል፤ ከእናንተም ሆነ ከሌሎች ክብርን ከሰው አልፈለግንም፤ ነገር ግን ሞግዚት የራስዋን ልጆች እንደምትንከባከብ በመካከላችሁ የዋሆች ሆነን እያፈቀርናችሁ፤ የእግዚአብሔርን ወንጌል ለማካፈል ብቻ

ሳይሆን፤ የገዛ ነፍሳችንን ደግሞ እናካፍላችሁ ዘንድ በግ ፈቃዳችን ነበር፤ ለእኛ የተወደዳችሁ ሆናችሁ ነበርና።» (1ኛ ተሰ. 2፡4-8)።

ትሕትና በማኅበራዊ ኑሮ ይዘቱ ግብዝ ያለመሆንን፤ መወደድን፤ በፍቅር መሞላትን ማለት ነው። ልዩነትን፤ ትክክለኛነትን፤ ቁጥብነትን፤ የጠለቀ ዕውቀትን፤ ልብን የሚማርክ ገጽሕናን፤ ውጫዊ ክፍል የሚገልጠውን ትሕትና ነው። በኅብረተሰብ ውስጥ ትንሽ ነገር ለሚጠብቁ ሰዎች ሊኖራቸው በሚገባ ታላቅ አክብሮትን ሰጥቶ ከማስተናገድ የበለጠ ከቶ ልባቸውን የሚነካ ጉዳይ የለም።

የካቲት 7

የትሕትና ግላዊ አመለካከት

የትሕትና ግላዊ አመለካከት በቀላሉ ራስን በመገመት ላይ ያተኩራል። ቅዱስ ጳውሎስ ደካማነታችንና ተሰባሪነታችንን ወደሚያስረዳን ራስን በትክክል ወደማወቅ ችሎታ በማተኩር ብዙ ጊዜ ደጋግሞ ይመልሳል። ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች በላከው በመጀመሪያው መልእክቱ ኢየሱስ እንደቀረበው ሲገልጥ እንዲህ ብሏል፤ ከሁሉ በኋላ እንደ ጭንጋፍ ለምሆን ለእኔ ደግሞ ታየ፤ እኔ ከሐዋርያት ሁሉ የማንሰ ነኝና» (1ኛ ቆሮ. 15፡8-9)። ቅዱስ ጳውሎስ ይህን የተናገረው በእውነት፤ በታማኝነትና ራስን በመገመት ነው።

ይህ ግምት የራሱን ድካነትና ደካማነት ለማወቅ ያስቻለው ባሕርይ ነው። ስለ ራሱ ያስብ የነበረው በትሕትና፤ እርግት ባለ መንፈስ ሲሆን፤ ራስን በመናቅም ነው፤ በጥፋተኝነት ስሜት ሳይሆን፤ ይልቁንም ሰላም በሰፊነት ሁኔታ ነው።

«በእሲያ ስለደረሰብን መከራ ታውቁ ዘንድ እንወዳለንና ወንድሞች ሆይ፤ ስለ ሕይወታችን እንኳ ተስፋ እስክንቆርጥ ድረስ፤ ከአቅማችን በላይ ያለልክ ከብዶን ነበር፤ አዎን፤ ሙታንን በሚያስነሳው በእግዚአብሔር እንጂ በራሳችን እንዳንተማመን በማሰብ ነው» (2ኛ ቆሮ. 15፡8-9)። አንድ ሐዋርያ እንደዚህ ፀፀት በመሰለ መንገድ ስለ ራሱ የመናገሩ ጉዳይ ግልጽ ያልሆነ ነገር ነው።

ግላዊ ትሕትና የሚገኘው ከተካበተ ልምድ ነው። ስለዚህም ወጣቶች ግላዊ ትሕትናን ማሳየት ያስቸግራቸዋል። ምናልባት በዚህ ጉዳይ ላይ አጥብቆ ያሰበበት ቢመስልም፣ ጉዳዩን ተራ እድርጉ ያልተመለከተበት ምክንያት ትክክለኛ ቦታችንን ከሚያስይዙንና፣ ከይሆናል ግምት በሕተት ነጻ ከሚያደርጉን ፈተናዎችና እውነተኛ ደካማነታችንን የሚያጋልጡት፣ በሕይወት ገጠመኞች መካከል ባለማለፋችን ሊሆን ይችላል።

እንዳንድ ጊዜ እንዴት መኖር እንዳለብን ሳናውቅ የፈተና ጊዜያችንን እንዲሁ ማሳለፋችን ያሳዝናል። ቅዱስ ጳውሎስ በመከራዎቹ ጊዜያት የራሱን ደካማነትና ተጉድነትን በመረዳት ፈንታ፣ ሌሎችን ሰዎችና ነገሮችን ሁሉ የሚያወግዝ ቢሆን ኖሮ ከሕይወት ልምዱ አንዳቸው ጥቅም ባለገኘ ነበር። ይልቁንም ወደ መልካም እረኛነት ተሰውጦ ነበር። ይኸውም በሕይወቱ ካጋጠመው ሥቃይ ሕያው የሆነውን ትሕትና መቅሰም በመቻሉ ነው።

የካቲት 8

የትሕትና ሥነ መለኮታዊ አመለካከት

ሥነ-መለኮታዊ አመለካከት፣ እምነቱን በሙሉ ከእግዚአብሔር ጋር ስላደረገ ቅዱስ ጳውሎስ «አንተ ከሌሎች በምን ትበልጣለህ? የተቀበልከው ሁሉንም ነገር ከሌላ ነው፤ የራስህ የሆነ ምንም ነገር የለህም፤ ታዲያ ሁሉንም ነገር የተቀበልከው ከሌላ ከሆነ እንዳልተቀበለ ሰው ስለምን ትመካለህ? (1ኛ ቆሮ. 4፡7)። ሰዎችን የማሳመን ችሎታው እንዲ ምስጢር፣ ትሑት የሆነው ልቡ ነበር፤ የፈጣሪ፣ የአብ፣ የጌታ፣ የመሐሪ፣ መልካም የሆኑትን ነገሮች ሁሉ ሰጪ እግዚአብሔር ጥልቅ ስሜት ሰጥቶት ነበር።

ቅዱስ ጳውሎስ በእግዚአብሔር ፊት ጸጋን፣ ምሕረትንና ደኅንነትን ያገኘ ደካማና ኃጢአተኛ ሰው ነበር። የቅዱስ ጳውሎስ ቃላት የእርሱ ሳይሆኑ የእግዚአብሔር ቃላት ናቸው። ቅዱስ ጳውሎስ በክርስቶስ ተሰክቶ የተሰጠ ስጦታ ነበር። የቅዱስ ጳውሎስ የጋለ ሐዋርያዊ ፍላጎት የራሱ ሳይሆን በእርሱ ያለው ከክርስቶስ የተሰጠው ነው።

በእርሱ ውስጥ ያለው ይህ ትሕትና መለኮታዊ መታየት ነው። ይህ መታየት ክርስቶሳዊ ነው። እርሱ የሚያውቀውና የሚረዳው ኢየሱስ የያህዌህ አገልጋይ ኢየሱስ፣ የትሑቱ ኢየሱስ፣ ራሱን ከቤተክርስቲያን ጫፍ በመወርወር ወይም ድንጋይን ወደ ዳቦነት በመለወጥ ግሩም ድንቅ ለመባል ያልፈለገው ኢየሱስ ነበር። ከውስጡ የሚታየው ሥልጣኑን በምድር ማሳየትን ሳይሆን የሁሉም አገልጋይ መሆን የመረጠው፣ ከውስጥ ዘልቆ የሚታየው ኢየሱስ ነበር።

የቅዱስ ጳውሎስ ትሕትና የክርስቶስ ነው። ስለዚህ ልክ ጌታ እንዳገለገለ፣ እርሱም የሚያገለግለው እንደ ባሕርዩ እድርጉ እቅርባልናል። ክርስቶስን በሙሉ ርኅራኄ አገልግሎት አልፎ በተመሳሳይ ሁኔታም ጌታን በፍቅር ልምዱንና ሥልጣኑን ማገልገልን መረጠ።

የካቲት 9

ጥንቃቄና ራስን መቆጣጠር

የቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 4 ያለው አራት የሚያተኩረው ጥንቃቄ በሚለው ቁም ነገር ላይ ነው። ኢየሱስ እስኪመለስ ይጠብቀው የነበረው ደቀመዝሙር ማንቀላፋት ወይም በልማድ መጨፍገግን አልፈለገም ነበር። ከአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ቅዱስ መረዳት እንደሚቻለው የደቀመዝሙሩ ጥንቃቄ የተለየ መልካም ባሕርይ ነበር። በዚህ በኩል የኢየሩሳሌምን መጽሐፍ ቅዱስ የግርጌ ማስታወሻ እጅግ በጣም የሚደነቅ ነው። «ነቅተህ ኑር፤ እንቅልፍን አስወግድ፤ ኢየሱስ ደግሞ መምጣቱን ለሚጠባበቁት ያቀረበው አባባል ይህንኑ ነበር። ለአደጋ ጥሪ ጥንቃቄ ጠንካራ ማስጠንቀቂያና እራስን ነቅቶ የመጠበቅ ተስፋ ነው።» ስለዚህ በዚሁ የባሕርይ መንፈስ ጠቀሜታ ላይ በማንጸባረቅ የሚያንቀላፋውንና ራሱን ለስካር ወይም ለጨለማ የማይፈቅደውን በዚሁ መንፈስ በመኖር እውነታ ነው ልንል እንችላለን። በጥንቃቄና በንቃት መካከል ያለው ግንኙነት ራስን የመቆጣጠር ችሎታ ዓይንን፣ እእምሮን፣ አካልንና አስተሳሰብን ይመለከታል።

በተለይም በየጊዜው በእኛ ላይ ድቅን የሚለውን ጥያቄ ራሳችንን ለንጠይቅ፣ በቤተክርስቲያን እምነት ጉዞችን ላይ ንጽሕና ወሳኝ ነውን? በጸታ ግንኙነት በኩል ዝርክርክነትን በዝርዝር ማስረዳት ሳያስፈልግ፣ እኔ እንደማምነው የዘመኑ

ንብረተሰብ ስንዝበው በዚህ በኩል ብዙ አሉታዊ ሁኔታዎች የተደቀኑበት መሆኑን እንረዳለን። በሕትመቶች፣ በመዝናኛ ሥፍራዎች፣ በሰዎች ልዩ ልዩ ድርጊቶች፣ ሌሎችንም ጭምር የማጎበረሰባችን ሕይወት ለማስተካከል እጅግ ከፍተኛ ጥረትን ይጠይቃል።

የጥንቃቄና የንቃት ማነስ፣ ልልነትን በማስተካከል፣ መንፈሳዊ ሕይወትን እያዳከመ፣ ኗሪነትን በመቀነስ፣ ድፍረትን፣ ደስታን፣ ጠንካራ እምነትን፣ በአጠቃላይም እያንዳንዳቸው የተዘረዘሩትን መሠረታዊ ዓላማቸውን ለማጠናከርና ለማስተካከል ከፍተኛ ጥረትና ያለመታከት የሚደረግ እንክብካቤ ተገቢ ነው።

በዚህ የመንፈሳዊ ሕይወት ጥንቃቄና ንቃት መሠረት ከማጎበረሰብ እምነት ሂደት ጋር የተያያዘ ቢሆንም፣ ይህ የማያያዝ ክስተት አስፈላጊነት ቢታወቅም፣ በእጅጉ የማጠናከርና ክትትል የማድረግ ግዴታ ነው።

በእርግጥ ንቃት የመጸለይ ችሎታን፣ መንፈሳዊ መጻሕፍት የማንበብ ፍቅርን፣ መንፈስ ቅዱስን ለማግኘት የሚደረግ መጓጓት መሆኑን ያረጋግጣል። አዲስ ኪዳን «ስካር» የሚለውን ቃል ሳይጠቀም «እስከስካር መጠጣት» ካልከል መሆኑን ይገልጣል። ስለዚህ እኛ ይህን ቃል ስናገናዝበው በምንጠቀምበት ጊዜ «የስካር መንፈስ እንዳየር» እንላለን። ለምሳሌ የዘመኑ ቴሌቪዥን የሚያሰራጩቸውን መጥፎዎችንና ጥሩዎችን ሳይለዩ በሙሉ መከታተል የመሳሰሉትን ይመለከታል። መንፈስ ቅዱስ ከእነዚህ ከቴሌቪዥን ስካር አውጥቶ ብዙ ወጣቶች ከደረሰባቸው አስቸጋሪ ሁኔታ ለመላቀቅ ቁርጥ ውሳኔ እንዲያደርጉ ምኞቱ ነው።

በእርግጥ የቤተክርስቲያናችን እምነትና ፍላጎት የረጅም ጊዜ ዕቅድ እዚህ ላይ ለማንጸባረቅ ፈልገን አይደለም። እኛ በሕይወታችን ውስጥ በየዕለቱ አስተሳሰባችንና ልባችንን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ማስታረቅ አስፈላጊ መሆኑን ለማስገንዘብ ፈልገን ነው እንጂ።

የካቲት 10

ታናሽና ደካማ መሆን

ደካሞች መሆናችንን ተረድተን ወደ እግዚአብሔር መጓዝን ቀጥለናል። በግሪክ ቋንቋ ደካማነት ማለት በቀላሉ ተሰባሪ፣ በሽተኛ፣ የችሎታ ማነስ ወይም ደካማ ማለት ነው። ተሰባሪነታችን ወይም ምንም ያይደለን መሆናችን ነጻ የሆነ ተቀባይነትን አግኝቶ ያለፍርሃት ወይም ችኩላ ለመወደድ ባዶነት የሚያመጣው ጉዳይ ስለሌለ የሚፈራው የለም።

መንፈስ ቅዱስ ሊረዳን መጥቶአል። «መንፈስ ቅዱስ የመጣው በድክመታችን ሊረዳን ነው።» እንደዚያ ያደረገውም በታላቅነቱና በመልካምነቱ ነው። ቅዱስ ጳውሎስ እንደገለጠው፣ ምን መጠየቅ እንዳለብን እንኳ አናውቅም። ወደ እግዚአብሔር በሰላምና በትክክል ለመድረስ ምን ማድረግና ፍላጎታችን ምን እንደሆነ አናውቅም፤ በየትኛው መንገድ መጓዝ እንዳለብንም አናውቅም ብሏል።

መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ይዞ ይመራናል! ይጠብቀናል! ሊረዳንና ሊያገለግለንም መጥቷል። የመነሻ መንገዳችንን ለማረጋገጥ እግዚአብሔር ፈተና ሊሰጠን ይችላል። በመጀመሪያ የነበረው ባዶ የመሆናችን ሁኔታ የተረዳን ካልሆነ፣ ዋጋቢ መሆናችንን የምናውቀው በመጨረሻ ነው። ደካማነታችንም ይፈተናል። «ነገር ግን የኃያሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን» (2ኛ ቆሮ. 4፣7)።

የካቲት 11

ድካና የክርስቲያን ድካነት

የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ስለ ኢየሱስ ልደት ወደ ቤተሰቡም ከተማ ማስገቢያ መንገድ አካባቢ በእረኞች በረት ውስጥ መወለዱን እንጂ ሌላ በዝርዝር የሚነግሩ ነገሮች የሉም። ይህ ሁኔታ በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ሶስት ጊዜ ተደጋግሞ ስለተገለጠ ምዕራፉን በሙሉ በጥንቃቄ ማንበብ በጣም ጥሩ በር ከፋችሁ ሆኖአል።

የተወለደው ሕጻን፣ በአንድ በኩል በእርግጥ እንደ ሌሎች ሕጻናት ነው። ሕጻኑ ላይ የኢየሱስን መስኮታዊ ምንጭነት መፈለጉ ትርፉ ድካም ብቻ ይሆናል። ግን እነርሱ ተስማሚ የሆነ ድንኳን ስላላቸው እነዚያ ድኾች እረኞች እንኳ ማመን አቃቃቸው። በዚህ አጋጣሚ በግርግሙ አጠገብ ለሚያልፉም ሆነ፣ በመስኮታዊ ድምፅ ተጠርተው ለመጡት፣ የኢየሱስ የመጀመሪያ የማረፊያ አልጋ ድኻነት ሲሆን ልዩ ስሜት ያሳድርባቸዋል።

፩

የእነዚህ የወጣት ቤተሰብ አባላት ከላይ ጣሪያ፣ ከጉን ድጋፍ ያለው የማደሪያ ቤት ማጣት፣ ክርስቲያን ባይሆን እንኳ ማንኛውም ሰው በዚህ ሁኔታ ልቡንና ቤቱን እንዲከፍት የተደረገ ጥሪ ነው። በረቱን በሙሉ በእምነት ዓይን ተመልክተው ለመጡት ትርጉሙ በእግዚአብሔር ዓይን ፊት ዋጋ ስላለውና ስለሌለው ጉዳይ የሚያስረዳ የማይረሳ ምልክት ነው።

ከመካከላችን ከቤተሰባቸው የተፈናቀሉ ብዙዎች አሉ፤ የማያውቁአቸውን ሰዎች ፊት የሚያዩ (አንዳንዶቹ በጣም ለግላጋ ወጣቶች ሲሆኑ) ሌሊቱን በሙሉ በየአውቶቡስና በባቡር ጣቢያዎች ለሰሚያሳልፉ፤ ቤትም ሆነ ማንኛውም መመኪያ የሚሆን ነገር የሌላቸውን ሰዎች አስባለሁ። ሌሎችም በቤታቸው ውስጥ በሰፊነው ጥላቻና በመለያየት ስሜት የተነሳ የገዛ ቤታቸውን የማይወዱ መኖሪያ ቤታቸው ሆኖ የማይታያቸውም አሉ።

ሌሎችም በተመሳሳይ ሁኔታ በብዛት አሉ፤ ወይም በብዛት አለን ማለት ይሻላል። በክርስቶስ ማመናችንን የማናረጋግጥ፣ በበረት የተወለደው ሕጻን ጌታችን መድኃኒታችን ነው ማለት የማንችል፣ ብዙዎች አለን። በኑሮአችን ግን አብዛኞቻችን ነገሮችን አመዛዝነን የምንፈረድበት መስኪያ ከ«መሆን» ይልቅ «አለኝ» ወደሚለው ያዘነበልን ነን። ሀብት አለኝ ማለት ኃጢአት አይደለም፤ ኢየሱስም እንደ ሌሎች የእርሱ ዘመን ሰዎች የሚመሳሰልበት የሕይወት ዘይቤ ነበረው። በሕይወት ውስጥ ሀብትን የበለጠውና ዋጋ ያለው እርሱን ብቻ ማድረግ ግን ኃጢአት ነው።

ማንኛውም ነገር በግል፣ በማኅበራዊ ኑሮ፣ በፖለቲካና በቤተክርስቲያን አመራር ሥርዓት ሥር የሚገኝ ነገር ሁሉ በዚሁ ዓላማ ሥር መሆን አለበት።

የካቲት 12

«ከ»ድኻና «እንደ» ድኾች መሆን

የቤተልሔም መልእክት ሁለተኛው ትርኢት ማርያምና ዮሴፍ ሕጻኑን በእኩብሮት ፍቅር እንዳረጋገጡት፣ እኛም «ከ»ድኾች ጋር እንድንሆን የመሥሪያ ምልክቱ ስለሆነ ይጠራናል። ከድኾች ጋር ድኻ መሆን አይበቃም። የኢየሱስን ልደት ትርጉም መረዳት ከፈለግን የወንድሞቻችንን ሥቃይና ሕይወት ውስጥ መግባትን ይጠይቃል። ወደ ኩላዊት ቤተክርስቲያን ደረጃ የሚያሳድገው ቅዱስ ቁርባንን መካፈል የደገነነት ታላቁ ክፍል ድኻ፣ ፈላጊና ታዳጊ እንደመሆን ያህል ነው። እግዚአብሔር ለቤተክርስቲያን በሰጣት ጥሪዎቹና ጸጋዎቹ መሠረት ከሚሠቃዩት ጋር መሆን አለብን፤ እነርሱን በትክክል ለመርዳት፣ ሁኔታቸውን ለመካፈል፣ እነርሱን የመቅረቡ ሁኔታ መታለፍ እንደማይገባው ማመን አለብን። ጠቃሚ ለሆነ ተግባርና ድጋፍ መነሳሳት እንችል ዘንድ ይህን መፈጸም አለብን።

በመጨረሻም፣ ለመቀበል እጅግ በጣም አስቸጋሪ የሆነው የልደት መልእክት ሰብተኛው ትርኢት ነው። የተጠራነው እንደ ድኻ ለመሆን ነው። ይህ አባባል አልፎ አልፎ በቤተክርስቲያን ውስጥ ከሚደረግ ስብከትና ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችም ውስጥ እናነባለን። ኅብረተሰባችን ከሚያመርተው ምርትና ከራሱ ፍጆታ አንጻር ሲታይ ለዚህ የሚያደርገው እርዳታ እጅግ አነስተኛና ፍጹም ተመጣጣኝ አይደለም። የእያንዳንዳችን አስተሳሰብ ከኅብረተሰባችን አመራካክት መለየት እጅግ አስቸጋሪ ስለሆነ መለስ ብለን ያንን መስኮታዊ ማረፊያን ማስታወስ የምንፈልገው ስለዚህ ነው። አጥብቀን ከምንወድዳቸውና ካሉን ኅብረቶች አንዱ ሕይወታችንን ነጻ በማድረግ፣ የኢኮኖሚ ጠቀሜታ ባላቸው ጉዳዮች ላይ ማተኮር ብቻ ሳይሆን፣ በባሕል ዕቃዎች፣ በሙያዎችና በልዩ ልዩ የተፈጥሮ ስጦታዎቻችን ላይ ጊዜያችንና ጉልበታችን መዋል ያለበት በበለጠ ለመንፈሳዊ ደገነነታችን መሆን አለበት።

ስለሰጠን በረከት እግዚአብሔር የተመለከነ ይሁን፤ እነዚህን መልካም ነገሮች ከሌሎች ጋር መካፈል እንድንችልና በፍቅር ማካፈሉንም እንድናውቅ እንለምነዋለን።

ደካሞችን፤ ያለማጽረጥ ችግራቸውን ማቃለል ለማይችሉ ታናናሾች፤ የምናካፍለው መልካም ነገር ኅብረታችን የሕይወት ዋጋ አሰጥቶ፤ የዓለምን ሚዛናዊ ሁኔታ ተጠብቆ፤ በወንድማማችነትም ሕያው ምልክት ይሆናል።

ጌታ፤ በመንፈስ ቅዱስ ድል፤ ሰብአዊ ሕይወታችንን ባካፈለው ኃላፊነት ይረዳናል። በጨርቅ ተጠቅልሎ በበረት ውስጥ የተኛው ሕጻን የዛሬውን ዓለምናምንነት አጥብቀን እንድንገነዘብ ይረዳናል።

«ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤
ለእኛ ስትል በዚያ ሁኔታ ሆነህ ተገኘህ፤
እስከዚያ ነጥብ ድረስ ትወደናለህ፤
በዚህ በምስጢራዊና በቀላል ምልክት፤
የማይታይና ዘለዓለማዊ አምላክ ሆይ፤ ራስህን ገልጠሃል፤
በዚህ በምስጢራዊና በቀላል ምልክት፤
አንተን መረዳት እንድንችል፤
ልባችንን ክፈት።
የአንተን ክብር ያለጥላቸና ያለልዩነት ያከብሩ ዘንድ፤
የዚህን ኅብረተሰብ ልቦችንና በሮችን
እንድትከፍትልን እንጸልያለን።
አንተ ጌታችንና መድኃኒታችን ነህ
እያልን እንጸልያለን።»

የካቲት 13

የሕይወትና የድካነት አዲስነት

ወንጌሎች የአዲስ ሕይወት ምልክትን ያውጃሉ፤ አዲስ የመሆን መንገድ በመጀመሪያ እይታ ያልተያያዘ ይመስላል። «ምልክቱም ይህ ነው፤ በመታቀፊያ ጨርቅ የተጠቀለለ ሕጻን በበረት በከብቶች መመገቢያ ግርግም ውስጥ ተኝቶ ታገኛላችሁ» (ሉቃ. 2፡12)። መላእክቱንና ሰዎቹን ሁሉ፤ ለማይንና ምድርን የሚመለከተው መምጣቱ፤ ታላቅ ኃይሉን አያጉድለውም፤ ምልክቱ ግን አሁንም አልተያያዘም።

ኢየሱስ መቼና የት እንደተወለደ፤ አጠቃላይ ሁኔታውን ቀደም ሲል ከተሰጡ መግለጫዎች አውቀናል። «የበኩር ልጅዎንም ወለደች፤ በመጠቅለያም ጠቀለለችው፤ በግርግም አስተኛቸው (ሉቃ. 2፡12)። ኢየሱስ ልክ እንደተወለደ፤ እረኞች እርሱን ማግኘት ነበረባቸው።

በዚህ ምልክት ላይ አጥብቀን ማተኮር የምንፈልገው ለምንድን ነው? በአጭር እነጋገር በዚህ ልስልስ አገላለጽ ላይ በጣም ጥልቅ የሆነ ልዩነት እናያለን። በመጠቅለያ ጨርቅ የተጠቀለለው ልጅዎን ማርያም በፍቅር ተቀብላለች፤ ነገር ግን ቤት በመፈለግ በማንኛውም ጊዜ ከቶ ሕጻን በማይተኛበት ሥፍራ በበረት ውስጥ ተኝቶ ነበር። ድካ፤ ብቸኛና የተረላም ነበር።

በማርያም ጥንቃቄና በግርግም ድካነት መካከል፤ ምልክቱ ይህ ንጽጽር ሆኖ እናገኘዋለን። እግዚአብሔር በታሪካዊነቱ በዓለም ውስጥ በፍቅር ምልክትና በድካነት ምልክት ውስጥ ይገኛል። እርሱም በማርያም ፍቅር ምልክት ውስጥ ተገኝቶ ሁላችንም ተወዳጅ መሆናችንን ይገልጥናል። በፈንታውም፤ እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገው እንድንወድደው፤ እንድናፈቅረውና ሕይወታችንም እርሱን እንዲቀበል እንድናደርግ ነው።

የእግዚአብሔርን ምስጢራዊ መንገድ ለማየት እርሱ በታሪክ ውስጥ በመሆን በድካነት ምልክት ውስጥ መገኘቱ ያስደነግጣል፤ ያስቆጣልም።

ከዚያም፤ በአንጽ በኩል የለውን ልጅ ቸልተኝነትና የኃጢአት ፍሬ መሆኑን ሲያመለክት፤ በሌላ በኩል ደግሞ ኢየሱስ ራሱን ታሪካዊ በሆነ መንገድ የገለጠውን ጥንካሬ የሚያመለክት ከሆነ በከብቶች መመገቢያ ግርግም ውስጥ ምን ይሠራል?

የቤተልሔም ድካነት ለእኛና ለዛሬይቱ ቤተክርስቲያን ምንን ያሳስበናል? የመጀመሪያው መልእክት ከድካች ጋር በበጎ ፈቃድ በመቆም፤ መሠረታዊ ፍላጎታቸውን ለምሳሌ መጠለያ፤ ምግብ፤ ሥራ፤ ፍቅርንና ጤንነታቸውን በሚመለከት በተፈላጊ ነገሮች ሁሉ እንድንረዳቸው ያሳስበናል።

ለእነርሱ ከእነርሱ ጋር መሆን ለንል ሌሎችን በመርላት ሳይሆን፤ ክርስቶስ ራሱ እንደዚያ መሆንን እንደመረጠው፤ እንደዚሁ ራሳቸውን በዚያ ሁኔታ እንዲሆኑ ላደረጉት ሰዎችም መቆርቆር ይገባናል ማለታችን ነው። እንደዚህ ለመሰለው ነገር

ቅድሚያ መስጠት፤ ሰው በባሕላዊ መልክ ልምድና ክርስቲያን በመሆን መንገድ፤ በክርስቶስ አስተሳሰብ በእርሱ የተግባር መንገድ በእርሱ ፖለቲካዊ ማኅበራዊና ባሕላዊ አስተሳሰብ ክርስቲያን መሆንን የሚያጠቃልል ነው።

ይህ የትኩረት አቅጣጫ፤ በከብቶች በረት ላይ በተደረገው ጥልቅ አመለካከት የተገኘ ፍሬ ነው። ይህም እንደገፈፈታቸው፤ እንደገረዳቸው፤ ሁልጊዜ ያለማድረግ ከድኸች ጋር እንደገሆን ያደርገናል። የቤተልሔምን ድኸነት ግፊት መሠረት በማድረግ የክርስቲያን ማኅበረሰብ ያደረጋቸውንና ወደፊትም የሚያደርጋቸውን መልካም ሥራዎችን ማሰብ ያስፈልጋል።

የካቲት 14

የእግዚአብሔር መንግሥት ፍላጎቶችና የወንጌላዊነት ድኸነት

ክርስቲያናዊ ድኸነት ዘላቂ የመሆን መንገድ ሲሆን፤ በድርጊቶች ወይም በተግባሮች ላይ የተመሠረቱ ሳይሆኑ፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ፍላጎት ላይ የሚገለጡ ናቸው። የእኛ ድኸነት የተለየ መለያችን፤ በሕዝብ አገልግሎት እስከ መጨረሻ ሕይወቱ ድረስ የነበረው ወደር የማይገኝለት ግልጽነቱ «ከተከበረውና ተራ ከሆነው ርኅሩኅ» ከክርስቶስ የመጨረሻው ሕይወት ጋር የተያያዘ ነው።

ማኅበረሰባችን እርስ በርሱ የሚቃረን ነው። በአንድ ወገን ሁል ጊዜ አዳዲስ ድኸች፤ ተስፋ የቆረጡና የተወገዙ፤ ተለይተው የሚታወቁ ወርቦሎችን ያፈልቃል። ይሁን እንጂ፤ ድኸነታችን ወንድሞቻችንና እህቶቻችንን የመርዳት ምልክትና መሠረት ነው ተብሎም ይጠራል።

በሌላ በኩል ደግሞ፤ የምንኖረው ከከበርቴ ማኅበረሰብ ጋር ህብትን የመሰብሰብ አደጋ ብቻ ከተጠናወታቸውና ሁሉንም ለራሴ ፍላጎት ይሁን በሚሉ ስግብግቦች ተከብበናል። ድኸነታችን ይህ የከበበንን ዓለም የሚተች መሆን አለበት። ይህ ነጥብ በሰው ልጅና በዕቃ መካከል የመለያ ምልክት መሆን አለበት።

የድኸነታችን ጉዞ የነጻነት፤ የደስታና የጽኑ ፍላጎት ጉዞ ነው። ምክንያቱም፤ ከክርስቶስ ጋር በፍቅር የሚያስተሳስረን መንገድ ይኸው ጉዞ ነው። የመስቀል ኃይልና በጣም የተዳከሙ ሁኔታዎችን የማደስ ችሎታቸውን በሚታይ መንገድ ልምዱን ይሰጠናል።

የጥቂት በጥቂቱ ደስታ በመፈጸም ልምድ ላይ ትኩረት ማድረግን፤ ድኸነትን፤ ፀፀትንና ራስን መጣል፤ ሁሉም ወንጌልን የማግኘት ወቅት ማድረግ ይገባዋል። ያለዚህ እርምጃ፤ ያለዚህ ጥረት፤ ዱዳ ሆነን እንቀራለን። አነስተኛ እርምጃዎች እንኳ ቢሆኑ የኢየሱስን እውነተኛ ቃላት የሚያስተጋቡ ናቸው። ጉልተውም ይቆማሉ። ስለዚህ እኛ የአሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ደስታና ፍላጎት ኢየሱስን በመከተል በፍልስጤም መንገዶች እርሱን «እነሆ ጌታ ሆይ» እኛ አንተን ለመከተል ሁሉንም ነገር ትተናል ማለታቸውን ይሰማናል።

የካቲት 15

እጅግ በጣም ታላቁ ትዕዛዝ

በፍቅር ላይ ያሉትን የኢየሱስን ቃላት መረዳት እንችል ዘንድ መንፈስ ቅዱስን እንለምናለን።

ሕግ አዋቂው እጅግ በጣም ታላቁ ትዕዛዝ የትኛው ነው? ብሎ በጠየቀው ጊዜ፤ ኢየሱስ የመለስለትን ሐሳብ በማጠቃለል ነው፤ ተከታታይ ድርጊቶችን በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ውስጥ ምዕራፍ 22 ከቁጥር 34-39 በቅዱስ ማርቆስ ወንጌል ውስጥ ምዕራፍ 12 ከቁጥር 28-34 እና በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ውስጥ ምዕራፍ 10 ከቁጥር 25-28 ተገልጧል።

ኢየሱስ የሰጠው መልስ ሁላችንም እናውቀዋለን። እጅግ በጣም ታላቁ ትዕዛዝ እግዚአብሔርን መውደድና ጉረቤትህንም ውደድ የሚል ነው።

ኢየሱስ በእነዚህ ቃላቶች በብሉይ ኪዳን ውስጥ የሚገኙትን መዝሙሮችን ያስታውሰናል። ነገር ግን ከብሉይ ኪዳን ውስጥ በሚያነጻጽርበት ጊዜ ኢየሱስ ሁለት አዲስ ሐሳቦችን ያቀርብናል።

የመጀመሪያው የሁለቱን ትዕዛዛት አንድነት ነው። ለኢየሱስ ፍቅር የተለየ ኃይልና እውነታ ነው። ይህም ባልተቆጠበ መሠረት ላይ እራስን ለእግዚአብሔር በማቅረብ ይገልጣል። ከስጦታዎቹና ከችሎታዎቹ ጋር ራሱን ለእግዚአብሔር ፈቃድ አደራ ሰጠ። ይህም እግዚአብሔር ስለ ሰው ልጅ ፍቅር ያሳየው ባሕርይ ነው። ይህ ሕያው የሆነው መግሰጫ እያንዳንዱን ሰው እንደ ወንድም፣ ጉረቤት፣ ወይም ሌላውን እንደ ራስ አድርጎ የመቀበል ተግባር ነው። ፍቅር ማለት የተለያዩ ፍሁኔታዎችን አሰባስቦ ለመለየት ወይም ለማቃለል ውሱን በሆነው እይታችን ኢየሱስን በሰፊው አድማስ መግለጥ ነው።

የሁለተኛው አስገራሚ ሁኔታ «የጉረቤት» እንቅስቃሴ ድንገተኛነት ነው። ቅዱስ ሉቃስ ወንጌላዊው ብቻ ሁለተኛውን ጥያቄ በሕግ አዋቂው ከንፈር እንዲህ እያለ ያስቀምጣል፤ «ጉረቤቴ ማን ነው?» ኢየሱስ በምሳሌ ሳምራዊው ያደረገውን መልካም ተግባር ነገረው፤ ጉረቤቴ ቀድሞ አልነበረም። አሁን ግን አንዱ ጉረቤቴ ሆነ። ቀደም ብሎ ጉረቤቴ ከእኛ ጋር የዘር፣ የሥራ ግንኙነት ወይም የሥነ-ልቦና ተመሳሳይነት አልነበረውም። እኔ እንግዳም ሆነ ጠላት ከአንዱ ቀጥሎ ጉረቤቴ ሲሆን የሚያቀራርበንን እርምጃ ለመውሰድ እወስናለሁ። ኢየሱስ ያቀረባቸውን የሁለቱን አዳዲስ ሐሳቦች ግንኙነት ማስታወስ ተገቢ ነው። ሰው ወደ እግዚአብሔር በመቅረብና ፈቃዱንም በመፈጸም በፍቅሩ ይወሰዳል። እግዚአብሔር ግን የሁሉም አባት ነው። እንግዲህ ለእግዚአብሔር ፍቅር እያንዳንዱ ሰው አንድነትን በመፍጠር ወደ ሌላው በመቅረብ የዘር፣ የኅብረተሰብ ክፍፍል፣ የእስተሳሰብ ልዩነት ወይም የልዩ ልዩ ሃይማኖት ተከታይነት ማግኘት በመበጣጠስ አዲስ የአንድነት ጉዳናን መፍጠር አለበት።

የአዲሱ ፍቅር መሠረቱ

የዚህን የቅዱስ ፍቅር ጠንካራ ምሳሌ በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ምዕራፎች ከአምስት እስከ ሰባት በተመለከተው በተራራው ስብከት ውስጥ ይገኛል። የተራራው ስብከት የደቀመዛሙርቱን አኗኗር ይገልጣል፤ በአብ ቸርነትና ምሕረት አማካይነት የእግዚአብሔርን መንግሥት አደራ የሰጠው ከአሮጌው ሕግ ባሻገር የሚኖረው በፍቅር ሕይወት ነው። የደቀመዛሙርቱ ምሳሌ የአብ ፍቅር ነው። «የሰማይ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ፣ እናንተም ፍጹማን ሁኑ» (ማቴ. 5፡48)።

በተራራው ስብከተ መካከል የእግዚአብሔር ልጆች ጸሎት «አባታችን ሆይ» የሚለው ነው (ማቴ. 6፡9-13)። ተከታትለው የቀረቡት ጠንካራ ተግባራትና የፍቅር ባሕርያት ሲሆኑ፣ በብዛትና በተትረፈረፉ ምሳሌዎች፣ ጠላቶችንም በመጨመር፣ ለሁሉም ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን፣ ለማያምኑ እንኳ ጠንካራ ፍቅርን የሚገልጡ ናቸው፤ ነገር ግን የደኅንነት ታላቁ ጌታ አድርገው በመገመት ልባቸው በጥልቀት ይነካል።

ሌላ የምናስተውለውን ጉዳይ ማግኘት የምንችለው በቅዱስ ዮሐንስ የተገለጠውን ነው። ወደ ጥያቄና መልስ የሚያቀርበውን አይጠቀምም፤ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ አሥራ ሶስት ከቁጥር 34-35 ኢየሱስ በመጨረሻ እራት ወቅት ለደቀመዛሙርቱ አዲስ ትዕዛዝ ሰጣቸው። «አዲስ ትዕዛዝ እስጣችኋለሁ፤ እኔ እንደወደድኋችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። እርስ በርሳችሁ ከተዋደዳችሁ የእኔ ደቀመዛሙርት መሆናችሁን ሁሉም ያውቃል። ይልቁንም ከኢየሱስ ምሳሌ የምንገነዘበው፣ በሞቱ ራሱን መስዋዕት አድርጎ በማቅረብና፣ የአባቱን ፍቅር ሕያው ምሳሌ፣ የማያልቅ የወዳጅነት ምሳሌነቱን በላዩ ላይ የማያልቅ ምንጭ አድርጎ በማቅረብ፣ ለደቀመዛሙርቱ ጠንካራ ተግባሩን ማቅረቡን እንገነዘባለን።

የደቀመዛሙርቱን ሁኔታ ደግሞ ስንመለከት፣ በአብና በኢየሱስ ፍቅር በክርስቲያን ማኅበረሰብም ውስጥ እንዲገቡ ተወደዱ፣ ተጋበዙም። ነገር ግን ለዚህ አንዲት፣ ቅድስት፣ ኩላዊት ቤተክርስቲያን ፍቅር፣ በትክክልና፣ በአጥጋቢ ሁኔታ ማወጅ ይችሉ ዘንድና፣ ለተግባራዊነቱም ወደ ደቀመዛሙርቱ

በእርስ በርሳቸው መካከል መልካም የሆነውን መፈለግና ራሳቸውን እንደ ምሳሌና እንደ ፍቅር ነቢያት ሆነው እንዲያቀርቡ ነው። ኢየሱስም ይህን በጸሎቱ እንዲህ ሲል አረጋገጠ፤ አባት ሆይ፤ በእነርሱ ቃል አማካይነት በእኔ ስለማያምኑትም እለምናለሁ እንጂ፤ ለእነርሱ ብቻ አልለምንም፤ እኔም የምለምነው ሁሉም አንድ እንዲሆኑ ነው፤ እንዲሁም አባት ሆይ አንተ በእኔ እንዳለህ፤ እኔም በአንተ እንዳለሁ፤ እነርሱም በእኛ እንዲሆኑ ነው፤ አንተ እንደላከኝም ዓለም እንዲያምን ነው» (ዮሐ. 17፡20-21)።

የካቲት 17

በጎ አድራጎትና የመጀመሪያ ክርስቲያኖች አኗኗር

አዲስ ኪዳን የኢየሱስን ቃላት፤ ለመጀመሪያ ክርስቲያን ማኅበረሰብ በጠንካራ ታሪክ ውስጥ የአዲስ አኗኗር ሁኔታቸው እንደ ምንጭ ሆነው የማያልቁ ሀብታቸውን ይተነትናል።

ከበጎ አድራጎት አመለካከት አንጻር፤ የመጀመሪያ ክርስቲያን አኗኗር ሲገመት፤ ወዲያውኑ ወደ አእምሮ የሚመጣው፤ በኢየሩሳሌም ማኅበረሰብ ውስጥ የተለመዱትን ዕቃዎች የመከፋፈል ሁኔታ ነው።

በማኅበረሰቡ ችሎታ አማካይነት የድኻነት ችግሮችን ለማስወገድ፤ ነገሮችን ወደ አዲስ ኅብረተሰብ ለመሰወጥ፤ የማኅበራዊ ኑሮ እረፍትን ይሰጣል። ይሁን እንጂ፤ የበለጠ ጥልቅ ትርጉም ከሚሰጣቸው ክሌሎች ሁኔታዎች ጋር ደግሞ ይስማማሉ።

በመጀመሪያ ደረጃ ይህ የበጎ አድራጎት ተግባር ከሌላው ከጌታ ስጦታ እጅግ የቀረበና በማኅበረሰቡ ውስጥም የኢየሱስ መገኘት ሌላው ቅርጽ ነው። በሐዋርያት ሥራ በሁለቱ ምንባቦች ማለትም (በሐ. ሥራ 2፡42-47፤ 4፡33-37) ከተገለጡት ከእነዚህ ውስጥ በጋራ ንብረቶች፤ በጋራ ጸሎቶች ተሳስረው የሐዋርያት ቃላቶችን በማድመጥ፤ ኅብስቱን አብሮ በመቁረስ፤ ከምስጢራቱ ጋር በደስታ ተሳስረው ይኖሩ እንደነበር ተገልጧል።

በትንሣኤው ውስጥ የኢየሱስ መገኘት፤ የእምነት መግለጫው የእግዚአብሔር ስጦታ ይሆናል። ይልቁንም የነጻ ስጦታ ከስተት ነው። ማንም እፈጽመዋለሁ ብሎ አይደክምም። አናኒያ የሚባል አንድ ሰው ማሳውን ከሸጠ በኋላ ከሽያጩ ዋጋ ከፊትን አስቀርቶ፤ ቀሪውን ገንዘብ ለደቀመዛሙርቱ የማሳውን ሽያጭ ገንዘብ በሙሉ በማስረከብ ፈንታ፤ ከላይ እንደተገለጠው ከፊትን ለደቀመዛሙርቱ በማስረከብ፤ ቅዱስ ጴጥሮስ አናኒያን እንዲህ በማለት አፋጠመው፤ «አንተ አናኒያ እንዴት ሰይጣን የራሱ አደረገህ? የመሬቱን ሽያጭ በሙሉ በማስረከብ ፈንታ እንዴት ግማሹን አስቀርተህ እንዴት መንፈስ ቅዱስን ትዋሻለህ? መሬቱ ከመሸጡ በፊት የራስህ አልነበረምን? ለምን አትተወውም ነበር? ከሸጥኸውስ በኋላ ገንዘቡ ያንተ አልነበረምን? የምትፈልገውን ጉዳይ እንድትፈጽምበት በአእምሮህ ምን ዕቅድ ገብቶ ነው? በአእምሮህ የዋሸኸው ሰዎችን ሳይሆን እግዚአብሔርን ነው» አለው (ሐዋ. ሥራ 5፡3-4)።

ይህ ሁሉ እንቅስቃሴ በበጎ አድራጎት ተግባር መካከልና በዕቃዎች ክፍፍል በኩል ጠንካራ ግንኙነት ያለ መሆኑን እንድናስተውል ያደርገናል። በጎ አድራጎት ከሁሉ ድርጊት የላቀ ነው። የጌታን ትዕዛዝ ማክበር ነው። የሥጋ ወደሙ ቃል ትንሣኤ ክብር ነው። በራሱ በኢየሱስ ሕያው ደስታ መካከል ይገኛል። በጐ አድራጎት ወደ ጠንካራ ተግባር ያተኩራል። በማኅበራዊ ክልል ውስጥ የአዲስ አማኞችን ሕይወት ጭምር ደህና እንዲሆን የሚደረገውን ጥረት እንዲሳካ ያደርጋል። የጋራ ንብረት ጠንካራ ምልክት፤ የነቢይነትና የበጎ አድራጎትን ብልጽግና ነጻ መውጫ ነው።

የካቲት 18

እግዚአብሔርን አስደሳች የሆነው እውነተኛ አምልኮ

ዘወትር ቅዱስ ጳውሎስ በመልእክቱ የክርስቲያን ሕይወት ጠንካራ የበጎ አድራጎት ሕይወት መሆኑን ያስረዳል። በጣም የሚደንቀው የበጎ አድራጎትን ሕይወት ለመግለጥ ቅዱስ ጳውሎስ «ስጦታ» እና «አምልኮ» (የአምልኮ ቋንቋዎች) እያለ የበጎ አድራጎትን ሕይወት ይጠቁማል። እነሆ ሁለት ምሳሌዎችን ለሮማውያን በጻፈው መልእክቱ (ሮሜ 12፡1-2) «ሕይወት የእግዚአብሔር ሐሳብ ነው» ብሎ በሚቀጥሉትም ምዕራፎች ገልጧል። ወንድሞች ሆይ «የእግዚአብሔርን ምሕረት አስቡ፤ አምልኮትም ጠቃሚ የመሆንን መንገድ መሆኑን፤ ነዋሪ

አባሎቻችሁን እንደ ቅዱስ መስዋዕት አድርጋችሁ በማቅረብ በትክክል እግዚአብሔርን እንድታስደሱ እለምናችኋለሁ። ራሳችሁን በአካባቢያችሁ ያለውን ግን ባሕርያችሁን ለውጣችሁ ከአዲስ አስተሳሰብ ጋር ተመሳሰሉ።» ይህም የእግዚአብሔር ፈቃድና መልካም የሆነውን፤ እግዚአብሔርም ምን እንደሚፈልግ ፍጹም የምሕረትን መንገድ ምንነት ማወቅ ያስችላል። ቅዱስ ጳውሎስን እንደገና በመጥራት የወንድማዊ በጎ አድራጎት ተግባር መንገድ ማሳየቱን ቀጠሎ።

፩

ክርስቶስ በእግዚአብሔር የፍቅር ዕቅድ የርኅራኄ ማዕከል መሆኑን ለመግለጽ ቅዱስ ጳውሎስ ለኤፌሳውያን በጻፈው መልእክቱ ሶስቱን ምዕራፎች ለዚሁ መግለጫ እንዲሆኑ አድርጎ አቅርቦአቸዋል። ሐዋርያው በምዕራፍ አራት የክርስቲያን ሕይወት ከክርስቶስና ከእግዚአብሔር ዕቅድ ጋር የተሳሰረ መሆኑን እንዲህ እያለ ያቀርባል። «እንግዲህ ስለጌታ ፍቅር እስረኛ የሆንሁ እኔ የተጠራችሁበትን ጥሪ የሚያስመሰግን ሕይወት ይኑራችሁ ብዬ እለምናችኋለሁ። እርስ በርሳችሁ በፍቅር እየተረዳዳችሁ ዘወትር በትሕትና በገርነትና በትዕግሥት ኑሩ። በሰላም ተሳስራችሁ ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኘውን አንድነት ለመጠበቅ ትጉ» (ኤፌ. 4፡1-3)። ከዚያም ቅዱስ ጳውሎስ የክርስቲያኖችን ሕይወት በክርስቶስና የበጎ አድራጎት ተግባሮችን በጠንካራ ይዘቶች ላይ መሥርቶ መቀጠሉን ይገልጣል። የአባባሉን ማዕከል የገለጠው እንዲህ በማለት ነው፤ «ይልቅስ እርስ በርሳችሁ ደኅኛና አዛኞች ሁኑ፤ እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ፤ እናንተም እርስ በርሳችሁ ይቅር ተባባሉ። ክርስቶስ እንደወደደንና እግዚአብሔርን ደስ የሚያስኝ መልካም መዓዛ ያለው መባና መስዋዕት አድርጎ ሕይወቱን ስለእኛ አሳልፎ እንደሰጠ እናንተም በፍቅር ኑሩ» (ኤፌ. 4፡32፤5፡2)። ከክርስቶስ ጋር ያለው ግንኙነት እውነተኛና ተስማሚ እምልኮ ሲሆን የክርስቶስ ሕይወት ከክርስቲያኖች ጋር በፍቅር አልፎአል። ይህም ማለት አምልኮ የዕድሜ ልክ ሥራ ሲሆን፤ በየቀኑ የሚሠሩ የበጉ ተግባር ጠንካራ ሥራዎች ጠቃሚዎች ናቸው። ነገር ግን የማምለኪያ ሕይወትም እንደዚያው ጠቃሚ ነው፤ ለእግዚአብሔር መንገድ ታዛዥነት፤ የበጎ ተግባር ጠንካራ ሥራዎች ማለትም ቃሉን በማዳመጥ፤ ፈቃዱን በመሸት፤ የእባቱን ፈቃድ ከገለጠውና ሙሉ በሙሉ ከፈጸመው ከክርስቶስ አጠገብ በመቆየት ዙሪያ ተከልሏል።

የካቲት 19

ዝነኛው የፍቅር መዝሙር

ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በላከው በአንደኛው መልእክቱ ምዕራፍ አሥራ ሶስት ስለ ፍቅር የገለጠው የበጎ ተግባር ሕይወትን ነው። እርሱም በሶስት አንቀጾች ተከፋፍሏል።

የመጀመሪያው አንቀጽ (ከቁጥር 1-3) ፍቅር ለሌሎች የተለየ አገልግሎት ከመስጠት የላቀ መሆኑን ይገልጣል። በተለያዩ ቋንቋዎች የመናገር፤ የትንቢት፤ የዕውቀትና የታምራት ስጦታዎች ሁሉ ያስፍቅር ዋጋ የላቸውም። አንዱ ያለውን ንብረት ሁሉ ለድዥች ቢሰጥ፤ ወይም ሕይወቱን በእሳት እንዲቃጠል ቢያደርግ ያለፍቅር ዋጋ የለውም። ፍቅር እጅግ በጣም ታላቁ ነዋሪ ምግባር ነው። እጅግ ያማረ ወይም ውድ የሆነ እንኳ ቢሆን በቀላሉ በሚከናወን ድርጊት ላይ የተመሠረተ አይደለም።

የሁለተኛው አንቀጽ (ከቁጥር 4-7) የፍቅር በርካታ ባሕርያቱን ይገልጣል። እያንዳንዱ ተግባር ወይም ባሕርይ በበለጠ ልቆ አዳዲሶቹን ይተካል። ቅዱስ ጳውሎስ በላቀ ደረጃ መሠረታዊ በሆኑ በርካታ ግምቶች ውስጥ እየገባ፤ ሰው በሚቀበላቸው ሁኔታ የሚያስቀምጣቸው የፍቅር ባሕርያት የሚከተሉት ናቸው፤ እነርሱም፤ ይቅር መባባልን፤ መዘጋጀትን፤ ትዕግሥትን፤ ደግነትን፤ መግባባትን፤ መተማመንን፤ ተስፋንና ቻይነትን በመዘርዘር የሰው ልጅ እነዚህን ክስተቶች ተረድቶ እንዲቀበላቸውና ተግባራዊ እንዲያደርጋቸው ከፍተኛ ጥረት አድርጓል። ፍቅር አቅጣጫቢ አይደለም። ሰውን የውስጥ ስሜቱን በመቀስቀስ ትክክለኛውን አቅጣጫ እንዲመርጥ ይፈቅድለታል እንጂ።

በሶስተኛው አንቀጽ (ከቁጥር 8-13) የማይነገረውን ማለትን ይፈልጋል። ፍቅር ቀድሞ በዓለም ውስጥ የነበረ ክስተት ነው። የፈጸመውም እግዚአብሔር በሚኖርበት ቦታ ፊት ለፊት በምናየው እርሱ እንደሚያውቀን እኛም አውቀነው ዘለዓለማዊ በሆነው መልካም ቦታ ያስቀምጠናል። ፍቅር የላቀ ነገር ሲሆን የደኅንነታችን አስደናቂ መገኛ፤ እንዲሁም፤ የወንድሞቻችንና የእህቶቻችን ደኅንነት ነው። በእግዚአብሔር አባታዊ ክንድ ውስጥ ፈጽሞ የተተውን ፍሬዎች ነን።

እግዚአብሔር ፍቅር ነው

ቅዱስ ዮሐንስ በመጀመሪያው መልእክቱ «አውነተኛ ክርስቲያን ማን ነው? ለሚለው ጥያቄ መልስ ይፈልጋል። ለክርስቲያኖች ብዙ ልዩ ልዩ ምልክቶች ቀርበዋል፤ በፍቅርም ተሳስበዋል። ነገር ግን ፍቅር ምንድን ነው? በአንድ በኩል ከእኛ በጣም የላቀ በመሆኑ፤ ልናስብ ከምንችለው ባሻገር ነው። ዘወትርም ከእኛ በፊት ነው። የሚወድደንና ወደፊትም መውደዱን የሚቀጥል በመሆኑ መንፈስ ቅዱስን በማስከተል አንዲያ ልጁን ኢየሱስን ሳክልን። እራሱ እግዚአብሔርም ፍቅር ነው። አንድ የሆላንድ ተወላጅ የሆነ የፍልስፍና ተመራማሪ ስሙም «ኬርክጋርድ» የተባለ ሰው እንዲህ በማለት የሰጠውን ቆንጆ አስተያየት አስታውሳለሁ፤ «እግዚአብሔር ሆይ ከመጀመሪያ ጀምሮ ወደኸናል። እኛን መጀመሪያ አንድ ጊዜ ብቻ የወደድኸን ይመስል እኛ ስለ አንተ እንናገራለን። ይሁን እንጂ፤ ዕለት በዕለት እስከ ሕይወታችን መጨረሻ ድረስ አንተ በቅድሚያ መውደዱን ትቀጥላለህ። በጠዋት ተነስቼ መንፈሴን ወደ አንተ ሳቀና የመጀመሪያው አፍቃሪዬ አንተ ነህ፤ በንጋት ተነስቼ ከሆነም ፈጥኜ መንፈሴን ወደ አንተ ሳቀናና ስጸልይ አንተ ትቀድመኛለህ፤ ሁሉጊዜ ቀድመህ የምትወደኝ አንተ ነህ። አሁንም ይኸው ነው። እኛም እናከብርሃለን። በመጀመሪያ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ የወደድኸን ይመስል እንናገር ይሆናል። «በሌላ በኩል ደግሞ በሕይወታችን ውስጥ ፍቅር ተጠናክሮ ይኖር ዘንድ እርስ በርሳችንም በፍቅር ተሳስረን እንገኝ ዘንድ ይጠይቀናል፤ ይህን ያስተማረን ፍቅር፤ ለእኛ ሲል እርሱ ሕይወቱን አሳልፎ የሰጠን ስለሆነ፤ እኛ ደግሞ ለወንድሞቻችን ስንል ሕይወታችንን አሳልፈን መስጠት አለብን። በዚህ ዓለም ሀብትና በቂ ጉብረት ያለው ሰው፤ ከወንድሞቹ አንዱ ሲቸገር አይቶ፤ በልቡ የጨክነበት ከሆነ ግን በዚያ ሰው ውስጥ የእግዚአብሔር ፍቅር እንዴት መኖር ይችላል?

በሥራ አውነት እንጂ፤ በቃልና በእንደበት ብቻ አንዋደድ፤ ፍቅርም እንደዚያው ነውና። ለእግዚአብሔር ስላለን ፍቅር ሳይሆን፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ለእኛ ስላለው ፍቅር ሲል ነው አንድያ ልጁን ልኮ ኃጢአታችንን ለማስወገድ መስዋዕት እንዲሆን ያደረገው። ፍቅር የምለውም ይህን ነው። የተከበራችሁ ሕዝቦች ሆይ፤ እግዚአብሔር እንደዚህ አድርጎ በጣም ስለወደደን፤ እኛ

ደግሞ እርስ በርሳችን መዋደድ አለብን። እግዚአብሔርን ያየ ማንም የለም፤ ነገር ግን እርስ በርሳችን ስንዋደድ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ይኖራል፤ በእኛም ውስጥ ፍቅሩ ፍጹም ይሆናል። ቀድሞ የወደደን እርሱ ስለሆነ፤ እኛም እርሱን መውደድ አለብን፤ እርስ በርሳችንም እንደዚሁ መዋደድ ይገባናል። ማንም እግዚአብሔርን እውዳለሁ የሚል ወንድሙን ግን የሚጠላ ውሽታም ነው፤ የሚያየውን ወንድሙን የማይወድድ እግዚአብሔርን አይወድድም። ... ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ መሆኑን የሚያምንና አባቱንም የሚወድድ ልጁንም ይወድዳል።» (1ኛ ዮሐ. 3፣16-18፤4፣10-12፤19-20፤5፣1-2)።

የካቲት 21

ፍቅርና ሥነ መለኮት

ፍቅር በእግዚአብሔር ምስጢርና በሰዎች መካከል ይዘረጋል። ጥልቀቱና ዘላለማዊ የሆነው የሥራ ፍሬውም ትክክል ነው። በሰዎች ድርጊት እንዴት አድርጎ ወደዚህ እንደመጣ፤ ለሰው ድካነትና ፍላጎት እንዴት አድርጎ መልስ የሰጠውን፤ ታሪክ የመስከረለትን፤ የምስጢራዊውና የፍሬያማውን ፍቅር መንገድ ማወቅ እንችል ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እንዲረዳን እንለምነዋለን።

እኔ በአውነቱ የሃያኛውን ክፍለ ዘመን ክርስቲያንነት መመርመር አልቻልኩም። በጊዜያችን የፍቅርን አቀራረብ እንዴት መሆን የሚገባበትን መንገዶች ለመረዳት ጠቃሚዎች ናቸው ብዬ የማምንባቸውን በርካታ ሐሳቦችን ብቻ ማቅረብ እችላለሁ።

የፍቅርን ጠቀሜታና መግለጫ፤ ይልቁንም፤ መንፈስ ቅዱስ በግልጽ የሚያሰምርበትን ሁለቱን ቦታዎች በማጣቀስ መጀመር እፈልጋለሁ።

የመጀመሪያው ቦታ ሥነ-መለኮት ነው፤ ይልቁንም፤ የቅዱሴ ሥርዓት የሚከበርበት ነው። በእያንዳንዱ ትውልድ ለማካይነት ሥነ-መለኮትን፤ ከጥልቅ ትርጉሙ ጋር የእግዚአብሔር ፍቅር ከክርስቲያኖች ጋር ነው ብሎ ይገልጥላቸዋል፤ ኢየሱስ እራሱ ሰዎችን ሁሉ በእግዚአብሔር የፍቅር ምስጢር ውስጥ በአንድነት ይሰበስባቸዋል። መንፈስ ቅዱስ ኅብስቱንና ወይንን በቅዱሴ ጊዜ ወደ ኢየሱስ ሥጋና ደም ይሰውጣቸዋል፤ ደግሞም ክርስቲያኖችን ሁሉ እንዲቀደሱ ወደ ክርስቶስ አካል እንዲለወጡ ያደርጋቸዋል።

ያም የእርሱን እውነተኛ መግለጫና ለሰው ስላለው ፍቅር ነው። ኢየሱስ ቁርባናዊ በሆነው አካሉና በቤተክርስቲያናዊ አካሉ መካከል ባለው ጠባብ ግንኙነት መንፈስ ይመራናል። ኢየሱስ በርኅራኄው በሚኖርበት ፍቅርና ፍቅሩም በቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ በሚኖርበት መካከል ይመራናል። የሥነ-መለኮታዊ ተግባር የመንፈስ ቅዱስን አሠራር የምንከተልበትን መሣሪያነት ያቀርብናል።

በሚከበርበት ወቅት የሚታወጀውን ቃል፣ በሰብክት ወቅት የተሰጠውን አስተያየት፣ በትምህርተ ክርስቶስ የተብራራውን፣ ለግላዊ አስተያየት የተሰጠውን አደራና፣ በቡድን የሚደረገውን የእምነት ግንኙነት አስባለሁ። የሚነበበውን በትክክል ከተጠቀሙበት፣ ከተረዱትና ከወደዱት፣ ለተለመዱ ምሳሌዎች ከበለጸጉ ምንጮች ውስጥ በመሆን ያረካል፤ ያጠግባልም፤ ምክንያቱም የሚከበረው ሥርዓት ወደ ሕያው ፍቅር መለወጥ ይቻላልና፤ በቅዱስ ቅዱሴ ጊዜ አንዳንድ ጠቃሚ የሆኑ ወቅቶች በባሕርያቸው፣ በሥነ-መለኮትና በሕይወት መካከል የሚመሠረተውን ሁኔታ አስባለሁ።

ለምሳሌ፣ በመጻጸት ሥርዓት ኃጢአታችንን በጥልቀት መርምረን ስንናዘዝ ፍቅሩን የሚቀንስ ሁኔታ ይወገድናል። የክርስቲያኖች ጸሎት የቤተክርስቲያንና የዓለምን ችግሮች እንዴት መቋቋም እንደምንችል እንማራለን።

የሰላም ልውውጥ የሚጋብዘን፣ ከቅርብ ጉረቤታችን ጋር በሰላም እንድንኖር የሚያደርገን ሲሆን፣ ይህ በእኛ ምርጫ የተወሰነ ሳይሆን፣ በክርስቲያኖች ጉባኤ ጥሪ የተላለፈ ነው።

በመደበኛ ዕለትም ሆነ በልዩ ጊዜ የሚደረግ መስዋዕትን መስብሰብ፣ ከችግሮች ወንድሞቻችንና እህቶቻችን ጋር አንድነትን እንድንመሠርት ያደርገናል።

ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የምንነጋገርበት ሁለተኛው ቦታ በክርስቲያናዊ ቅድስና ታሪክ ውስጥ ስለ ፍቅር ይነገረናል። በመንፈስ ለመመራት ራሳቸው ስለፈቀዱትና ስለፈጸሙት ሥራ ወይም አንዳንዴ ሕይወታቸውን አሳልፈው ስለ መጣባቸው ለልዩ ተግባራት እንኳ አያከራቸውም፤ ይለያያሉ። ሕይወታቸውንም በትሕትና ለእግዚአብሔር አደራ ይሰጣሉ። ነገር ግን በእርግጥ በእግዚአብሔር ውስጥ ስለሚኖሩ፣ ወደ እርሱም ልብ በጣም ስለሚቀርቡ፣ ትንቢታዊ ደግነትንና ለዓለም ፍላጎቶች፣

እንደዚሁም፣ ስለነዚሁ ጉዳዮች አንድ ነገር ስለሚያደርጉ ጀግንነት የተመላበት ጥንካሬ እንደሚያስፈልግ ይገነዘባሉ።

የካቲት 22

በጎ አድራጎት ቤተክርስቲያንን መገንባቱ

በክርስቲያንና በቤተክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ራሳችንን በበጎ ፈቃድ በመጽሐፍ ቅዱስ መልእክት ማዕከላዊነት (ከግል ክፍፍል፣ ከለጋስነት፣ በጠቅላላና ምክንያት ሲጠይቁ መቅረብ፣ ሁለንተናን በእግዚአብሔር ላይ ከመተማመን ባሕርያቱ ጋር) በክርስቲያንና በቤተክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ራሳችንን ለዚሁ ተግባር ማዋል አለብን።

በተለያዩ ዘመናት በክርስቲያን ሕይወት ይህ የመጽሐፍ ቅዱሳዊ መልእክት እንዴት እንደተሰማና እንደተረጋገጠ ማየት አለብን፤ እንደዚህ በማድረጋችንም ዛሬ ለሚያጋጥሙን ችግሮች በተሻለ ሁኔታ መጠቀም እንችላለን።

በቤተክርስቲያን ላይ ባለን የቆየ እምነት፣ ባገኘነው ልምዳችን፣ ይልቁንም፣ በብዛት ከመጡት ሁከቶችና ችግሮች ራሳችንን ውሱን በማድረግ በአጠቃላይ የምንላቸውን፣ እነዚህን በትዕግሥትና በፍቅር ወድደን ለማጥናት መቀበል አለብን።

በቤተክርስቲያን ደንብና በክርስቲያናዊ አኗኗር አመሠራረት ውስጥ የበጎ ተግባር ሥራ ወሳኝ ሥፍራ እንዳለው በግልጽ ማረጋገጥ አስፈላጊ ነው። በኢየሱስ እንዲገኝ የተደረገው የእብ ፍቅር፣ በመንፈስ ቅዱስ በተዘረጋ ግንኙነት ቃሉንና ምስጢራቱን በእውነት፣ በትክክልና በፈጣን ተግባር የሚደረገውን የበጎ አድራጎት ሥራ፣ «ኢየሱስን በማስታወስ» ወደ መላይቱ ቤተክርስቲያን የታለመና የተደነገገ ዓላማ ነው።

ስለዚህ ነቢይነትን በሙሉ፣ ሥነ-መለኮትን፣ የቤተክርስቲያን አገልግሎትንና ክፍቅሮች ሁሉ በላይ ሆኖ ወደላቀው እውነተኛ ፍቅርን በማመልከት የቤተክርስቲያን ዓላማዎች፣ እውነተኛና የማይለወጡ ይሆናሉ (1ኛ ቆሮ. 13)።

የፍቅር አገልግሎት በማኅበረሰብ ውስጥ ይሁን ወይም ከመንፈሳዊ አገልግሎት መግለጫዎች አንዱ፤ ወይም ሌሎች መተላለፍ የማይገባቸው ጉዳዮች ናቸው። ይልቁንም የሁሉንም ተሳትፎ የሚፈልጉ ቢሆኑም እንኳ፤ በነቢያዊነትና ቀስቃሽ በሆኑ ሐሳቦች ሌሎችን ሁሉ ሊጠቅሙ ይችላሉ።

የካቲት 23

የግል አቋምና ፍቅር

በእርግጥ ፍቅር ለክርስቲያን ሕይወት በማንኛውም ሁኔታ የማይታለፍ መሠረትና ማሳተም ነው። ፍቅር ሊገለጥ የማይቻል ባሕርይ ያለው አይደለም። ይልቁንም ብዙ ባሕርያት የሚያድጉበት ይዘት ነው። (1ኛ ቆሮ. 13)። ፍቅር አቅጣጫቢና አቅጣጫውን የሚስት ሳይሆን፤ ነገር ግን የውስጣዊ ስሜትን ወይም በማንኛውም ሁኔታ ተክክለኛውን አቅጣጫ እንድንከተል የሚፈቅድ ውሳኔ ነው።

ፍቅር ራሳችንን «እንደገና የምናውቅበት» አንዳንዱ ሰውም ልክ በእግዚአብሔር አባታዊ እጆች ውስጥ ራሳችንን «የምንተውበት» ተግባር ነው። አሁንም ፍቅር ወደ እርሱ ቀርቦ በተጠናከረ ሁኔታ ለመግለጥ ግልጽ የሆነ ግላዊ የአቋም ስሜት ያለው ነው ማለት እንችላለን።

ሀ. በመጀመሪያ ደረጃ በቀጥታ የግለሰቡን ስሜት የሚመለከት ነው። ፍቅር ዕቅድና የማኅበራዊ ጣልቃ ገብነት እርምጃ ያስፈልገዋል፤ ነገር ግን ሁሉም እንደገና ከግለሰቡ ፍላጎት ጋር ይገናኛሉ።

የዝግጁነት፤ የአመስጋኝነት፤ የይቅር ባይነት፤ የጠንቃቃነት፤ ግላዊ የሆነ የሰብአዊ ባሕርይንና የሁሉም የማይታለፍ ይዘት ውስጥ ጠንካራ ምርጫዎችና የበሰሉ የአገልግሎት ተግባራትን ይመሠርታል።

ከዚሁ አመለካከት በመነሳት የበጎ ተግባር ሥራ ከግላዊ ነጻነት፤ በውስጣዊ ዝንባሌ ላይ የተመሠረተ ነው፤ ይልቁንም በፍቅር የሚገለጥ ጠቀሜታ ነው።

ለ. በሁለተኛ ደረጃ ፍቅር በስሜት ውስጥና ግላዊ መለማመድን በማስከተል የአያንዳንዱን ሰው ጥቅሞችና ክብርን ያሳድጋል።

የወንጌል ትረካ (ለምሳሌ የመልካም ሳምራዊው ምሳሌ) ለዘመናት ስለተሠራው በጎ ተግባር፤ በብዛት በተሻሉ ምርጫዎች የተረጋገጠው ፍቅር ንጽሕናውን በመግለጥ፤ መስኮታዊ ጀማሪዎቹን አለምክንያት መፈለግን በመተው፤ እያንዳንዱን ሰው በማስፈታት እንድንገልጥለት ያስችለናል።

በጎ አድራጎት ሰዎችን እንዲቀራረቡ በማድረግ ልዩ ልዩ የዘር፤ የማኅበራዊና የሃይማኖት ልዩነቶችን በመበጠጠ፤ የተረሰትን ቅድሚያ በመስጠት፤ ክብራቸውንና ጠቃሚዎች በማድረግ ሁኔታ መብታቸው መሆኑን ያረጋግጣል።

የካቲት 24

ፍቅርና የኅብረተሰብ ዕድገት

ቀደም ሲል እንደገለጥነው የፍቅር ባሕርያት የኅብረተሰብን ዕድገት፤ ቴክኖሎጂንና ሳይንስን አይቃወምም። ይልቁንም ፍቅር የግል ኃይላትንና የኅብረተሰብን ሰላማዊ ዕድገት በማረጋገጥ በጥልቀት በመንቀሳቀስ የማያልቅ ክምችት መሆኑን ማየት እንችላለን።

ፍቅር እንቅፋቲ የሆኑትን ሰዎች ከመርዳት አይቆጠብም፤ ፍትሕን በማነሳሳት ልዩነቶች የሚፈጥሩትን የእነዚያን ሕግጋት ሁኔታዎችንና አቋሞችን ይቃወማል። ፍቅር ሳይንስና ቴክኖሎጂ እንዲዳበር ዕውቀት ተስፋፍቶ፤ የሰው ልጅ የተሻለ ደኅንነት እንዲኖረው ግፊት ያደርጋል።

ፍቅር የጋራ ሥራ አስተሳሰብን ያጉልብታል፤ ማኅበራዊ ኃላፊነትን በድፍረት ይቀበላል፤ ለሁሉም ጠቃሚ የሆኑ መልካም የሕዝብ ተሳትፎዎችን ያጠናክራል። ስለዚህ የሳይንስና የቴክኖሎ ሰድገት ከፍቅር ጋር አይሄድም ማለት ሳይሆን፤ ነገር ግን ጎደሎ ወይም ብልሹ የሆነ ፍቅር ካለው ኅብረተሰብ ጋር ላይስማማ ይችላል ማለት ነው እንጂ።

የማኅበረሰባችን የበጎ አድራጊነት ተግባራትን በግልጽ ማንጸባረቅ፣ የወንጌላዊ ፍቅርን እውነተኛ ሕግጋትንና የሳይንሳዊ ጥንካሬ ባሕርያትን እንዴት አድርጎ በራሳቸው ማጣመርን ማወቅ፣ ቴክኒካዊ አደረጃጀቶችንና ማኅበራዊ ሁኔታዎችን ማደራጀት፣ በእርግጥ፣ የፍቅርን ጠቃሚነት አይጨርሰውም፤ ነገር ግን ፍቅር ሰውን በእነዚያ መስኪያዎችና ደረጃዎች ይኸውም እውነተኛ ክርስቲያናዊ በሆኑ ሁኔታዎች ይገልጣቸዋል እንጂ።

የካቲት 25

እነዚያ በችግር ውስጥ ስላሉት

«እነዚያ በችግር ውስጥ ስላሉት ሰዎች» በሰፊው ከተገለጠው አስፈላጊነት ባሻገር ጠቃሚ የሆነውን ሁኔታ በሚመለከት እውነታ ላይ መቆምን እፈልጋለሁ። ከዚያም «እነዚያ በችግር ውስጥ ስላሉት ሰዎች» በምናገርበት ጊዜ የሌላውን አጠቃላይ ፍላጎት መናገሪያ ሳይሆን፣ እንዲሁ በዘልማድ የሚመልሰውና በግልጽ የሚታየውን ሁኔታ ማሰብ ነው። ይልቁንም፣ የወንድማችን ወይም የእህታችን ፍላጎት እኛን ወደ አዲስ፣ ወደማይታይና ወደማይቆጣጠሩት ሁኔታ ስለሚያስቀምጠን የእኛም የተሰመዱ አቋሞቻችን በቂዎች ስላልሆኑ እኔ እነዚህን ሁኔታዎች ያሳስቡኛል። ዘወትር በሂደት ያልተመቻቸ ሁኔታ ወይም ችግር ቢያስከትልም በእነዚህ ሁኔታዎች በቅጽበት የሚሰጡ መልሶች ባይኖሩም አንድ ነገር መሠራት አለበት ብለው ይጠይቃሉ።

ይህ ሁኔታ በቅዱስ ሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ አሥር ውስጥ ምሳሌ በመጥቀስ ተብራርቷል። የመልካሙን ሳምራዊ ምሳሌ ይተርካል። በታሪኩ ውስጥ ካሁኑና ሌዋዊው ችግር አጋጥሞአቸዋል። የችግራቸው ምክንያትም በመንገድ ላይ ተጉድቶ የወደቀው ሰው «አዲስ ሁኔታ» ያቀርብባቸዋል። ሕይወቱ አልፋ ይሆናል፤ ምናልባትም ችግር እንዳያስከትል ሁሉንም ነገር መተው ይሻል ይሆናል። ምናልባትም የአንዳንድ ወርበሎች ወይም ወንጀለኞች መካከል የተደረገ ጥል ስለሆነ እዚያው ብቻውን መተው ይሻል ይሆናል። በሌላ በኩል ደግሞ ሁለቱ በመንገድ ላይ ወድቆ ያገኙትን ሰው ምን ማድረግ እንደሚገባቸው አላወቁም። ስናነሳው በእጃችን ቢሞት ከበድ ባለ ውስብስብ ሁኔታ እንወድቃለን። ባልታሰበ ጣጣ ውስጥም ይጥሰናል። እያንዳንዱ ሰው አፈረ፣ ተጨነቀ፣ ታወከም።

ሁኔታው ቀድሞ የታየ አልነበረምና። በሌላ በኩል ቄሱና ሌዋዊው ሌላ ጉዳይ ሲያጋጥማቸው ምን ማድረግና ማንን መጥራት እንዳለባቸው ቢያውቁም፣ በዚህ ጊዜ ግን ያልፈለጉትን ነገር አጋጥሞአቸዋል። ችግሩ በመጥፎ ቦታና ጊዜ ተከሰቷል።

በችግር ላይ የወደቀ ሰው ነው፤ በችግር ላይ ጥሎናልም። ምክንያቱም ያልታሰበበት ጉዳይ ስለሆነ ነው። ልንከተለው የሚገባን የተጻፈ መመሪያ የለንም። የየዕለት ጉዞአን በሰዎች አጋጣሚ ይታወካል። ቀድመን ያልተዘጋጀንበትን ሁኔታ እንድንመርጥ ያስገድደናል። ለመዘጋጀት ብለን ለመርዳት አስመልሰን፤ በዚህ ጊዜ ይገለጣል። ስለዚህ የዝግጁነታችን ብቃት እስከተወሰነ ነጥብ ድረስ ነው። ነገር ግን በቂ አስመሆኑን አንገነዘባለን።

ለሥቃይና ለችግር የማቃሰያ ዘዴ የሌላት ዓለማችን፤ ሁሉንም በ«አዳዲስ ችግሮች» የማይመችና ያልተዘጋጁበትን ሁኔታ እንጸባርቃ ትወጥረናለች። ይልቁንም «ያረጁ» ሁኔታዎች ቢሆኑ እንኳ በሌላ ጊዜ አዘውትረው እየተመላለሱ የተለየ ጥንቃቄ እንድናደርግ አእምሮአችንና ኃይላችን በበለጠ ለማንቀሳቀስ ያስገድዳናል። በወንድም ወይም በእህት ላይ በሚደርስ ፍላጎት ሁልጊዜ አዘውትረን ማስታወስ ያለብን ለመልካሙ ሳምራዊው የተጻፈውን ጥቅስ ነው።

የትኩረት አቅጣጫችን በሳምራዊው ታሪክ ላይ ሲሆን ከራሳችን በፊት የቀረቡት ከብዙ ንድፈ ሐሳባዊ ተግባሮች፣ ከማኅበራዊ፣ ከሲቪልና ከፖለቲካ አማካኝ እንዴት ተደርጎ እንደመሠረታቸው ብተገቢው ባሕርይ ላይ ማተኮር ይገባናል። የተጠቀሰው «ሳምራዊው መንገደኛ ተጎድቶ ወደ ወደቀው ሰው በተመለከተ ጊዜ ወደ እርሱ መጣ» አይቶትም እንዳለየው አልሆነም፤ እርሱ የሚመለከተው የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል ትርጉም አስታውሶአል፤ ተገንዝቧል፤ ተረድቷልም። ከሁሉም በላይ ዋጋ ሰጥቶ ርኅራኄ አድርጎለታል። ልቡም እንዲናገር አድርጎታል። የውስጣዊ ስሜቱን እንዲቀስቅስ ፈቅዶለታል፤ ለእግዚአብሔር ፍቅር መስክሮአል። የወንድምን ችግር ቢመለከት እንኳ እውነተኛ፣ ትክክለኛ በሆነ ርኅራኄ ሰዎች ሁሉ መግለጥ ይችላሉ።

የሚቀበል ብቻ ሳይሆን፤ ድኸችን ደግሞ የሚሻ ፍቅር አለ። የአካልና የግብረገብ ሥቃዮችን ዝቅ የሚያደርግ፤ አዲስና ባዶ ኪሶችን ለመደምሰስ ጎበረተለብን የሚለይ ፍቅርን የመገንዘብ ችሎታ ነው። የቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 4 ያለውን ስንጠቅስ፤ ብዙ እንኳን ደህና መጣችሁ የሚያለኙ ብዙ ድርጊቶችን እናገኛለን። «እንግዳ ሆኔ ተቀብላችሁኛል፤ ተርቤ አብልታችሁኛል» እነዚያን ባሕርያት የሚፈልጉት ደግሞ «ታስራ ወደ እኔ መጥታችሁ ጠይቃችሁኛል» እነዚህ ፍላጎቶች ጥንቃቄና ጠንካራ መሻትን የሚፈልጉ የዘወትር ጥያቄዎች ናቸው።

ዛሬ በማኅበራዊ ኑሮ ደካማ፤ ከማኅበራዊ ኑሮ ውጪ የሆኑት እነማን ናቸው? ምንስ ልናደርግላቸው እንችላለን?

ይህ ፍላጎት በዛሬው ድኻ ስም፤ በጎ አድራጎትና የትምህርት ተግባራትን ሁሉ ያካትታል፤ ዘወትር እጅግ ታላቅ የሆነው ደኅንነታቸውን ይፈልጋል። ከቅዱስ ማቴዎስ ታሪክ ውስጥ የበለጠ መረዳት የምንፈልገው ጉዳይ አለ፤

«ታመህ ወይስ ታስረህ አይተን መቼ ወደ እንተ መጣን? ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞች ለእንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል» (ማቴ. 25፡31-40)። «ታናናሽ» የሚለው ቃል የሚጠቅሰው የሕጻንነትን ሁኔታ ብቻ ሳይሆን፤ ከጎልማሳ ዘመንም ቢሆን በአንዳንድ ምክንያት «ታናናሽ የሚያለኙ ሁኔታዎች አሉ፤ የመታየትን ዕድል እንዲገኝባቸው የማይፈልጉ ወይም የተተው ናቸው።»

ነገር ግን ዘወትር በንቃትና በጠንቃቃ ልቦና እነዚህን ሁኔታዎችና ሌሎችንም በፍቅር ለማቀፍ መዘጋጀት አለብን። ራሱን በጥንቃቄ የሚያጣራውና አካታትሎም የሚያድሰው ያ ፍቅር ነው። ይህን ጥንቃቄ በቅድስት ድንግል ማርያም ፊት ማየት እንችላለን። በጋብቻ የሠርግ በዓል ደጋሾቹ ወይን አልቆባቸው በፍርሃት እንዳይዋጡና እንዳያዝኑ አስቀድሞ ፈጥና ተገነዘበች። ከዚያም በጥንቃቄ እንዲፈጸም አደረገችው።

በዓብይ ጸም መጀመሪያ፤ ቤተክርስቲያን የነቢዩ ኢሳይያስን ቃል አጥብቃ በመንገር፤ እውነተኛ ጸምና ጽኑ ኑዛዜ የሚያጠቃልለውን እንጀራህን ከተራብ ትቆርስ ዘንድ፤ ስደተኞቹ ድኸችን ወደ ቤትህ ታገባ ዘንድ፤ የተራቆተውን ብታይ ታለብለው ዘንድ፤ ከሥጋ ዘመድህ እንዳትሸሽግ አይደለምን? (ኢሳ. 58፡7)።

እነዚህ የተገለጡት እነዚያ ሁኔታዎች በኢሳይያስ ጊዜ ብቻ አልነበሩም፤ ዛሬም በመካከላችን እናያቸዋለን። ሌሎች በርክተው እጅግ በጣም ከባድና አጠቃላይ በሆነ መንገድ በታዳጊ ዓለማት ይገኛሉ። ርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት ጳውሎስ ዳግማዊ «ዴቨስ ሚዘርከርድያ» በሚል ባስተላለፉት መልእክታቸው እንዲህ ብለዋል፤ «በአንድ ቤተሰብ ውስጥ የሚሠቃዩና የተራቡ ... እያንዳንዳቸው በአሥርና በመቶ ሚሊየን የሚቆጠሩ፤ የሚያጸጽቱ ከፍተኛ ሐዘን በሚያሳድሩ፤ ባጡ ግለሰቦችና የጎበረተለብ አባላት አማካይነት የተመሠረተ ነው። ነገር ግን ከዚህ ሁኔታ በመለስ ግዙፍና የተወሰነ ክስተት እንደመሆኑ በአጠገባችንና ርቀው የሚገኙ ስንት ችግሮች አሉ? አሁንስ የእያንዳንዳችንን በር የሚያንኳኩ አይደሉምን?»

እራሳችንን በጥቂቱ ጥልቀት ባላቸው መሠረታዊ በሆኑ ጉዳዮች ብቻ እንደከም ማለቴም አይደለም። ያንን የምስጢር ሥፍራ ለማግኘት በራሳችን ውስጥ እርሱን በጥልቀት የመቆፈር ጉዳይ ሲሆን፤ ይኸውም፤ የራሳችን ስጦታና ተወዳጅ ድርጊቶች በእምነት ውኃና በእግዚአብሔር ቃል ኃይል የተረጩ ናቸው።

በመከፋፈል አደጋ ለተጋለጠ ግለሰብ፤ ሰብአዊና ማኅበራዊ ምሳሌ በማቅረብ በዚህ በእምነት ጸሎት አገላለጥና፤ ይህ እንደ ልዩ ሁኔታ የጠለቀውን እውነታ በፍቅር፤ በቸርነት ተግባር ውስጥ ይኖራል፤ በክርስቶስ የዳነውና በክርስቶስም ሞት ፍቅር ወደ ዘላለማዊ ሕይወት ከፍ ብሏል።

ጥምቀት ለእኛ ምን እንደሚያደርግልን

ጥምቀት ራሳችንን ለእግዚአብሔር ተወዳጅ እቅድ አደራ መስጠት ሊሆን፣ ለዓለም ተስፋም የቤተክርስቲያን አባል መሆንም ነው።

እያንዳንዳችን በጥምቀት ምልክቶች በእግዚአብሔር እቅድ ውስጥ እንሆናለን። ከአብ፣ ከወልድ፣ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ዋና ተካፋይ እንድንሆን የሚያደርገን ጠቃሚ ምልክት ነው። እዲስ ልብም ይሰጠናል። በእግዚአብሔር እቅድ እንደ ኢየሱስ በልጅነት ባሕርይ ታዛዦች እንድንሆን ያስችለናል።

ጥምቀት ታላቅ ወደሆነው ቤተሰብ፣ ይኸውም፣ ወደ ቤተክርስቲያን የመግቢያ በር ምልክታችን ነው። ቅዱስ ቁርባንን ለማክበር፣ የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማትና ለመመስከር፣ በወንድማዊ በጎ ተግባር ውስጥ ለመኖር፣ ለሁሉም አገልግሎቶች ራሳችንን አሳልፎ ለመስጠት የሚያስችለን ምስጢር ነው።

በመጨረሻም ምስጢረ ጥምቀት የደገነነት ሁሉና የተስፋ ምልክትም እንድንሆን የሚያደርገን እርሱ ነው። ምክንያቱም ከጋጠአት የነጻ ሰው በመሆን፣ የሰው ልጅ በሙሉ ወደሚኖርበት መንገድ የሚያስገባ፣ ነገር ግን ሁሉ ለራሴ ይሁን ከሚል አጉል ራስ ወዳድነትን የሚያላቅቅ፣ በክርስቶስ ጽኑ በሆነ ግልጥነት እንድንረዳዳና እንድንተባበር የሚያደርግ ነው። ጥምቀታችንን ስናስብ ሁል ጊዜ ጥልቅ ማጽናኛችን እርሱ ነው። እንግዲህ፣ የሚያጋጥሙን ችግሮች በርካታ ቢሆኑም፣ ጥምቀት በእምነት እንድንሞላ ያደርገናል፤ ክርስቶስ በጥምቀቱ በዓለም ውስጥ የሚገኘውን ከፋት በፍቅር ማሸነፉን ይቀጥላል።

መጋቢት 1

ጥምቀት፣ በክርስቲያን ኑሮ ማዕከል ስለመሆኑ

በክርስቲያናዊ ኑሮአችን የእግዚአብሔርን ተግባር በሚያስደንቅ መንገድ የምንጓዝባቸው በርካታ ወቅቶች አሉ። በቤተክርስቲያን የመንፈሳዊ ሥርዓት ዘመን አቆጣጠር መሠረት ዓመቱን በሙሉ በተለያዩ መንገዶች እነዚህ ወቅቶች ሕያው ናቸው። እነዚህ ወቅቶች በሥነ-አምልኮ ዘመናችን ውስጥ በተለያዩ መንገዶች አሳልፈናቸዋል፤ እነዚህም በቅዱስ ቁርባን፣ የእግዚአብሔርን ቃል በምንሰማበት ጊዜ፣ የስብከት ቃል በሚነገርበትና ወንጌል በሚነበበበት ወቅት ሁሉ የሚንጸባረቁ ናቸው። ሌሎችም የእኛን ከፍተኛ የሥነ-ምግባር ውሳኔ የሚጠይቁ በሕይወታችንም እግዚአብሔርን በታማኝነት «አዎን» ወይም «አይደለም» ብለን በመመለስ የምናገለግልበት ብዙ ወቅቶች አሉ።

እነዚህ ወቅቶች በሙሉ ክርስቲያናዊ ኑሮአችንን ያቃናሉ። እኛን ወደ እግዚአብሔር፣ ወደ እምነትና ወደ ግዴታዎች ይጠሩናል። እግዚአብሔርን መኖርና ድርጊት በእኛ ሕይወት ውስጥ የሚያንጸባርቁት እነዚህ ወቅቶች ሁሉ እንድ መሠረት አላቸው፤ እርሱም ጥምቀት ነው።

ጥምቀት ክርስቲያናዊ ሕይወታችንን በሙሉ በየደረጃው የሚወስን መሠረታዊ ተግባር ነው። ከቅዱስ ቁርባን ጸሎት እስከ በጉ ሥራዎች፣ የክህነትና የቤተክርስቲያን አገልግሎትን፣ አስፈላጊ ከሆነም ሕይወትን አሳልፎ እስከ መስጠት ድረስ ላሉትና ለምንፈጽማቸው ጉዳዮች ሁሉ ትርጉም የሚለጥ ምስጢር ነው። የሠራናቸውንና የምንሠራቸውን በጉ ድርጊቶች ሁሉ መሠረታቸው በጥምቀት ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር በመገናኘታችን የተሰጠን ልዩ መብትና ጸጋ ነው።

በዚህ መሠረታዊ ለሆነው እውነታ ተገቢው ትኩረት እንዲሰጠው እፈልጋለሁ። በምስጢረ ጥምቀት ራሳችንን አንጽተን ለእግዚአብሔር እናቀርባለን።

በራስ ወዳድነት ላይ በተመሠረቱ ዓላማዎች ላይ በመንተራስ የግል ሕይወታችንን ከማስተዳደር ወይም ከመምራት ይልቅ ራሳችንን ለአብ፣ ለወልድና ለመንፈስ ቅዱስ አስቀድመን አሳልፈን መስጠት ይገባናል።

ሕይወታችን በእግዚአብሔር ልብና አእምሮ በአጭሩ በእርሱ ዕቅድ ይመራ ዘንድ እንፈልጋለን። ይህም የየዕለት ኑሮአችንን የሚነካና የአስተሳሰብ አድማሳችንን የሚያስፋ ታላቅ ሰው ሆኖ ነው።

ሕጻናቶቻችንን ወደ መጠመቂያ ገንዳ የምናመጣቸው ቅዱስ ጳውሎስ እንደሚለው ለራሳቸው ሳይሆን ሞቶ ለተነሣው ሲሉ እንዲኖሩ ስለምንፈልግ ነው። ሕይወታቸው በፍቅር፣ በፍትሕና በተስፋ የተመሠረተ ነው። ነገር ግን ዓለም የግል ፍላጎትን እንዴት ከፍ ከፍ የምታደርግ መሆንዋን በምናስብበት ጊዜ አስደናቂ ቢሆንም እንኳ በትክክል መራመድና ስለ ሌሎች ሕይወት ማሰብ ፍትሕ መሆኑን መገመት ቀላል አይደለም።

ይሁን እንጂ፣ በጥምቀት በተሰጠን መንፈስ ቅዱስ፣ በወንጌልና በፍቅሩ እየተመራን አሁንና ወደፊትም መላ ሕይወትን ለአብ ለመስጠት መጠራታችንን በእግዚአብሔር ፊት እንመሠክራለን።

በዚህ ዓይነት በጥምቀት እያንዳንዳችን በፍቅርና በእምነት ራሳችንን ለምስጢረ ሥላሴ እናስረክባለን። በሥላሴዎች ፍቅርም እግዚአብሔር ይቀበላል። ከዚያን ወቅት ጀምሮ ብቻችንን ስላልሆንን ምን እንሆን ይሆን እያልን አንፈራም። የእግዚአብሔር ልጆች በኢየሱስ ወንድማማቾችና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተዋደዱ ሰዎች ነን። የዚህ ምስጢር አጠቃላይ የሆነው ታላቅ ኃይሉ ዓለምን የማደስና የዓለምን ገጽታ የመለወጥ ችሎታውን በትክክል ማወቅ ከቻልን በእኛ ውስጥ የተፈጸመውን ስናስታውስ በደስታ እንሞላለን፤ «ጌታ ሆይ እባክህ በእኛ ውስጥ የጥምቀት ጸጋህን አድስ።»

መጋቢት 2

ጥምቀትና የስገናልን ተስፋ

ጥምቀት ለእኛ የተሰጠ የክርስቶስ ስጦታ ነው። እርሱም የሕይወትን ጉዳና በክርስቶስ ወዳድነት ላይ የተመሠረተ ሕይወትን ሕልው በማድረግ ክርስቶስ እስከ ሕይወታችን ፍጻሜ ከእኛ ጋር እንደሚኖር ያረጋግጥናል። ቅዱስ ማቴዎስ በወንጌሉ መጨረሻ እንዳረጋገጠው፣ የተነሳው ክርስቶስ የሥላሴዎችን እርዳታ ለተጠመቁት በሙሉ አረጋገጠላቸው። «እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» (ማቴ. 28፣ 20) አለ።

የጥምቀት ተስፋችንን ለማደስ እራሳችንን እናዘጋጅ። የስጦታዎቹም ጥልቀት ከእግዚአብሔር ሥራ ጋር መመሳሰላቸውን የሚያረጋግጡ ጸጋዎች ናቸውና። ተስፋዎቹ በሁለት መስመሮች ይዳብራሉ። እነርሱም ራስን በመካድና የእምነቱን መሠረታዊ ሐሳቦች በማራመድ የሚፈጸሙ ናቸው። በጥምቀት ክርስቶስ ወደ እኛ ይመጣል።

ከእኛ ጋር እየተጓዘ በእኛ ውስጥ ከእኛ ጋር ይኖራል። ነገር ግን ልክ እርሱ ራሱ እንዳደረገው በግልጥና በድፍረት ራሳችንን በታሪክ እንድናሳውቅና ታሪክንም እንድንለውጥ ይጠይቀናል። የኢየሱስ ትንሣኤ የዓለምን አቅጣጫ ከሞት ወደ ሕይወት ለውጦታል።

ከሞት ጋር ኅብረት የፈጠሩትን አድልዎን፣ ራስ ወዳድነትን፣ ስግብግብነትን፣ ተልፋ መቁረጥንና ውድቀትን ሁሉ እንድናስወግድ ተጠርተናል።

ከዚያም ሙሉ የእምነት ድርሻ እንድናከናውን ተጠርተናል፤ ተስቅሎ ሞትን ድል አድርጎ በተነሳው ክርስቶስ ላይ የተመሠረተ እምነት ማለት ነው። በልብ ውስጥ የሚነገረውን እምነት ብቻ ሳይሆን፣ በቃላት የተነገረውን ብቻ ሳይሆን፣ ነገር ግን ሰው በሕይወት ዘመኑ እጆቹን በመዘርጋት በሚያከናውናቸውና ለነጻነት በሚያደርጋቸው ምርጫዎች ዓለምን በድፍረት እንዲጋፈጥ ጭምር ነው።

መጋቢት 3

መለወጣችን የጥምቀት ውጤት ስለመሆኑ

የተጠመቅነው በኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ስለዚህ አዲስ ኑሮ እንኖር ዘንድ በሞቱ ከእርሱ ጋር ተቀብረናል፤ ከኃጢአትም ነጻ ወጥተናል፤ ከኃጢአት ፍርሃት የሌሎችን ወዳጅነት ከማጣት ፍርሃትም ቢሆን እንደዚያው ነጻ ኔወጥተናል (ሮሜ 6፡4-14)። የተሰጠን የፍቅር መንፈስ ነበር እንጂ የፍርሃት መንፈስ ወይም የበታችነት መንፈስ አይደለም (ሮሜ 8፡8)።

ይዘቱን ያጸደቀልንና መንፈስ ቅዱስንም በልባችን ያኖረልን እራሱ እግዚአብሔር ነው (2ኛ ቆሮ. 13፡1)። በበኩላችን፣ በእምነት አባታችን ሆይ ብለን በመጥራት እርሱን እናመሰግናለን። በእምነትና በፍቅር እንድንራመድ ጸጋውን ይሰጠን ዘንድ እንለምነዋለን። እጅግ ከባድ ሽክም ተሸክመው መሸከም የማይቻለውን ሥቃይ ችለው እንደሚያቃትቱት ሽክም ዓይነት አይደለም። በእግዚአብሔር ጸጋ በፈቃደኝነት በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ልንፈጽመው በጽኑ ጥሪ እንደ ነጻ ሰዎች እንድንሄድ ተጠርተናል እንጂ።

መጋቢት 4

አርባ ጾም የመለወጥ ጉዞ መሆኑ

የአርባ ጾም ጸሎት የመለወጥ ጉዞአችንን በጥንቃቄ እያበራ የአንድነት ጠቀሜታችንን አጣምሮ ይይዛል። ጌታ «ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ» እርሱን አጅቦ እንደመሄድ ማለት ሲሆን፣ በእርሱ ሞትና ትንሣኤ ውስጥ ከእርሱ ጋር የመሆንን ምስጢር ማደስ ማለት ነው። ለወንድሞቻችንና ለእህቶቻችን በምንሰጠው አገልግሎት ውስጥ የተለየ መግለጫ በመሆን ራስን ለአብ መተው ሆኖ ይቀርባል። ቃሉ እንደሚለው «ሰው የሚኖረው በእንጀራ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር እፍ በሚወጣው በእያንዳንዱ ቃል ነው እንጂ።» (ሰለ አቢይ ጾም የመጀመሪያው እሑድ በቅዱስ ማቴዎስ ወንጌል የተነገረ) ለክርስቲያኖች መንፈሳዊ መንገድን ያሳያል፤ ከእግዚአብሔር የለየው የሰውን ደንዳና ልብ ባሕርይንም ያሳያል።

የአቢይ ጾም ሥርዓተ አምልኮ በተደጋጋሚ ጥምቀትን በመጥቀስ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ቃል ኪዳናቸውን አድሰው እንዲያከብሩት ይጋብዛቸዋል፤ ሕያው ወደ ሆነው የደቀመዝሙርነት መንገድም ዘልቆ ይገባል። በመጨረሻም በደካማነታችንና በምንኖርበት የኃጢአት ዓለም ላይ ያተኩራል።

አርባ ጾም በታወቁ ድክመቶቻችንና ኃጢአቶቻችን ላይ ተጸጽተን በመናዘዝ የእግዚአብሔርን ምሕረት እንድናገኝ ጥሪ ያደርግልናል።

እያንዳንዱ የአርባ ቀን ጾም እነዚህን መልእክቶች ወደ ልባችን ያስተላልፋል። እንደ ግለሰቦችና እንደ ማኅበር ልባችንን መለወጥ እንችል ዘንድና ወደ ትክክለኛ መለወጥ እንድናመራ በጸሎታችን «አዎን» እንበል።

መጋቢት 5

የመለወጥ ጠቀሜታዎችና ባሕርያት

ለመለወጥ በምናደርገው ጉዞ በብዙ መሠረታዊ ባሕርያት በርካታ በጐ ጐኖችን ለማግለልበትና እራሳችንንም ለማስተማር እንዲሁም ሁላችንም እንድን ዘንድ መጸጸት እንደሚያስፈልገን ማሳሰብ እፈልጋለሁ።

በመጀመሪያ ደረጃ የአንድ ሰው ሕይወት ግልጽነት ተጨባጭ ሆኖ የሚታየው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ነው ማለት ይቻላል ብዬ አስባለሁ። እኛ ራሳችን የሕይወታችን የመጨረሻ ሁኔታዎችን ወሳኞች አይደለንም። ነገር ግን ቃሉ ካረጋገጠውና ቤተክርስቲያን ካወጣቸቸው መመሪያዎች መለያ ጋር እራሳችንንና ድርጊታችንን እንድናነጻጽር እምነታችን ይጠይቃል።

በመንፈሳዊነት በመጸጸት ልምድ የታደሰውን ምርጫ በኢየሱስ ፍላጎት ላይ ማስቀመጥ የበለጠ አስፈላጊ ነው። የራሳችን ጉዞ የተመሠረተው በጌታ እምነትና አዘውትረን እርሱን በመከተልና በማሰላሰል ነው።

በመጨረሻም ከእግዚአብሔርና ከሌሎች ሰዎች ጋር ፍጹም በሆነ ወዳጅነት የመኖር ፍላጎት አለ። ይህን ወዳጅነት ኃጢአት ያበላሽዋል ወይም ይህን ወዳጅነት ይደመስሰዋል። የተለወጠው ሰው ሁልጊዜ ፍቅርን በጥልቀት መመለስ አለበት።

ለምስጢራዊ አርቅ የሚደረገው ጥሪ ወደተለያዩ ሁኔታዎች ይደርሳል፤ እዚህ ላይ እኔ የምጠቅሰው «ከአካላዊ» ሁኔታዎች ይልቅ «መንፈሳዊ» ሁኔታዎችን ነው። ለምሳሌ የጥምቀት ቃል ኪዳንን የሰበረ ሰው ሕይወቱን ለውጦ አዲስ ምሕረት እንዲያገኝ ፍላጎቱ ከሆነ ክልብ በመጸጸት ወደ ጌታ መመለስ አለበት።

ሌላው ምሳሌ ምናልባት በእውነቱ ግድየለሽ ወይም ብኩን የሆነ ሰው ሊኖር ይችላል። ልቡ ባለመርጋት ወደ ቁሳዊ ጥቅም ብቻ አድልቶ ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔርን ለመፈለግ ቦታም ፍላጎት የለውም። ለእርሱ መለወጥ ማለት ከጌታ ጋር ልዩና ግላዊ የሆነ ወዳጅነትን በመቀበል ከምድረ በዳ ወጥቶ አቅጣጫውን እንዳገኝ ሰው ያደርገዋል።

በእምነት ለሚጓዝ ሰው ወደ ፋሲካ የሚያዘልቀውን መንፈሳዊ ምርጫውን በማረጋገጥ ሕይወቱን በትክክል እየመራ የእግዚአብሔርን ዕቅድ ይበለጥ በመረዳት ድክመቶቹን ያስተካክላል።

ዋጋ ያለውና የተስተካከለ ኑሮ ለመኖር፣ በሁላችንም ውስጥ አንድ ትልቅ ነገር አለ። በሕይወታችን ውስጥ እንዲገባ፣ ምርጫችን እንዲሆን፣ በመንገዳችን ላይ የሚደነቀሩትን ወይም ችግሮቻችንን እንድናስወግድ፣ የእርባ ጾምን እንድንጸም ያስፈልጋል። ከዚያም ለመለወጥ የምናደርገው መንፈሳዊ ዝግጅት ሁለቱንም ማለት ግላዊና ማኅበራዊ እኛነታችንን ወደ አንድ ተጨባጭ ወደሆነ አቅጣጫ ይለውጠዋል።

መጋቢት 6

መለወጥና ወንጌሎች

ቀደም ሲል የአራቱ ወንጌሎች ምንባቦች ለክርስቲያን ጉዞ ዕድገት ዋና ገላጭነታቸውን ለመጠቀም ሞክረዋል።

ቅዱስ ማርቆስ ወንጌልን ለተለዋጮች፣ ለትምህርተ ክርስቶስ ማስተማርያነት እንዲያገለግል አድርጎ ያቀረበው የምሥራች ቃል ነው።

ቅዱስ ማቴዎስ ወንጌልን ለተጠመቁት እንዲሁም ለቤተክርስቲያን ትምህርት ማስፋፊያ እንዲሆን ያቀርበዋል። የቅዱስ ሉቃስ ወንጌል፣ ወንጌላውያን የታወጀው ቃሉን ለዓለም ኅብረተሰብ ማስተማር አለባቸው ብሎ ያቀርበዋል።

ቅዱስ ዮሐንስም ሶስቱን በማጠቃለል «አባቶች» አማኝ ማኅበረሰቦች ወንጌልን በማሰላሰል እንዲገለገሉበት ያቀርበዋል።

አራቱ ወንጌሎች በየዓመቱ ተደጋግመው ይነበባሉ። ሁልጊዜ ራሳችንን አዘውትረን እንድንጠይቅ ያስገድዱናል። የምገኘው የት ነው? ቀጥሎ የሚመጣው እርምጃ ምን ይሆን? እያልን መጠየቅ ይገባናል። በቁምስና ወይም በቡድን ወይም በማኅበር ውስጥ ያለን አቋም እንዴት ነው? የመረጥነው መንገድ የትኛው ነው? በቤተሰብ ደረጃ በአንድነት የመኖር አቋማችን እንዴት ነው?

በአጭሩ ሁል ጊዜ እኛ የምንጠራው ትክክለኛውን ጉዳና እንድናልምና ያንኑ ትክክለኛውን አቅጣጫ እንድንክተል ነው። ወንጌሎች በትክክለኛው መንገድ በመራመድ ደስታ እንዲሰማን ያደርጉናል። ምክንያቱም እያንዳንዱ እርምጃችን ወደ እርስ በርስና ከእግዚአብሔርም ስለሚያቀራርቡን ነው።

መጋቢት 7

ጥረቶቻችን በአርባ ጾም የምንጠቀምባቸው መንፈሳዊ «መሣሪያዎቻችን መሆናቸው»

መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ የትግል ምሳሌዎችን ያቀርብናል፤ የኢየሱስ መፈተንና ከእርሱ በፊት የነበሩት ሕዝቦች እግዚአብሔር ወደ ተስፋይቱ ሀገር ለመግባት ባደረጉት ፍጥነት ጉዞ የገጠማቸው ከባድ ፈተና ጥቂቶቹ ናቸው። በእርግጥ የመጀመሪያው የክርስቲያን ማኅበር አባላትም ከባድ መስዋዕትነትን ከፍለዋል። የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማስፋፋት ብዙ ታግለዋል።

ወደ ፋሲካ ስንጓዝ በአርባ ጾም ወቅት ራሳችን፣ ቤተክርስቲያናችንን እንደ ሕዝብ እግዚአብሔር ጊዜ እምነታችንን የሚያዳክሙትንና ቤተክርስቲያናችንን የሚቃወሙትን በፍቅር በማሸነፍ ከፍተኛ ትግል ከማድረግ ባሻገር መስዋዕትነት መክፈል ይገባል።

አርባ ጾም የተመሰጠና ውስጣዊ ስሜትን ዝም የማለገጥ ጊዜ ብቻ አይደለም፤ መንፈሳዊ ትግል ማካሄጃ ወቅትም ነው እንጂ። የሰው ልጅ በውስጡ ያለው የውርስ ስሜቱ የሚያጭርበትን ፍላጎት፣ ከሰይጣንና ከኃጢአት ጋር የሚያደርገውን ግብግብ በተጠናከረና ግልጽ በሆነ ሁኔታ በተለይ በአርባ ጾም ጉዞው ሊያተኩርበት ይገባል። ከዚያም ጉዞው የኢየሱስን የመስቀልና የትንሣኤውን ስጦታ ለመቀበል ባደረገው ጥረት ልክ ወደ ፋሲካ ደስታ ያመራል።

ስለዚህ የአርባ ጾምን ስንጀምር የወንጌሎች ምስጢራትን በመታጠቅ በታላቅ ድፍረት ለመታገል ነው።

ወንጌሎች የባሕል ዕቃዎች ወይም ታላቅ የኑክልየር የጦር መሣሪያዎች አይደሉም። ይልቁንም የሰው ልጅ በውስጣዊ ኃይሉ ከከፋት ጋር ታግሎ የሚያሸንፍባቸው መንፈሳዊ መሣሪያዎቹ ናቸው እንጂ።

መላው የአርባ ጾም መለኮታዊነት ወደ መለወጥ መንገድ እንድናተኩር ይገፋፋል። እራሳችንን በመተው ልክ እንደ እርሱ ሆነን በአብ ፈቃድ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ያደረገውን ጉዞ እኛም በመንፈስ እንደግመዋለን።

ለጉዞ ትግሎቻችን ወንጌሎች መንፈሳዊ መሣሪያዎቻችንና አገልግሎቶችን ይሰጡናል፤ ይህም የሰው ልጅ የሚኖርበትን የእግዚአብሔርን ቃል ይልቁንም በአርባ ጾም ጊዜ የመጸጸትን ተግባር በማከናወን፣ ምስጢራትን በመፈጸምና ሌሎች የንስሐ ሥራዎችን በማከናወን ይገለጣል። በዚህ ጊዜ የምናደርጋቸው ኑዛዜዎች ከጥልቅ እምነት ጋር መሆን አለበት። የክርስቶስን ሥጋና ደም በማክበር በቤተክርስቲያን ምስጢር አማካይነት የእግዚአብሔርን ምሕረት እንደምናገኝ እርግጠኞች መሆን አለብን።

መጋቢት 8

የ«ሌክቶ ዲቪና» የመጀመሪያው አወጃ

«ሌክቶ ዲቪና» የሚለው የላቲን ቃል መንፈሳዊ ንባብን ያመለክታል። ትክክለኛው የላቲንኛ ቃል በቃል ትርጉሙ መንፈሳዊ ንባብ ማለት ነው። ዛሬ ቅድስት በርናንጀት ያስተላለፈችልን ይህን ብርቅዬ መንፈሳዊ ምንባብ በጥልቀት መገምገምና ለዘመናት የማስተላለፍ ዋጋና ጠቀሜታውን መረዳት እጅግ ጠቃሚ ነው።

የላቲንኛ ቃል «ሌክቶ» እንዳለው እኛ ደግሞ «ንባብ» እንለዋለን። ነገር ግን ቃሉን በትክክል ለመረዳት ከባሕላዊ ትርጉሙ ባሻገር መሄድ አለብን፤ ይኸውም የተጻፉ ጽሑፎች ገጾችን ገረፍ ገረፍ በማድረግ በችኩላ ማንበብ አለብን።

የምንኩስና መንፈሳዊ ንባብ ቃሉን በማዳመጥ፣ በማለላለልና በመከለስ ይፈጸማል። ቃሉ ጥልቀት ሳይኖረው በዓይን ብቻ ማንበብ ሳይሆን፣ በጀሮ ተደምጦ፣ ከራስ ጋር አዋሕዶ በመድገም፣ በማስተካከል፣ ክልብ ሲቀበሉት ነው። ልብን የሚሞላው ያ ቃል ነው። ይህ ልምምድ ምን ያህል ሰላም እንደሚፈጥር መገመት ትችላላችሁ። ሕይወታችንን በጣም ግትርና አድካሚ ከሚያደርገው

መጋቢት 10

የመጀመሪያ ደቀመዛሙርትን ማስተማር የዛሬ ክርስቲያንን ማስተማር ስለመሆኑ

ኢየሱስን ይከተሉ የነበሩት ደቀመዛሙርት ጴጥሮስ፣ ያዕቆብ፣ ዮሐንስና ሌሎችም ይሰጡአቸው የዘበሩት ምን ዓይነት ትምህርቶች ነበሩ?

ኢየሱስ በክርስቲያን ሰው ላይ ተመስርቶ ያስተምራቸው ነበር፤ ይኸውም የሌሎችን ፍላጎትና ሥቃይ በመዘርዘር በሳል ሰው የሚያደርጋቸውን ባሕርያት ያስተምራቸው ነበር። ደቀመዛሙርቱ በዓለም ውስጥ ያለውን ክፋት ገሸሸ በማድረግና መበዝበዝ ምን ያህል ክፉ እንደሆነ እዩ። ሥቃይን የሚገነዘብ ልብና ስሜት አዳበሩ። የእነርሱ ትምህርት በመልካምነት፣ በቸርነትና በርኅራኄ ላይ የተመሠረተ ትምህርት ነበር።

ይህን የኢየሱስን ተግባር ቅዱስ ጴጥሮስ እንዲህ በማለት አጠቃልሎ አቅርቦታል፤ «እርሱ መልካም ነገር እያደረገና በዲያብሎስ የተያዙትን ሁሉ እየፈወሰ ይዘዋወር ነበር። (ዮሐ. 10፡38)። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ የልቡን ስሜት በማካፈል የሌሎችን ችግርና ሥቃይ ተረድተው ከእነርሱ ጋር በርኅራኄ ተካፋይ እንዲሆኑ አደረጋቸው።

የደቀመዛሙርቱ ትምህርት ከኢየሱስ ጋር ባላቸው ግንኙነት ላይ ያተኮረ ነው። መሲሐዊ ተልእኮ የማመን ትምህርት ነው። ሐዋርያቱ የኢየሱስን ደግነት፣ ድሉን፣ የሰውን ስሜት የመሳብ ችሎታውን በማድነቅ ይመስክራሉ። ሐዋርያቱ ኢየሱስን በታማኝነቱ፣ በበጎ ተግባሩና የሌሎችን ሥቃይ በመረዳት፣ የስሜቱን ምንነት ካወቁና ከተገነዘቡ በኋላ በጥልቀት ተማርከው እምነታቸውን በእርሱ ላይ አድርገዋል። በጌታቸው አመራር አማካይነት እምነታቸውን በራሱ ላይ አደረጉ።

ቀጥሎም ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን የሚያስተምረው በሰው ልጅ መሠረታዊ ችግር ላይ ትኩረት ያደርጉ ዘንድ ነበር። ከዚህ ምንባብ ትይዩ «ኃጢአታችሁን ይቅር ብዬላችኋለሁ» የሚለው ቃሉ ይታሰባል፤ ኢየሱስ «እኔ የመጣሁት ለጸድቃን ላይሆን ለኃጢአተኞች ነው» ብሏል። በሲሞን ቤት ላገኛት ሴትም «በፍጹም ስላመንሽ ኃጢአትሽ በሙሉ ተሰረዋልሽ» አላት። ደቀመዛሙርቱም እንደ ሌሎች ሰዎች በሥራቸው ላይ በመጠመድና በመድከም ምናልባትም ውሉን የሆነ የቤተሰብ ልምድ የነበራቸው ይመስላል። ሌሎችንና ከራሳቸውም ውስጥ ብዙ ሥቃይ የነበረባቸውን በርኅራኄ መርዳት መማር ነበረባቸው።

ክርስቲያን ተብሎ የሚጠራ ሰው ቃሉ እንደሚያመለክተው በወንድማማችነት መንፈስ ወደ ሌሎች ክርስቲያኖች መመልከት የሚችል «ሰው» መሆን አለበት።

መጋቢት 11

ከሉቃስ ወንጌል የምንጠቅሳቸው ትምህርቶች (ሉቃ. 9፡18)

ቅዱስ ሉቃስ በወንጌሉ ምዕራፍ 9፡18 ውስጥ የገለጣቸው እጅግ ጠንካሮችና ጥልቅ ትርጉም ያላቸው የኢየሱስ ቃላት ናቸው። እነዚህን ምንባቦች በሶስት ወሳኝ በሆኑ አርእስቶች ማጠቃለል አፈልጋለሁ።

1. ቆራጥነትና የልብ ነጻነት፤

ያላችሁን ሁሉ ሸጣችሁ ገንዘቡን ለድሾች ስጡ፤ የማያረጅ የገንዘብ ቦርሳ አዘጋጅታችሁ ገንዘባችሁን ሌባ በማይደርስበት፤ ብል በማይበላበትና ከቶም በማያልቅበት ቦታ በመንግሥተ ሰማይ አስቀምጡ። ምክንያቱም ገንዘባችሁ ባለበት ቦታ ልባችሁም በዚያው ይሆናልና» (ሉቃ. 12፡33-35)።

የኢየሱስ ተከታዮች እንቅፋት ሊሆኑባቸው ከሚችሉት ከእነዚያ ድርጊቶች (ለምሳሌ ትርፍ መሸትን፣ ለዓለማዊ ሥራ ቅድሚያ መስጠትን፣ ለግል ጉዳይ የበለጠ ትኩረት መስጠትን፣ ወዘተ...) ጋር እንዳይተሳሰሩ የልብ ነጻነትን ቀስ በቀስ እየተማሩ ሄዱ። ኢየሱስ የልብ ነጻነትና ፍላጎትን ለማግለልበት ሁለት ትርጉም ባላቸው ቃላት ይጠቀማል።

2. ራስን ለአብ መስጠት፤

የእነርሱ ሕይወት በአብ እጅ ልማትን ደቀመዛሙርቱ ማወቅ አለባቸው። እርሱም ለአባቱ የአሁኑንና የወደፊቱን ሁሉ አደራ መስጠት አለበት፤ «ከእናንተ አባት ሆኖ ልጁ ዳቦ ቢለምነው እባብ ይሰጠዋል? ወይስ እንቁላል ቢለምነው ጊንጥ ይሰጠዋል? እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ነገርን መስጠት ካወቃችሁ፤ በሰማይ የሚኖር አባታችሁ ለሚለምኑት መንፈስ ቅዱስን እንዴት አብልጦ አይሰጣቸውም?» (ሉቃ. 11፡11-13)። «ምን እንበላለን? ምንስ እንሰብሳለን?» በማለት ስለ ኑሮአችሁ አትጨነቁ እላችኋለሁ። ከምግብ ሕይወት፣ ከልብስም ሰውነት ይበልጣል። እስቲ ቁራዎችን ተመልከቱ እነርሱ አይዘሩም ወይም አያጭዱም፤ የእህል ማከማቻ ቦታ ወይም ጉተራ የላቸውም፤ እናንተም ከወፎች የምትበልጡ ናችሁና።»

3. የመስቀል ትርጉም፤

በመላው ወንጌል ይህ ትምህርት ሁነኛ ሥፍራን የያዘ ነው። ኢየሱስ ያስተማራቸው ትምህርቶች በሙሉ በሐሳብ ላይ ብቻ የተመሠረቱ አይደሉም። ኢየሱስ ዓላማዎችን ያቀርባል፤ ማጠቃለያዎችን ይሰጣል፤ ዕቅዶችን ያደራጃል፤ ዕቅዱን ተግባራዊ የሚሆንበትን ዘዴ ያቀርባል። በመኖር ሂደት ውስጥ ሊማሩት የሚገባ ትምህርት ነው። ደቀመዛሙርቱ ከእርሱ ጋር ይኖራሉ። እነርሱም እርሱ ምን እንደሚያከናውን፣ ግንዛቤውን፣ ንግግሩን፣ ባሕርዩን ይመለከታሉ። ትምህርቱና ሕይወቱ የተሳሰሩ ናቸው። ያስተምራል፤ ይሠራልም። ሰወንጌል ትምህርት መሠረቱ ከዚሁ የተገኘው አርአያነት ነው።

መጋቢት 12

ኢየሱስ በጴጥሮስ አማካይነት እንዴት ይሠራ እንደነበር መገለጡ

ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን የወንጌል አብሳሪዎች ይሆኑ ዘንድ መንገድ ይፈጥራቸዋል፤ በቅዱስ ጴጥሮስ ምሳሌ አማካይነት እኛም መንገዱን መከተል እንችላለን። ጥሪውም ከሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 5፡5-11 ጋር የተሳሰረ ነው።

በባሕር ጠረፍ ዙሪያ ኢየሱስን የሚያዳምጡ ብዙ ሰዎች ነበሩ። ከጀልባው ወደ ውጭ ወጥቶ የቆመ አንድ ሰው ነበር። ማንኛውም ጉዳዮቹና ታንኳውም ጭምር በቁጥጥሩ ሥር የነበሩና ነጻነት ይሰማው የነበረ ሰው መሆኑ ይታወቅ ነበር። ይህም ሰው ዓሣ ያጠምድ የነበረው ጴጥሮስ ነበር። ኢየሱስም የተሰበሰበው ሕዝብ በዳርቻ ተቀምጦ እርሱ በታንኳ ውስጥ በመቀመጥ ማስተማር ይችል ዘንድ ጴጥሮስን ታንኳውን ከጠረፍ ወደ ምድር ፈቀቅ እንዲያደርግለት ነገረው።

ጴጥሮስ በተመረጠ ጊዜ የተሰማው ስሜት እንዴት እንደነበረ መገመት እንችላለን። እርሱም እራሱን ሲገምት ልክ እንደ አውራ ዶሮ ኩራት ተሰምቶት ሊሆን ይችላል። እኔ ከመንደሪ ነዋሪዎች መካከል እጅግ ደካማ ሰው ነኝ፤ ኢየሱስ ይህን የፈጸመው ትሕትናዬን አይቶ መሆን አለበት፤ ክብር ሊሰጠኝ የፈለገውም ለዚሁ ነው። ጴጥሮስ ጸእነዚህ ወቅቶች ታላቅ የደስታ ስሜቶች ተቀሰቀሱበት።

ነገር ግን ልቡም ተሸብሮበት ነበር። ኢየሱስ ንግግሩን እንደጨረሰ ጴጥሮስ ታንኳውን ወደ ባሕሩ ጠረፍ ለማስጠጋት ተዘጋጀ። (ያለ ጥርጥር ሌሎቹን የማግለል ስሜት አደረበት) ኢየሱስ ጴጥሮስን ቀደም ብሎ ሳያስጠነቅቀው ወደ ባሕር ተመልሶ መረቡን ጥሎ እንዲያጠምድ አዘዘው። በእርግጥ በዚህ ወቅት ጴጥሮስ አንድ ዓይነት ስሜት ተሰማው። የቅዱሳን መጻሕፍት ጥናቶች የሰውን የውስጥ ስሜት ምን እንደነበረ አይገልጡም፤ በሐሳባችን እንድንደርስበትና ከየዕለት ኑሮአችን ጋር አገናዝበን እንድንረዳ

ያደርጉናል እንጂ። በጌታው ጥበብ ከጴጥሮስ መልሶ መገንዘብ እንደምንችለው አንድ ዓይነት ጥርጣሬ በእምሮው ውስጥ መግባቱን ነው። ቢሆንም ማንም ሰው ቢሆን በዚያን ወቅት ማጥመድ አይሞክርም፤ ምክንያቱም ዓሳ የሚገኝበት ወቅት አይደለምና፤ በመጀመሪያ ክፍል መልሱ ጴጥሮስ እንዲህ አለ፤ «ጌታ ሆይ፤ ሌሊቱን ሁሉ ስንደክም አድረግ፤ ምንም ዓሳ አልያዝንም፤ ነገር ግን ለቃልህ ስል መረቦቼን እጥላለሁ አለው።» በዚህ ወሳኝ ወቅት ጴጥሮስ ከራሱ ጋር ይታገል ነበር። ድካም ስለተሰማው ብዙ ሞክሮ ያልተሳካለት መሆኑን ለኢየሱስ ነግሮ ወደ ቤቱ መመለስ እንደሚሻል አስቦ ነበር።

የሆነ ሆኖ ጴጥሮስ ከራሱ ጋር ያደረገውን ሙግት ሙሉ በሙሉ ድካምና ችግር ቢሰማውም የእምነት ፈተናውን በማለፍ በዚያን ሰዓት መረቡን ወደ ባሕር ለመጣል ወሰነ። «አንተ ካልህ መረቦቼን ወደ ባሕር እጥላለሁ» አለ። እዚህ ላይ ጴጥሮስ ወሰነ።

በትልቅና በትንሽ ነገሮች ላይ በድፍረት የሚወስነውን ሰው ኃላፊነት ተረከበ። ስሌቶቹን ወደ ጌታ በመተው በጌታ ቃል መሠረት ተግባሩን አከናወነ። ኢየሱስ ማየት የሚፈልገው የዚህ ዓይነት ባሕርይ ያለው ወንጌላዊን ነው።

የጴጥሮስ መረብ በዓሳ ተሞላ። ሌሎች መርከበኞችም ወደዚያ አካባቢ መጥተው እነርሱ ደግሞ መረባቸውን ጣሉ። ምን ሆነ? ይህን አይተው ጴጥሮስ የእግዚአብሔርን ኃይል አውቆ በኢየሱስ ጉልበት ላይ በመውደቅ «ጌታ ሆይ እኔ ኃጢአተኛና በደለኛ ነኝ እባክህ ከእኔ ተለይተህ ሂድ» አለው። ሁኔታው ምንን አስከተለ? ኢየሱስ ጴጥሮስን ከኃጢአት የነጻ እንዲሆን ያደረገው መሆኑን እንዲገነዘብ አደረገው።

ኢየሱስ ጴጥሮስን ንጹሕ፣ ትሑት፣ የእግዚአብሔርን ምሕረት ፈላጊ እንዲሆንና ወደሚፈልገው ነጥብ እንዲጠጋ አደረገው። ኢየሱስ በጴጥሮስ ላይ ምንም ዓይነት የውስጥ መረበሽ እንዲፈጠርበት ሳያደርግ በነጻና ለሰው ልጅ ባለው ፍቅር አቀረበው።

ነገር ግን ከሌላ ሁኔታ ጋር ወደ ጌታ ሳይል ተከታታዩን ሂደት በዚሁ መሠረት ያጠናቅቃል። ጴጥሮስ የንስሐ ስሜቱን ለኢየሱስ በማቅረብ ይቅርታ እንዲደረግለት ይጠባበቅ ነበር። በፈንታውም

ኢየሱስ ጴጥሮስን እንዲህ አለው፤ «ጴጥሮስ ሆይ አትፍራ፤ ከዛሬ ጀምሮ ሰውን አጥማጅ እንድትሆን አደርግሃለሁ።» እንግዲህ ጴጥሮስ ከነበረበት አውቃለሁ ከሚል ጉዞ ተነስቶ፤ ድክመቱንና ድካሁን በመረዳት እምነቱን በሙሉ በኢየሱስ ላይ በመጣል፤ ኃላፊነቱን በትክክል የተረዳና ግንኙነቱን በእምነት ከጌታ ጋር ማድረግ የሚችል ብርቱ ሰው ሆነ።

መጋቢት 13

የጴጥሮስ እምነትና ስሜት

ጴጥሮስ ራሱን በመተው በሕይወቱ እጅግ ድንቅ የሆነውን ሥራ ፈጸመ። ጴጥሮስ የመጨረሻ እምነቱን በኢየሱስ ላይ መጣል ያለበት መሆኑን በድፍረት አረጋገጠ። እንዲህም አለ፤ «አንተ ኢየሱስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ።» በዚህ አባባሉ ጴጥሮስ በኢየሱስና በደቀመዛሙርቱ መካከል የነበረውን ግንኙነት ለወጠ። በዚሁ መሠረት ኢየሱስ ጴጥሮስን አመሰግነው። «የዋናታን ልጅ ስምዎን ሆይ አንተ የተቀደሰህ ነህ።» ወይ አካል ወይ ደም ወይም ጥበብና ማስተዋል ወይ የቃላት ነጻብራቅ ወደ አንተ የመጣ ሳይሆን የገለጠልህ አብ ነው።» በዚሁ ጊዜ ጴጥሮስም ኢየሱስ መሲሕ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አረጋገጠ።

በሌላ በኩል ደግሞ ጴጥሮስ የኢየሱስን ንግግሮች በማስታወስ ኢየሱስ መሲሕ፣ የእስራኤል ንጉሥ ሆኖ ይነግሣል የሚል ግምት ነበረው፤ ለማንገሥም አንድ ዓይነት ዕቅድ ነበረው። የእስራኤል ማኅበረሰብ የታወከበትን የፖለቲካ፣ የኢኮኖሚና የማኅበራዊ ሕይወት ክፋቶችን ማስወገድ ይችላል ብሎ ያምን ነበር።

«የሰው ልጅ ሥቃይ ተቀብሎ ሞት ይፈረድበታል» የሚለውን የኢየሱስን ቃል ሲሰማ፣ የጴጥሮስን ድንጋጤና ሐዘን መገመት ይቻላል። ጴጥሮስ የተፈጠሩበትን የሐሳብ ቅሪቴዎችን ማመን አቃተው፤ ገናናው፣ የናዝሬት ንጉሥ ይሆናል ብሎ ይገምተው የነበረ ኢየሱስን ነበረ እንጂ። ጴጥሮስ ኢየሱስን ወቀለ፤ በፈንታውም በጌታ ተወቀለ። ጴጥሮስ «የተቀደሰ ነው» ተብሎ ይጠራ ነበር። ጴጥሮስ እግዚአብሔር በሚያስበው መንገድ ማሰብ አልፈልገም ስላለ፣ ኢየሱስ ጴጥሮስን አንተ ሰይጣን አለው።

ጴጥሮስ ያልገባው ጉዳይ (ጊዜው ሲደርስ የሚገባው ቢሆንም ክርስቶስን ከካደ በኋላ የኋላ ኋላ የክርስቶስን ትንሣኤ) የኢየሱስ ተልእኮ ሕይወቱን ለሞት አሳልፎ መስጠት ሲሆን ሕይወቱን ለአርሱ የሰጠው ግን ኢየሱስ ነው። ጴጥሮስ በፈጣሪ ፍላጎት እምነት እንዳይኖረው ፈልጎ ወይም ኢየሱስን አጥብቆ ስለሚወድድ ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን ሊገባው ያልቻለው የሰው ልጅ ለሞት መስጠት አስበት ከሚለው ከኢየሱስ ቃል ጋር ይታገል ነበር። ኢየሱስም እንዲህ አለ፤ «ሕይወቱን ለማዳን የሚሞክር ሕይወቱን ያጣታል፤ ሕይወቱን ያጣ ግን ያገኛታል።»

መጋቢት 14

በኢየሱስ የታወጀው የሕይወት እምነት ቃል

ኢየሱስ በቅፍርናሆም ንግግሩን እንደጨረሰ እጅግ ብዙ ተቃውሞዎችንና ትችቶችን ስላስከተለ ወደ ደቀመዛሙርቱ ዘር ብሎ እንዲህ አላቸው፤ «እናንተ ደግሞ ምን ልታደርጉ አቅዳችኋል?» ጴጥሮስም «ጌታ ሆይ ወደ ማን እንሄዳለን? አንተ ብቻ ለዘለዓለም ሕይወት የሚሆን ቃል አለህ» ብሎ መለሰለት። በድርጊቱ ዙሪያ ያሉት ሁኔታዎች ሰው የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን የመቀበል ፍላጎት እንደሌለው ያረጋግጣል፤ ጴጥሮስም እምነቱ በጌታ ውስጥ መሆኑን ገለጠ።

የጴጥሮስን መግለጫ ጠቃሚነት በተሻለ ሁኔታ ለመረዳት ራሳችንን መጠየቅ የምንችለው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ማነጻጸር እንችል ዘንድ ትይዩ የሆኑ ጥቅሶችን በማንበብ ነው። ከቅዱሳት መጻሕፍት መካከል በኑዛዜ ዙሪያ ከባድ ልቦና ደንዳናነትን፤ ግድየለሽነትን ወይም ጭቅጭቅ የመሳሰሉትን ነገሮች እንመለከታለን።

አንድ የአዲስ ኪዳን ጥቅስ የገለጠው ርኅራኄ ወደ አእምሮአችን ይመጣል። ይኸውም ቢታኒያ ተብሎ በሚጠራ ከተማ ኢየሱስ ስምዖን ወደሚባል ሰው ቤት ገብቶ በማዕድ ተቀምጦ በነበረበት ጊዜ አንዲት ሴት ውድ የሆነ ዋጋ የሚያወጣ መፃዛው በጣም ያማረ ሽቶ

የያዘውን የአልባስጥሮስ ብልቃጥዋን ሰብራ ሽቶውን በኢየሱስ ፀጉር ላይ ስለ አፈሰሰችው ሴት ታሪክ ነው።

ልክ ጴጥሮስ በቅፍርናሆም ከተማ ክልል በጠላትነት ፍጥጫ ወቅት የእምነት ኑዛዜ እንዳደረገው በቢታኒያ ከተማ የተገኘችው ሴትም እንደዚያው አደረገች። በኢየሱስ ደገንነት ዋዜማ ዕለት ንብረትዋ የሆነውን ብልቃጥ ሰብራ ሽቶዋን መስዋዕት አድርጋ በማቅረብ ክርስቶስ የሕይወትዋ ማዕከል መሆኑን ተናዘዘች፤ ኑዛዜዋን በድርጊትዋ አማካይነት ያሳየችው ነው።

ጴጥሮስም፤ በክርስቶስ ላይ ያለው እምነቱን በቃሉ አረጋገጠ። «መሄድ የምችለው የት ነው? ብሎ ጠየቀ። በማንኛውም በሌላ መንገድ ሳይሆን ደገንነት የሚገኘው በኢየሱስ ብቻ መሆኑን አረጋገጠ። ጴጥሮስ ያረጋገጠው፤ «አንተ ብቻ የዘለዓለም ሕይወት ቃል አለህ» በማለት ነበር። «ኢየሱስ የሕይወት እንጀራዬ ነው፤ ሕይወቴም እርሱ ነው» አለ።

በተጨማሪም ጴጥሮስ «አንተ እግዚአብሔር የላከህ ልጁ መሆንህን እናምናለን፤ እንረዳለንም» በማለት ደገመ። እኛ ዓይኖቻችንን ጨፍነን እምነታችንን በአንተ ላይ እንጥላለን ማለቱ ነው። ለእኛ ሁሉም ነገር በቂያችን መሆኑን እናምናለን። በአንተ አማካይነት ማን መሆናችንን እንድናውቅና የሕይወት ጉዞአችን ትርጉም ምንነት ተረድተን መኖር እንችል ዘንድ ዓይኖቻችንን አብራልን።

መጋቢት 15

መለወጥ (ማቴ. 17)

ኢየሱስ ይህን ከተናገረ «ከስምንት ቀን በኋላ ጴጥሮስን፤ ዮሐንስንና ያዕቆብን እስከትሱ ለመጸለይ ወደ ተራራ ላይ ወጣ» (ሉቃ. 9፡28) በመለወጥ ሂደት ውስጥ ጴጥሮስ ጥሪውን በጽኑ ፍላጎት ኃላፊነት ተሰምቶት ያደረገውን ትክክለኛ ጥረት ማየት እንችላለን። እርሱም ኢየሱስን «ጌታ ሆይ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነውና እንድ ለእንተ አንድ ለሙሴ አንድ ለኤልያስ ሶስት ድንኳኖችን እዚሁ እንትከል» አለው። የሚለውን ግን አያውቅም ነበር (ሉቃ. 9፡33)።

እዚህ ላይ የጴጥሮስ ቸርነት ሙሉ መሆኑን እንገነዘባለን። በእርግጥ «ለራሴ እንድ ድንኳን ልትከል አላለም።» እርሱ ያሰበው ኢየሱስን ሙሴንና ኤልያስን ነው እንጂ። እርሱ እራሱ የለማይ መንግሥትን ስሜት ተላብሶ ኃላፊነቱን መወጣት ቻለ። ለእግዚአብሔር መንግሥት ሲል ማንኛውንም ጉዳይ ለመፈጸም ተዘጋጀ። በዚህ ወቅት ከአቅሙና ከችሎታው በላይ ስሜት አደረበት። ከተራራ በወረደ ጊዜ (ሉቃ. 9፡37) ደቀመዛሙርቱ ከእንድ ልጅ እርኩስ መንፈስ ማስወጣት አለመቻላቸውን በሰማ ጊዜ እርሱም በበኩሉ የኢየሱስን ቃላት ሳይጋራ አልቀረም፤ እስከ መቼ ድረስ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼ እታገላችኋለሁ? ጴጥሮስም የሚያስበው እንደዚያው ነው። እኔ ከእርሱ ጋር ነኝ፤ አምነዋለሁም። ሌሎች ደቀመዛሙርት ከማን ጋር ማከናወን እንደሚገባቸው መረዳት አቅቶአቸው ነበር። ከእኔ ጋር በእኩል ደረጃ አይደሉም የሚል ስሜት ያዘው። ጴጥሮስ የተጣለበትን ኃላፊነት ከባድነት በጥንቃቄ ተገነዘበ።

መጋቢት 16

ኢየሱስ ስለ ጴጥሮስና ስለ እግዚአብሔር ነጻ ስጦታ መጸለዩ

ኢየሱስ ቃሉን በጴጥሮስ ላይ እንደ ውኃ ረጨበት፤ «ጌታም፤ ስምዎን፤ ስምዎን ሆይ፤ እነሆ ገበሬ ስንዴውን ከገለባ አበጥሮ እንደሚለይ እንዲሁም ሰይጣን እናንተን ሊያበጥራችሁ ወይም ሊፈትናችሁ ተመኙ። ነገር ግን የእንተ እምነት እንዳይጠፋ እኔ ጸልዬአለሁ፤ እንተም ተጸጽተህ ወደ እኔ በተመለስህ ጊዜ ወንድሞችህን አጽና።»

ጴጥሮስም፤ «ጌታ ሆይ፤ ለእስራትም ሆነ ለሞት ከእንተ ጋር አብሬ ለመሄድ ዝግጁ ነኝ» አለ። ኢየሱስ ግን ጴጥሮስን «ጴጥሮስ ሆይ፤ ዛሬ ዶሮ ሳይጮህ እንተ እኔን አላውቀውም ብለህ ሶስት ጊዜ ትከደኛለህ» (ሉቃ. 22፡31-34) አለው።

«ወንድሞህችን ማጽናት አለብህ» የሚለው ይህ ሐረግ ምን መልእክት ያስተላልፋል? በእርግጥ በጴጥሮስ ግምት መልእክቱ የያዘውን ኃላፊነት ለመቀበል ብቁ ነኝ ብሎ በማሰብ «ጌታ ሆይ፤ ለእስራትም ሆነ ለሞት እኔ ከእንተ ጋር አብሬ ለመሄድ የተዘጋጀሁ ነኝ» ብሎ ከተናገረ በኋላ ምን እንደፈጸመ ቢታወቅም፤ የጴጥሮስ አባባል ግምታዊ ነበር ብሎ ሲታሰብ ይቻላል፤ ነገር ግን ቃላቶቹ እጅግ ውበት ናቸው።

እያንዳንዱ ክርስቲያን እዘውትሮ ሊደግማቸው የሚገቡ አዎንታዊ ቃላት ናቸው። እንግዲህ የጴጥሮስን ስሜት መረዳት እንችል ዘንድ ተፈጸመ የተባለው ስህተት ምንድነው ብለን እንጠይቅ? ጴጥሮስ ስሜቱን በትክክል የገለጠ ቢሆንም፤ ኢየሱስ የነገረውን ግን እንዳልሰማ ግልጥ ነው። «ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ተመኙ፤ እኔ ግን እምነታችሁ እንዳይጠፋ ስለ እናንተ ጸልዬአለሁ።» ጴጥሮስ ይህን በጥምና ሰምቶ ቢሆን ኖሮ «ጌታ ሆይ፤ ስለደረግህልኝ ጸሎት አመሰግንሃለሁ፤ እኔ እጅግ ደካማ ሰው ነኝ፤ መፈጸም የምችለው በጣም አነስተኛ የሆነውን ጉዳይ ነው» ባለም ነበር። ይልቁንም ጴጥሮስ ተግባሩን እንደ መብት በመቁጠር

ማንኛውንም ነገር በራሱ ችሎታ መፈጸም የሚችል መስሎት ነበር። መፈጸም የሚችለው በእግዚአብሔር ስጦታ ብቻ መሆኑን ዘንግቷል። ስለዚህም እራሱን ሰውድቀት አመቻቸ።

በእርግጥ ወንጌል የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። ምንጩን በበጎ መንፈስ፣ በትሕትናና በሰላም ስንቀበለው፣ በተገቢ ሥፍራ ውስጥ እናገኘዋለን። እንግዲህ የራሳችን ሰማድረግ እንጀምር፣ ከራሳችን ጋር እናዋሕደው፣ ሁኔታውንም እንቆጣጠረው። ጴጥሮስ ፍርሃት እንደሌለበት ያምናል፤ እስካሁን የነበረው ክብር ከመስቀል የመጣ ፍርሃት ነው። ቅን ሰው ነው፤ ነገር ግን የጥፋቱ መንስኤ አንደኛ የመሆን ፍላጎቱ ነው። በመሰከታዊ ስሜት ጌታን ለማዳን ፈላጊ ሆነ ማለት እንችላለን።

መጋቢት 17

ጴጥሮስና ኢየሱስ በደብረዚይት ተራራ ላይ

ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ይዞ ወደ ተራራ ወጣ። በታላቅ ሐዘንም ተዋጠ። የደም ጠብታ እስኪወጣው ድረስ አላበው። ጌታ ጴጥሮስን ጨምሮ ገና የደቀመዛሙርቱን እርዳታ አላገኘም። ጴጥሮስ ኢየሱስን በዚህ ሁኔታ ሆኖ መገኘት የለበትም ነበር ብሎ በማመን በጌታ ላይ የተከሰተውን ሁኔታ ሲያይ ድርጊቱን መቀበልና ማመን አቃተው። ጴጥሮስ ኢየሱስን የሚያውቀውና የሚገምተው ጀግና፣ ጎበዝ፣ በማንኛውም አስቸጋሪ ወቅትና ሁኔታ ሁል ጊዜ ድል አድራጊ አድርጎ በማሰብ ነበር።

እዚህ ላይ ጴጥሮስ ኢየሱስን በድካም እንደዚያ ሆኖ ሲያየው ለመጀመሪያ ጊዜ ነው። ስለዚህ የጴጥሮስ ልብ ተሸበረ። እግዚአብሔር እንዴት ከዚህ ሰው ጋር ሊሆን ይችላል? ይህ አሁን የምመለከተው ሰው ደካማና ፈሪ ሰው ነው የሚል የመጠራጠር ስሜቱ ታላቅ የመረበሽ ሁኔታ አስከተለበት።

ጴጥሮስ ከብሉይ ኪዳን የተማረው ትምህርት እግዚአብሔር ታላቅና ኃያል ነው የሚለውን ቃል እያስታወሰ «ያህዌ ሁሉን ቻይ ነው፤ በጦርነት ጊዜ ጠላቶቹን የሚደመስስ ነው» የሚለውን ቃል በማሰብ ኢየሱስን በዚህ ሁኔታ ሆኖ ሊያየው ዓይኑን በጥርጣሬ ሽፍኖ ማመን አቃተው። ሁኔታውን እንደዚያው እንደተከሰተው መሆኑን ተመልክቶ ከማስተዋል ሌላ ምን ማድረግ ይችላል? ይህን ሁኔታ ካገናዘበ በኋላ ነው አንዱ እንዲህ ያለው፣ «ማወቅ አልፈልግም፤ ማየት አልሻም፤ እንዲገባኝም ፍላጎት የለኝም።» በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ምን አደረገ? የኢየሱስን የቀደምት ሁኔታውን በማስታወስ እርሱም ወኔውን አሰባሰበ እንዲህ አለ፣ «ጌታ ሆይ በሰይፋችን እንምታቸው» አለ። ጴጥሮስ ወደ ቀድሞ አስተሳሰቡ በጀግንነት ታግሎ ሊሞትለት ፈለገ። ወደ ጦርነቱ ውስጥ ለመግባት ተዘጋጀ። በሆነው መንገድ ለማሸነፍና ሞት እንኳ ቢያጋጥመው ጌታውን ለማዳን ቆርጦ ተነሳ፤ ወንጌል የጠራኝም ለዚህ ነው ብሎ በማመን የፍቅር መግለጫ የሆነው እምነቱን ወደ ከፍተኛ ደረጃ አደረሰ። «የተጠራሁት ሕይወቴን ለመስጠት ነውና እንግዲህ ሕይወቴን ለጌታዬ ደግንነት መስጠት አለብኝ» ብሎ ወሰነ።

በዚህ ጊዜ ኢየሱስ በጉዳዩ ጣልቃ ገብቶ ጴጥሮስን «ተው» ባለው ጊዜ የጴጥሮስ ጠቅላላ የውስጥ ሰውነቱ ተረብሾ ምን ያህል እንደተልፈሰፈሰ መገመት እንችላለን። በእግዚአብሔር ላይ የነበረው እምነቱም ተበታተነ። «ከእንግዲህ ወዲያ እግዚአብሔር የበለጠ ለማዳን ጣልቃ አልገባም ደግሞም እንዲህ አለ፤ «እንግዲህ ስናምነውና ስንከተለው የነበረው ይህ ጌታ ማን ሊሆን ይችላል?» ጴጥሮስ እጅግ የውስጥ መመስቀል ሁኔታ አጋጥሞታል። ይህም ኋላ ያደረገው መከዳትም በበለጠ ለማወቅ ረድቶናል።

የጴጥሮስ መክዳትና መንፈሳዊ ሁኔታው

ጴጥሮስ ከርቀት ጌታን ይከተላል። የሚከተለውም ጌታ ኢየሱስን ስለሚወድ ነው። ከርቀት የሚከተልበት ምክንያት ከእንግዲህ ወዲህ ስለ እርሱ መናገር እንደማይችል ጭማሪ ነበር። ጴጥሮስ ከዚህ የበለጠ የሚገባው ነገር የለም። ታዲያ ምን ይፈልጋል?

ጴጥሮስ መጀመሪያ ከከላሹ ጋር ተገናኘ። «ይህ ሰው ከእርሱ ጋር ነበር» ጴጥሮስ ግን ከከላሹ ጋር የቀረበበትን ክስ በመክዳት ለማስተባበል እንዲህ ብሎ መሰለ፤ «አንቺ ሴት የምትይው ይህ የተባለው ሰው እኔ አላውቀውም።» በእውነቱ ጴጥሮስ «እኔ አላውቀውም ከማለቱ በጴጥሮስ አስተሳሰብ አንድ የተወሰነ እውነትነት ሳይኖረው አይቀርም፤ ምክንያቱም ጴጥሮስ የሚያምንበት ያ ሰው አሸናፊና ማናቸውም አስቸጋሪ ሁኔታዎች ሊያጋጥሙት ችግሩን ይፈታለት የነበረው ኢየሱስ ነው፤ ይህ እንደ ወንጀለኛ የተከሰሰውን ሰው ከእንግዲህ ወዲህ ቀድሞ ያውቀው እንደ ነበረው ኢየሱስ አድርጎ አይቀበለውም፤ አያውቀውምም። በጠላቶቹ እጅ እንዲወድቅ የተተወውን ሰው ሊረዳው አይችልም። ከእንግዲህ ጴጥሮስ የኢየሱስን ፍላጎት ማወቅ አይችልም። ከእንግዲህ ጴጥሮስ ወደ ጌታው ቀርቦ እርሱም ጌታውን ፈጽሞ ሊያገኘው አይችልም።

እንደገና ጴጥሮስ ሌላ ክስ አጋጠመው። «አንተ ከእነርሱ አንዳቸው ነበርክ» እርሱም «ውሽት ነው» በማለት መክዳቱን በመቀበል፤ «የምትሉት ሰው እኔ እርሱ አይደለሁም» አለ። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ «አንድ ሰዓት አለፈ» ይሰናል። ጴጥሮስን ያጋጠመው ማን የመሆኑ የማረጋገጫ መግለጫ ችግር እንደሆነ መገመት እንችላለን።

«እኔ ማን ነኝ? የምፈልገው ምንድን ነው? ሕይወቴ እንዴት ነበር? ይህን ሰው እንድከተል ያደረገኝ የውስጥ ስሜቴ ምንድን ነው? እንዲህ የማደርገው ምን ወይም ማን አዝዞኝ ነው? ይህ ሰው አሁንም አምነወለሁ፤ ደኅንነቴንም እፈልጋለሁ» አለ። ይሁን እንጂ በዚህ ሁኔታ መክዳት ባልተገባውም ነበር።

በርኅራኄ ለሚከተለው ሰው በእነዚህ ውዝግቦች ዙሪያ ጥምጥም ጉዳዮች ሆነውበታል፤ በዚህ ጉዳይ የእግዚአብሔር ዕቅድ ምን እንደሆነ አልገባውም። «እግዚአብሔር የሚፈልገው እኔ ምን እንዳደርግ ነው? ቀደም ሲል ማለት የምፈልገውን ለማለት ችሎታ ነበረኝ፤ ከጥቂት ሰዓታት በፊት ከእርሱ ጋር ለመሞት ዝግጁ ነበርኩ። አሁን ግን እግዚአብሔር ከእኔ ምን እንደሚፈልግ አላውቅም» አለ። ይህ ወቅት በጴጥሮስ ሕይወት ውስጥ አስጨናቂ ወቅት ነበር። እንደገና ሌላው እንዲህ ሲል ወተወተው፤ «በእርግጥ ከእርሱ ጋር የነበረ የገሊላ ሰው ነው» አለ። ጴጥሮስ ግን «ጌታው ምን እንደሚሉ አያውቁም» ሲል መሰሰለት።

የሰው ልጅ ከሚያጋጥመው ልምድ በጴጥሮስ ላይ የደረሰው ፈተና እጅግ በጣም አስቃቂ ነው። ጴጥሮስ በሃይማኖት ላይ የነበረውን መሠረታዊ እምነት ሁሉ ወደ ጥርጣሬ ሰወጠው። ይህ በእርሱ የማምንበት እግዚአብሔር ነውን? ወይስ ተሳስቻለሁ? ኢየሱስ አስቀድሞ እንደተናገረው ጴጥሮስ በዚህ ያለፈ ከሆነ፤ ያለፈው ለመላይቱ ቤተክርስቲያን፤ ለእኛ ለወንድሞቹ ጽናትን ለማስገኘት ነው። ጴጥሮስን ያጋጠመው አስቸጋሪ ሁኔታ ቀጥሎ በተመሰከተው መሠረት ተገልጧል። ጴጥሮስ ኢየሱስን ማዳን ፈለገ፤ በትክክለኛው መንገድ ያዳነው ግን ኢየሱስ ጴጥሮስን ነው። ጴጥሮስ መረዳት ያለበት ነገር ቢኖር እርሱ የዳነው በኢየሱስ መሆኑን ነው። በትክክል ይቅር የተባለውም በእውነቱ በኢየሱስ ነው። ይቅርታንና ምሕረትን ያገኘው የመጀመሪያው ሐዋርያ እርሱ እራሱ ነው።

ለእምነቱ ቀናሊ እውነተኛ፤ ታማኝ ለመሆንም ጴጥሮስ ከፍተኛ ጥረት አድርጓል። ይልቁንም ጌታም ጴጥሮስን ታላቅ ስሕተት የሚሠራበት ወቅት መድረሱን እንዲረዳ አድርጎታል። ሐዋርያ ለመሆን ከፈለገ፤ በቤተክርስቲያን ውስጥ ለወንድሞቹ ርኅራኄ ለማድረግ ፍጹም የሆነ ችሎታ እንዲያገኝ የእግዚአብሔርን አዳኝ ምሕረት ፍጹምነት መረዳት አለበት።

እዚህ ነጥብ ላይ ሲደርስ የቅዱስ መጽሐፍ ምንባብ እንደሚያስረዳው ጴጥሮስ «በመናገር ላይ እያለ ዶሮ ጮኹ» የሚል ነው። በዶሮ ጮኹት ጴጥሮስ ኃጢአቱን ተቃወመ። «የእግዚአብሔርን መንግሥትና ወንጌልን ለራስህ ማድረግ የፈለግህ

ከሆነ የጌታ ተከታይ ሆነህ ቀድሞ የነበርህበትን ሁኔታ እስከ ለጥቂት ጊዜ ጸጥ ብለህ አስተውል! ወዴት እንደ መጣህም ተመልከት» በማለት በልቡ ማሳሰቡን ቀጠለ።

መጋቢት 19

የቅዱስ ዮሴፍ የእምነት ጽናት

ቅዱስ ዮሴፍ ከኢየሱስ ልደት በፊትም ቢሆን ጽኑ እምነት የነበረው ሰው ነበር። በኢየሱስ ልደትና ሐሳብ ላይ የተመሠረተ ድርጊቶቹ ሁሉ እርሱ እግዚአብሔርን በተሻለ ሁኔታ ለማወቅ እንዴት አድርጎ እንደ ታገለጠና እንደጣረ ያሳያሉ።

በወንጌል ታሪክ ውስጥ እርሱ የወሰደውን አቋም ለመረዳት የሚያገለግሉ ሁለት ወሳኝ ቃላት አሉ፤ «ባልዋ ዮሴፍ የተከበረ ሰው በመሆኑ በሰው ፊትም እንደያጋልጣት ብሎ በዝምታ ሊፈታት አስቦ።» የጥቅሱ ትርጉም ግልጽ ባለመሆኑ ተንታኞች ትርጉሙን ለማብራራት ብዙ ጊዜ ሳይወስድባቸው አይቀርም። ለእኛ ዓላማ ግን ክብር ያላቸው ሰዎች እንኳ ቢሆኑ የአዲስ ኪዳንን ቃላት በመጠቀም በእምነታቸው የጸኑ በጎ አድራጊዎች በአስጨናቂና በከባድ ሁኔታ የሚጠመዱበት ጊዜ አለ ካልን ይበቃል።

በኢየሩሳሌም መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፉትን ጽሑፎች ማገናከቡ ሊረዳ ይችላል፤ በመጀመሪያ ደረጃ የዮሴፍ ቀጥተኛነት... አባቱን ለማያውቀው ሕጻን የራሱን ስም ሊሰጠው አይችልም። ይህም ወደ ሕግ ትርጉም ያስገባል። ስለዚህ የራሱ ልጅ ላልሆነው ሕጻን የቤተሰብ ስሙን ሊሰጠው አይፈልግም። ጽሑፉ መልእክቱን በመቀበል እንዲህ ይላል፤ የቅዱስ ዮሴፍን ቀጥተኛነት በሚከተለው እውነታ ውስጥ ሲገልጥ «በድንግል ወላጁን አምላክ ማርያም ምግባር ይተማመን ስለነበርና ባልተረዳው ምስጢር ምክንያት ቅድስት ድንግልን ማጋለጥ ፈጽሞ እምቢ አለ። እዚህ ላይ የቅዱስ ዮሴፍ ታማኝነት ቅዱስ ጳውሎስ ሰገላቲያን ሰዎች በላከው መልዕክቱ ምዕ. 5፣22 ላይ እንዳለው «አጋቶሱን» አጠቃላይ ከሆነው ደግነት ጋር ይቀራረባል።

በእርግጥ የኃላፊነቱ ቅራኔ ሕሊናውን ሳያስቃየው አልቀረም። ሕጉ ደግሞ ጨካኝ መሆኑን በሚገባ ያውቃል። ሆኖም በዚህ ወቅት የእምነቱ ጽናትና በጎ አድራጊነቱን ያሳያል። ከሕጉ ይልቅ ሰውን፣ ማርያምን መረጠ።

ኢየሱስ ፈሪሳውያንን በሕግ አተረጓጎማቸውና በልብ ደንዳናነታቸው እንዴት አዘውትሮ ይገስጻቸው እንደነበር እናውቃለን። ይኩንናቸው የነበረውም ከሕግ ጋር ያላቸው ቁላዊ ግንኙነትን ሳይሆን፣ ደግነት በማጣቱና በፍትሕም ባላቸው አስተሳሰብ ምክንያት ነው።

በዚህ ሁኔታ ዮሴፍ በትግሉ ወደ ተደላደለ ሁኔታ ሊደርስ ችሏል። ቅዱስነቱና የእምነት ጽናቱ ከአስቸጋሪ ሁኔታዎች ሥጋት ነጻ አላደረጉትም። ይሁን እንጂ የተከበረን ነገር ለማድረግ እራሱ በወሰደው ውሣኔ በቅን ባሕርይ በነበረው የእምነት ጽናቱ በመለኮታዊ ጸጋ የበራለት ኃይል በግልጽነቱ ተጠቃለለ። በእርግጥ የጌታ መልእክ የሁኔታውን ጥልቅ ትርጉም ገለጠለት፤ እንዲህም አሰው፤ መልእክም፤ «አትፍራ።» ከዚያም ቅዱስ ዮሴፍ ከጭንቀቱ ተላቀቀ። በንጹሕ ደስታም ተሞላ።

የዮሴፍ ሕይወት አንድ መሠረታዊ የሆነ ትምህርት እንድንጨብጥ ያስተምረናል፤ ሰው እንደ ዮሴፍ መታገስ የሚችል፤ አስቸጋሪ በሆኑ ሁኔታዎች በንጹሕ መንፈስ ችግርን መቋቋም የሚችል መሆን አለበት፤ በእርግጥም እግዚአብሔር ይረዳልና።

መጋቢት 20

ኢየሱስ ጴጥሮስን መመልከቱ

«ጌታም ዞር ብሎ ጴጥሮስን ተመለከተ፤ ዛሬ ዶሮ ሳይጮህ ሶስት ጊዜ ትክክልህ ሲል ጌታ የተናገረውን አስታወለ፤ ከዚያም ጴጥሮስ ወደ ውጭ ወጥቶ ምርር ብሎ አለቀለ።» ጌታም ጴጥሮስን መሉ ምሕረት አደረገለት። እርሱም በኢየሱስ ውስጥ ምን እንደሆነ እንዲገነዘብ አደረገው። ምናልባትም ቅዱስ ጴጥሮስ በጸሎቱ «ጌታ ሆይ፤ እንደ ማንኛውም ሰው ሁሉ እኔ ደኻ ሰው ነኝ። ጌታ ሆይ፤ ይህ ይመጣል ብዬ አላምንም ነበር። ጌታ ሆይ ማረኝ፤ ጌታ ሆይ የካድሁህ ብሆንም አንተ ግን ለእኔ ብለህ ሞተህልኛል። ጌታ ሆይ ታማኝ ሳልሆንኩት ለእኔ ብለህ አንተ ሕይወትህን ሰጠህ።» ብሎ ይሆናል። በመጨረሻም ቅዱስ ጴጥሮስ ኃጢአተኛ የነበረው ሰው የድኅንነቱን መልካም ዜና ትርጉም አወቀ።

የእግዚአብሔር የመሆን እውነታ የሰው ግብረ ገብነት ከሚለው በተለየ መንገድ ወሰን የሌለው፤ ሳይገደድ በንጹሕ ፍቅር ምሕረት የሚያደርግ፤ የማይከነን፤ ግራ የማይጋባና የማይገለጽ መሐሪ አምላክ መሆኑን ተገነዘበ። ኢየሱስ ጴጥሮስን በወቀሳ ዓይኖች አልተመለከተውም። እንዲያውም እርሱን የተመለከተው በፍቅርና በምሕረት ዓይን ነው እንዲሁ። ኢየሱስም ጴጥሮስን እንዲህ አለው፤ «ጴጥሮስ ሆይ አንተ በሆንህበት ሁኔታህ አንተን በአንተነትህ እንዳለህ እወድድሃለሁ። እንዴት እንደነበርክና የምወድድህም ምን ዓይነት ሰው መሆንህን አውቄ ነው።» እኛ ይህን ሁኔታ በተመለከተ አጠቃልለን ማለት የምንችለው፤ ጴጥሮስ በዚህ ወቅት በሕይወቱ ውስጥ እጅግ በጣም የላቀ ተግባር ሠራ ብለን ነው። መወደድን የፈለገው ጴጥሮስ እስከዚህ ጊዜ ድረስ ዘወቅቶ በጣም ኩሩ በመሆን እርሱ በሁሉም ጉዳይ ላይ እንደኛ መሆን የሚፈልግ ሰው ነበር። አሁን በእግዚአብሔር ፊት ምንም ማድረግ እንደማይችል ገብቶታል፤ ይሁን እንጂ እንዲወደድና ይቅር እንዲባል ምሕረትም እንዲደረግለት የሚፈልግ ሰው ነበር።

በምሥራቹ ቃል ስለ ሁሉም ነገር ምንም ሳይቆጥብ እግዚአብሔር ሆይ ተመስገን በማለት ከእግዚአብሔር አዳኝ የሆነውን ምሕረት እንዴት ማለባለብ እንደሚቻል የተረዳው ጴጥሮስ የመጀመሪያው ወንጌላዊ በመሆን ቃሉን የሚያውቅና ወንድሞቹን የሚያጠናክር እንዲሆን ተፈቅዶለታል። ጴጥሮስ ለኢየሱስ ሲል መሞትን ፈልጎ ነበር። ይሁን እንጂ ኢየሱስ ለእርሱ ሲል መሞቱን አየ። ጴጥሮስ ከኢየሱስ ዘንድ ሊያስወግደው ይፈልግ የነበረው ያ መስቀል ለራሱ የእግዚአብሔር ፍቅርና የድኅንነት ምልክት ሆነለት። ይህ እንግዲህ በሃይማኖት የመለወጥ ዋና ቁልፍ ነገር ነው።

ይህ መለወጥ አምላካችንን የሚያገለግል አምላክ፤ ሕይወቱን ከእኛ ጋር የሚያቆራኝ አምላክ መሆኑን የመረዳት ውጤት ነው። ጌታም እንዲህ ይላል፤ «እኔ እናንተን በማገልገል በእናንተ መካከል እገኛለሁ። ይህ ለእናንተ የሚለጥ ሥጋዬ ነው። እኔ እናንተን አስቀድሜ የምጠይቀው ለፍቅር ራሳችሁን አዘጋጅታችሁ ጠብቁ የሚል ነው።»

መጋቢት 21

በኢየሱስ ማመን

ሞቶ የተነሣው፤ በሕብስትና በወይን ተመለሱ ዘወትር ከእኛ ጋር የሚኖረው ኢየሱስ እግዚአብሔርና ሰው መሆኑን እናምናለን። አዲስ ሕይወት ይሰጠን ዘንድ፤ ያድነንና ይቀድሰን ዘንድ፤ ኢየሱስ በፈቃዱ እራሱን ለሞት አሳልፎ መስጠቱን እናምናለን። ቸርነቱም ዘወትር በቅዱሲቱርባን አማካይነት ይቀጥላል።

በቅዱሴ ጸሎት ሕያው ሆኖ መገኘቱንና መስዋዕት ሆኖ መቅረቡን እናምናለን። በቅዱሴ አማካይነት እርሱ የመዳናችን ምንጭ መሆኑን እናውቃለን።

ለጎረቤታችን ስንል የእርሱን መስዋዕትነት መድም ክርስቲያናዊ ተግባር ብቻ ሳይሆን በትክክለኛ ሰብአዊ አኗኗር የመኖር መንገድ መሆኑን እናምናለን።

የአርሱ ሙሉና የመጨረሻው ስጦታ በሆነው ከቅዱስ ቁርባን በመሳተፍ የሰላም፣ የፍትሕና የፍቅር ተስፋ ጠበቃችን ይልቁንም ደግሞ ወደ አዲስ ስብዕና የሚለውጥና የሚያሻሽል ኢየሱስ ብቻ መሆኑን እናምናለን።

በሥቃይ፣ በአድልዎና በጭካኔ፣ በመሬት ላይ የፈሰሰው የወንድሞቻችን ደም ካንተ ደም ጋር በመቀላቀል ጌታ ሆይ ሁላችንም የሚያድነን መሆኑን እርግጠኞች ነን።

በሰዎች ልቦች የተደበቁት መስዋዕቶች፣ ሰፍቅር ሲሉ በድፍረት የሚታገሉት፣ ሰዎች መከራ ሁሉ በክርስቶስ ሞት በቅዱስ ቁርባን የታደሱ ብርቅና ፍሬያማ ወቅቶች መሆናቸውን እናረጋግጣለን።

መጋቢት 22

የአልባስጥሮስ ብልቃጣችንን እንስበር

ክርስቶስ የሕይወታችን ማዕከል እንዴት እንደሆነ ለማሳየት ምልክት ስንፈልግ፣ ከቃላት የበለጠ ፈልገን እናገኛለን። ልክ በቢታኒያ ውድ የአልባስጥሮስ ብልቃጥዋን እንደሰበረችው ሴት እኛም እኛነታችንን ሁሉ ለክርስቶስ መስጠታችንን የሚገልጡትን ተግባራት እንፈጽም።

«የአልባስጥሮስ ብልቃጣችንን» የምንሰብርበት የተለያዩ መንገዶች ሁሉ ማሰብ እንችላለን፤ «ብልቃጡን በመረጋገጥ» መስበር፣ በደሎችን በትዕግሥት፣ በፍቅርና በማመን፣ ወይም የስንፍና አእምሮን በመስበር፣ በመርገምና በአእምሮ ምናብ፣ እርሱ እራሱ ባስገኛቸው መሣሪያዎች የነገሮችን ጥልቅ ትርጉም በትሕትና በመፈለግ ሊከወን ይችላል።

የእኛ የሆነውን አንድ ነገር መስበር ማለት የጉልበት መስዋዕትነት የመሰለውን ማንኛውንም ዋጋ ያለውን ነገር ወደ ሕይወታችን ውስጥ እንዲገባ ማድረግ ነው። ቀላል ነገር ቢሆንም እንኳ ሌሎቹ ጉዞአቸውን እንዲቀጥሉ ሁኔታዎችን ለማመቻቸት ድፍረትን የተላበሱ ተግባራትን መፈጸም ማለት ነው።

«የአልባስጥሮስን ብልቃጥ መስበር ማለት ለብዙዎቻችን ስሕይወት ጥሪያችን «እምን» የተባለውን ቃል በመድገም ጌታ ሆይ፣ እኔ ከአንተ መሰየት አልፈልግም ማለት ነው። ያለኝን ሁሉ ለአንተ እስጣለሁ፤ ማንኛውንም ነገር አንተ ብትጠይቀኝ አንተን መካድ አልፈልግም ማለት ነው።

መጋቢት 23

ጽኑ ክርስቲያንና እምነት

ታማኝና ጽኑ ክርስቲያን ማለት ለበጎ አድራጎት ተግባር እጁን በመዘርጋት እራሱን አመቻችቶ የሚያቀርብ ሰው ማለት ነው። ይህ ፍጹም የሆነ የበጎ አድራጎት ተግባር ብቻ ነው። ይህ የበጎ አድራጎት ተግባርን የማስፋፋት ፍጽምና ብቻ ነው፤ በምሳሌነት የሚቀርበው የጽኑ ክርስቲያን ተግባር ተብሎ ነው። በዚህ አባባል በውስጣዊ ፍጽምናው ነው ማለቱ አይደለም፤ ነገር ግን ይልቁንም የዕድገቱና የበጎ ተግባሩ የመጨረሻው ፍሬ ነው።

«በተብራሩ አዎንታዊ ቃላት» አዲስ ኪዳን የግብረ ገብን ትምህርት ያስተምራል። «ግብረ ገብ» ማለት «ይህን አድርግ፣ ያን አታድርግ ማለት አይደለም። ይልቁንም እንደ ልጆቹ በጽኑ ፍቅር፣ በርኅራኄ፣ በትሕትና፣ እርስ በርስ በመዋደድ የበጎ ተግባር ማዕከልና ደጋፊ በመሆን እግዚአብሔርን መምሰል ማለት ነው። እነዚህን ባሕርያት ካዋሐድንና በበጎ አድራጎት አርማ ሥር ማስተሳሰር ከቻልን በክርስቲያናዊ ጽናት መንፈሳዊ ሞራልን ለማግኘት ቀናውን መንገድ ይዘናል ማለት ነው። ይህን በተመሰከተ ከአዲስ ኪዳን ጽሑፎች መካከል ሁለቱ ጠቃሚ ትምህርት መስጠት የሚችሉ ናቸው።

ቅዱስ ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በላከው በእንደኛው መልዕክቱ በምዕራፍ አሥራ ሶስት ስለ ፍቅር ባሕርይ ይናገራል። «ፍቅር ታጋሽ» ነው ሲል ያስምርበታል። ጽኑ ክርስቲያን ከመጽሐፍ ቅዱስ በቀሰመው ማኅበራዊ ትምህርት መሠረት የመንፈሳዊ ሞራል ግዴታውን ለመወጣት የሚችል ታጋሽ ሰው ነው። ርኅሩኅ፣ ቀናተኛ

ያልሆነ፤ በቁጣ የማይገነፍል፤ በክፉ ተግባር የተገኘ ጥቅም የማይፈልግ፤ በፍትሕ መንገድ የማይደሰት፤ ይልቁንም የእርሱ ደስታ በእውነት መንገዝ ብቻ የሆነ ሰው ነው። ይህ እንደኛው ሲሆን ቅዱስ ጳውሎስ ወደ ገላቲያ ሰዎች የላከው ሁለተኛው መልዕክቱ ጥቅስ ነው (ገላ. 5፡22) ቅዱስ ጳውሎስ የገለጠው ጽኑ ክርስቲያን የመሆን መንገዶችን ነው እንዲድርጊቶችን አይደለም። «መንፈስ ቅዱስ ያመጣው በጣም ልዩ የሆነው ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግሥት፤ ቸርነት፤ በጉነት፤ ታማኝነት፤ የዋህነትና ራስን የመቆጣጠር ባሕርይ ናቸው። እነዚህ ዘጠኝ ባሕርያት የጽኑ ክርስቲያን ታማኝነት መግለጫዎች ናቸው።

በሌላ መንገድ እነዚህ የተገለጡት የመንፈስ ቅዱስ ዘጠኝ ፍሬዎች በግልጽ የተብራሩት በሰብአዊ አኗኗር ውስጥ ነው። ይኸውም እንደ እጅ፤ ምላስና ልብን ሥራን ቃሉንና ፍቅሩን ተዘውትረው ይጠቀሳሉ። እነዚህም፤ ፍቅር፤ ደግነትና ቸርነት ተብለው የተጠቀሱት ሶስት ፍሬዎች ለገላቲያ ሰዎች ከተላከው መልዕክት ባሕርያት ጋር ማገጸጸር እንችላለን። ለእኛ ዓላማ አሁን እንደ «ቅንነት» ተደርጎ የተገለጠው ፍቅር የተሻለ ነው። (የመጣውም «አጋፔ» ከተባለው ከግሪክ ቃል ነው)። የልብ ግልጽነትን ያመለክታል። ቸርነትም ግልጽነትን ይመለከታል። ደግነት ደግሞ የእጅ ተግባራትን ይጨምራል።

በእጆች ተሳታፊ መሆን ስንጀምር፤ ደግነት ብለን የጠቀስነው ቃል አመጣጡ «ቸርነት» ወይም «እጆችን በሰፊው መዘርጋት» ማለትም ሊሆን ይችላል። ምሳሌውም በወይን እርሻ ጥቅስ ውስጥ በአሥራ አንድ ሰዓት ላይ ሥራ ጀምረው ከሌሎች ቀድመው ሥራ ከጀመሩ ከወይን እርሻ ሠራተኞች ጋር እኩል የተከፈላቸውን ሰዎች ያስታውሰናል። አሠራው ርኅሩኅ ልብ ስለነበረው፤ ሠራተኞቹ በሙሉ መብላት ስላለባቸው ለዚህ የሚበቃቸውን ምንዳ እንደ ሥራ አጀማመራቸው ጊዜ ሳይለይና ከፍና ዝቅ ሳያደርግ በሙሉ ከፈላቸው። ሌላው ርኅሩኅ ደግሞ በሰማሪያ ለእንግዶች ማረፊያ ሆኖ ጠባቂ ስለተከፈለው ገንዘብ የሚያወሳው ነው። በመንገድ ላይ ወድቆ ያን ሁሉ ዕርዳታ ያደረገለትን ተጉጂ ሰው ምንም እንዳይጎድልበት በማለብ፤ በበጎ ምግባርና በርኅራኄ ተሞልቶ እጁን ዘረጋ። ታላቅ ግምት የተሰጠው ደግሞ በጥቅሉ ውስጥ ንጉሡ ከፍተኛ ዕዳ ለነበረበት ሠራተኛ ትልቅ ግምት በመስጠት ምሕረት

ያደረገለት መሆኑ ነው። በእያንዳንዱ ሁኔታ ውስጥ እያንዳንዱ ሰው ክዕስት ኑሮው ባሻገር የተለየ በጉ ተግባር እንዲፈጽም የተሰጠ የባሕርይ መመሪያ ነው። በግሪክኛ «ክሪስቶቴስ» የተባለው ቃል ሲተረጎም «ቸርነት» ወይም «ለሌሎች በጎ ተግባር መፈጸምን» የሚያመለክት ሲሆን እነዚህ ቃላት ደህና አድርጎ የመቀበል ችሎታን ይገልጣሉ። ይኸውም ወደ ዘኢዎስ የመቅረብ ሁኔታ ሲሆን፤ ኢየሱስ የቅድሚያውን ንግግር በመጀመር ከዘኢዎስ ጋር መመገብ እንደሚፈልግ መግለጡ ነው። ይህም ጥልን በማስወገድ ለንግግር መንገድ የመክፈት ችሎታ ነው።

ልብ ይህን ሁኔታ «ቅንነት» ብዬ የጠራሁትን የሚያመለክት ሌላውን ለማገዝ መደረግ የሚገባውን ዝግጅት የሚገልጥ ነው። ይህ ባሕርይ የጽኑ ክርስቲያን «የልብ ግልጽነት» አቋም መሆን አለበት ተብሏል።

መጋቢት 24

ሶስቱ የጽኑ ክርስቲያን መሠረታዊ ባሕርያት

የጽኑ ክርስቲያንን ምስል በሐሳባችን መሳል ስንሞክር በምስሉ ውስጥ ቢያንስ ሶስት ባሕርያት መኖር እንዳለባቸው እንመለከታለን።

የመጀመሪያው አዎንታዊ ባሕርይ ነው። ይህ ባሕርይ ሁልጊዜ ድልድዮችን በመዘርጋት አስቸጋሪ ሁኔታዎችን እየተረዳዱ በማለፍ የወደፊቱን ሁኔታ በተስፋ በሚጠብቅ ሰው ውስጥ ይገለጣል። ቅዱስ ጳውሎስ በመዝሙሩ «የፍቅርን ባሕርያት ማመኑን፤ ዘወትር መከላከሉን፤ ዘወትርም ተስፋ ማድረጉን» ከተገነዘብን ውድቀት፤ መጥፎ ልምድ፤ ጭንቀት ወይም ግድየለሽነት በጽኑ ክርስቲያን ውስጥ አይኖሩም ብለን እንደመድማለን። በዘመናችን ክርስቲያኖችን የሸፈነው የጥላቻና የቅራኔ ስሜት ቦታ ሊኖረው አይገባም!... ባይኖር ኖሮ ስንት በሠራሁ ነበር፤ በሥራዬ ብዙ እንቅፋቶችና ተንኩሎች ባያጋጥሙኝ ኖሮ፤... እንዲህ ማድረግ ብቻል ኖሮ፤... እነዚህን አባባሎች በቀላሉ ልንጠቀምባቸው የምንችል ብዙ ጊዜም የምንጠቀምባቸው ቃላት ናቸው። ሆኖም እውነታዎች ሁሉ በዚህ

መልክ ከታዩ የጽኑ ክርስቲያንነት ምሳሌ ሊገለጽባቸው አይችልም።

የመጀመሪያው ባሕርይ እንግዲህ አዎንታዊና ገንቢ የሆነ ቅርጽ ነው። አንድ ሰው በዚያ በኩል የሚታየውን ሁኔታ አይቶ ያገናኝባል፤ ከዚያም ጥቅሙን በማግኘት እንዲገነባ ይረዳል፤ ያሻሽለዋልም። ጽኑው ክርስቲያን ሊያበረክት የሚችለውንና ሊሰጥ የሚገባውን አገልግሎት ሙሉ ኃይሉን በመጠቀም እያንዳንዱን አጋጣሚ የተሻለ እንዲሆን ለማድረግ ይጥራል።

ልንረሳው የማይገባው ጉዳይ ሁለተኛው ባሕርይ የጥል ስሜት የሚፈጥር መሆኑን ነው። ይህ ሁኔታ የመጣው ከየት ነው? ቅዱስ ጳውሎስ ለገላቲያ ሰዎች በላከው መልዕክቱ ሁኔታውን እንዲህ ይገልጻል፤ «መንፈስ ቅዱስ ያመጣው ነገር በጣም ልዩ ነው» (ገላ. 5፡22)። ቅዱስ ጳውሎስ ሲገልጽ «በጣም የተለዩ» ያለውን የሥጋን ደካማነት የሚያንጸባርቁ ባሕርያት ሲዘረዝር ዝሙት፤ ማጋጣነት፤ ልቅ የደስታ ግንኙነት፤ ዝርክርክነት፤ ከባድ ጥልና ጭቅጭቅ፤ ቅናት፤ ቁጣና ጥል፤ እምቢተኝነት፤ አንጀኝነት፤ ምቀኝነት፤ ሰካራምነት፤ የመሳሰሉት ነገሮች ናቸው ይልና» ክርስቲያን የሆነ ሰው ለክርስቲያን ባሕርይ ተቃራኒ የሆኑትን በግልጽ በመወያየት፤ ተቃውሞንና ውግዘትን ሁሉ በግሰሰብና በኅብረተሰብ ውስጥ በተለየ ሁኔታ ይገልጥባቸዋል በማለት ያጠቃልላል። ስለዚህ አዎንታዊ መሆን ከዓለም ጨለማ ሁኔታ ራስን በማራቅ ዘወትር በተገቢው መንገድ መጓዝን ይጠይቃል።

ሶስተኛው ባሕርይ እጅግ ጥልቅ የሆነ የብቸኝነት ስሜት ነው። ምንም እንኳ እያንዳንዱ ሰው በብዙ ባሕርያት ቢለያይም በቋንቋዎች ደረጃ ግን ግልጽ የሆነ አንድነት ወይም ብቸኝነት መኖሩ የማይታለፍ ነው። ቅዱስ ጳውሎስ «የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ» በሚመስክት ያወሳል። እርሱም የክርስቲያን ግብረ ገባዊና ማኅበራዊ የዕድገት ፍሬ ነው። ቅዱስ ጳውሎስ ማብራሪያውን በመቀጠል ይህ አንዱ ፍሬ እንደ አንድ ፍቅር ይህን አድርግ ያንን አታድርግ እያለ ያስገድደናል (1ኛ ቆሮ.13)።

ይህ አንዱ ፍሬ አንድ ፍቅር ምን እንደሆነ ራሳችንን ስንጠይቅ፤ መልሱን ከቅዱስ ጳውሎስ መልዕክቶችና ከመላው ከአዲስ ኪዳን መንፈሳዊነት ውስጥ እናገኛለን። አንዱ ፍሬ ወይም በሰው ውስጥ የሚጠበቀውና የሚጠራው እግዚአብሔር ፍቅር ነው። እንደ ክርስቶስ በመሆን በፍቅር መታነጽና በፍቅር ውስጥ በመዳበር ይኖራል።

ጽኑ እምነት ያለው ክርስቲያን፤ በወንጌልና በአዲስ ኪዳን ተጠናቅቆ እንደተገለጠው በባሕርዩ ክርስቶስን ለመምስል ጥረት የሚያደርግ ሰው ነው። በተጨማሪም አብን በመታዘዝ በጸጋው አማካይነት በክርስቶስ መለኰታዊ ልጅነት ውስጥ ክርስቶስን ለመምስል ጥረት የሚያደርግ ሰው ነው።

መጋቢት 25

መስቀልን ማሰብና የሚነደው ቁጥቋጦ ልምድ

ስለ መስቀል በምናስብበት ጊዜ የሚነደው ቁጥቋጦ እንዴት እንደነበረ ይታሰባል። በሚነደው ቁጥቋጦ አማካይነት እግዚአብሔር ለሙሴ ተገለጠለት፤ የተባለው ቁጥቋጦ መቃጠሉ ይታያል እንጂ ተቃጥሎ የሚያልቅ ቁጥቋጦ አልነበረም ይልቁንም የሚቃጠሰውን፤ የሚሞቀውን፤ ማራኪ የሆነውን የቁጥቋጦ እሳት ማግኘት ታላቅ ልምድ ነው። ተወዳጅና ተሳታፊ የሆነ ሁለቱንም ባሕርያት የያዘ ነው። ምስጢራዊና ድብቅ ያልሆነ እውነታም ነው።

ጫካው ለሁለተኛ ጊዜ የመቃጠሉ ሁኔታ የጥሪው ወይም የመልዕክቱን አካሄድ ያሳያል። እግዚአብሔር ከሚነደው እሳት መካከል ይናገራል፤ እርሱም ይገልጣል፤ ያስጠነቅቃልም። የምስጢራዊውን ዕይታ ትርጉም ይሰጣል።

ፊታችንን ወደ ኢየሱስ / መስቀል በምንመልስበት ጊዜ ከሚነድደው ቁጥቋጦ ጋር እናገናኝበዋለን። የርኅራኄ ታሪክ ግልጥልጥ ያሉ እውነታዎችንና ጭካኔ ድርጊቶችን ያቀርባል። ያም እሳት ነው። እውነታዎቹ የተከበሩ፤ የሚያሳምሙ፤ አስገራሚ፤ አሳዛኝ፤ አስቃቂና ግራ የሚያጋቡ ናቸው። ስሜቱ ሊገባን አይችልም።

ሁለቱ የያህዌ አገልጋዮች ዜማዎች የመስቀሉን እሳት ጠቀሜታና የርኅራኄውን ውስጣዊ ስፋት ልክ በተሻለ ሁኔታ እንድንገነዘብ ይረዳናል። ኢየሱስ የጌታን አገልጋይ ምስጢር አስቀድሞ በመወከል ፍጹምና ነጻ በሆነ ታዛዥነት ወደ ሥቃይና ሞት አመራ። የርኅራኄን ምንነት ያወቀው ደራሲው ነቢዩ ኢሳይያስ የአገልጋዩን ሕይወት እንዲታወቅ በማድረግ ያቀረበልንን የትንቢት ቃል በማገናዘብ ሶስት ነገሮችን እንረዳለን።

ሥቃይ የደረሰበት ማቴዎስ የተናገረለት የሚጸልየውና እራሱንም ለሕብ አደራ የሰጠው ኢየሱስ ከወንጌል ታሪክ እንደምናየው ነቢዩ በትንቢት ጽሑፉ እንደገለጠው ሆኖ እናገኘዋለን።

ስለ ሰዎች ሁሉ ሲል የተሰቃየው እርሱ የእግዚአብሔር ፍቅር እንጸባራቂ ብርሃን ምልክት ብቻ መሆኑ ሳይሆን፤ ታማኝና ታዛዥ አገልጋዩ ሲሆን፤ ሰዎችን ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ይወክላል። እርሱ እውነተኛ ሰው ነው። ታዛዥና ከእግዚአብሔር ጋር ያስታረቀንም እርሱ ነው። በኃጢአት በተሞላው ዓለም አሳዛኝ ሁኔታ ውስጥ ገብቶ እየተሰቃየ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ይመለሱ ዘንድ መንገድ ይከፍትላቸዋል።

የያህዌ አገልጋይ ከሰዎች ሁሉ አንድነትና ርኅራኄ ያለው እርሱ ነው። ኃጢአታችንን ሁሉ በራሱ ላይ አደረገ፤ የሰውን ልጆች በፍቅሩ ኃይል ቤዛ ወደሆነለት ጉዞው ያመጣናል።

መጋቢት 26

የመስቀል መልዕክት

የኢየሱስ መስቀል መልዕክት አለው። ነገር ግን የሙሴን ጉዞ ካልተጓዘን፤ የመስቀልን እሳትነት ትርጉም መያዝ ካልቻልን፤ የዚያ መስቀል መልዕክት ሊገባን አይችልም።

ትክክለኛውን መንፈሳዊ አቅጣጫ እንድንይዝ ካልተደረገ በስተቀር የክርስቶስን መስቀልም ሆነ በእርግጥም የእያንዳንዱን ክርስቲያን መስቀል መረዳት የሚቻለን ነገር አይሆንም።

በቁሳቁስ መሟላት፤ በቴክኒካዊ ነገሮች ዕድገት ወይም በማኘበራዊ ዕቅዶች ብቻ ለሚተማመኑ ሰዎች መስቀል ምንም ዓይነት ስሜት አይሰጣቸውም። ስለ ውስጣዊ ሕይወታቸው ሥፍራ ማዘጋጀትን ለማይፈልጉ፤ ወይም የሰውን ችግሮች ሁሉ በሰው ነጻነቶችና በልቡም ላይ በመረማመድ ማቃለል ይቻላል ለሚሉ ሁሉ መስቀል የሚሰጠው ትርጉም የለም።

ለመስቀል ምስጢር ራሳቸውን ግልጽ ለማያደርጉ፤ ከላይ የሚመጣውን ጥበብ ለማይቀበሉ፤ የእግዚአብሔርን ተግባራት ለማያከብሩ፤ ይኸውም በጊዜ ብዛት በትዕግሥት ለማይመለሱ፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር ጥልቀት ከሌለው ከሰው ፍላጎት ጋር ለሚያመሳስሉ ለእነርሱ መስቀል ምንም ነገር አይሰጣቸውም፤ እንዲያውም እንቅፋት ሆኖባቸው ይሰናክላሉ። ከክርስቶስና ከወንድሞቹ ጋር በአንድነት ለመኖር ግልጽ ላልሆኑት፤ ለእያንዳንዱ ችግር ፈጣን፤ አውቶማቲክ፤ መፍትሔዎችን ብቻ ለሚሹት ለየምክንያቱ ከራሳቸው ጉዳይ በስተቀር ምንም ዓይነት አስተዋጽኦ ማድረግ ለማይፈልጉት፤ የሌሎችን ሥቃይ እንደ አሳዛኝ ጥሪ ብቻ ቆጥረው ወደ ወንድማዊ አንድነት ለማይቀርቡት ለእነርሱ መስቀል ንጹሕ፤ የከበረ የሥቃይ ምሳሌ ነው።

ጥልቅ የሆኑ መንፈሳዊ ጠቀሜታዎችን ካጣን፤ የመስቀልን መልዕክት ለመረዳት መሞከር ከንቲ ነው። መስቀልን በቤተክርስቲያን ውስጥ እናያለን፤ በቤታችን ውስጥ እንዲኖረን እናደርጋለን፤ በእንገታችንም አጥልቀን እናስራለን። ነገር ግን አልፎ አልፎ መስቀላችንን ከክርስቶስ ጋር የመሸከም ድፍረት እናጣለን።

መጋቢት 27

መስቀል የሕይወት ጉዳና ከፋች ስለመሆኑ

መስቀል ሁልጊዜ ከፊታችን ነው። እርሱ ሊያነጋግረን የሚፈልገው በመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ወደ ተሰቀለው ኢየሱስ ለመሳብ ከፍቅር ጋር ያሰብነው ከሆነ ብቻ ነው። ከእኩብሮትና ክፍቅር ጋር ሆነን የተመለከትነው ከሆነ፤ መስቀል ወደ እርሱ በመሳብ ነድዶ እንደሚያልቅ እሳት እድርጐ ተጋፋጭ እንድንሆንለት ያደርገናል።

እርሱም ብዙ ነገሮችን ይጠይቀናል። መስቀል የእኛን ኅብረተሰብ፤ የእኛን ማኅበረሰብና የእኛን ባሕል ችግሮችን እንዴት መፍታት እንደምንችል መንገድ መኖሩን እንድናረጋግጥ ይጠይቀናል።

ሕመም፣ ሥቃይና ሞት ታሪካችንን የሞላው መሆኑን፤ የኑሮ ልምዳችን ይገልጻልናል። መስቀልን የፈለሰፈው ኢየሱስ እይደለም። እርሱ መስቀልን ያገኘው እንደማንኛውም የሰው ልጅ በጉዞው ላይ ነው። የእርሱ መልዕክት እዲስነቱ መስቀልን በመሸከም የፍቅርን ዘር ለመዝራት መነሳቱ ነበር። የፍቅርን ፍሬ፤ የመስቀልን መንገድ፤ ወደ ሕይወት የሚመራ ጉዳና እደረገው። መስቀል ራሱ የፍቅር መልዕክት፤ የመሰወጣችን ምክንያት ሆነ። የእኛ መስቀል ደግሞ የክርስቶስ መስቀል ነው።

በመጀመሪያ ደረጃ ይህ መስቀል በግላዊ ሕይወታችን ውስጥ፤ በቤተሰባችን ውስጥ፤ በወዳጆቻችንና በምናውቃቸው ሰዎች መካከል በእጠቃላይ ለሚያጋጥመን ማንኛውም እደራ ከግዴታ ጋር በመሆን እያንዳንዳችንን ያቅፋል። የተፈናቀሉትን ብዙ ቤተሰቦች፤ ብዙ ሕመምተኞችን የሚተክዙትን እስባለሁ። በምንኖርበት መንደር ውስጥ

ስንት ሰዎች መስቀልን ለመሸከም ተወልደው ይሆን? በከተሞቻችን የታወቁ ስንት ሰዎች መስቀሎቻቸውን ተሸክመው በየእውራ ጉዳናዎቹ ወደ ላይና ወደ ታች በመንከራተት ይጓዛሉ?

ዘወትር ስምና ተስፋ የሌላቸው መስቀሎች አሉ። በተቻለ መጠን በትዕግሥት ይታሰፋሉ እንጂ የጥፋት መስቀሎችም አሉ። እነዚያ መስቀላቸውን ተሸክመው ሕይወታቸውን የሚመሩ ቀስ በቀስ ተስፋ የቆረጡና በጸጥታ የሚሰናበቱ ናቸው።

ዛሬ ኢየሱስ መስቀሉን እንድንሸከም ይጋብዘናል። ኢየሱስ እርሱ እራሱ እንዳደረገው እያንዳንዳችን የሚያጋጥመንን መስቀሎች በፍቅርና በተስፋ ምድር ውስጥ እንድንተክላቸው ይጋብዘናል።

መጋቢት 28

ሕመምና ሥቃይን ማክበር

የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦች ሕመምና ሥቃይን ማክበር እንደሌለብን ነገር ግን ፍቅርን ማክበር እንደሚገባን የሚገልጠው መልዕክት ልባችንን በሰፊው እንከፍተው ዘንድ ጠቃሚነቱን ይገልጹልናል። ኢየሱስ የሞተው ለምንድን ነው?

የመጀመሪያው መልስ ይህ ነው፤ ኢየሱስ የሞተው ስላላወቁት ወይም ስላልተቀበሉት ነው፤ ምክንያቱም በጥላቻ ከተሞላ ልብ ጋር ተዋውቀውታልና።

ሁለተኛው መልስ፤ የበለጠው ወሳኝና ጥልቅ የሆነው መልስ ደግሞ ኢየሱስ የሞተው ለመስቀልና ለመግደል መዘጋጀታቸውን ቢያውቅም ሰዎችን ማፍቀር ስላልተወ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ውስጥ ኢየሱስ ሞትን ለመገናኘት በነጻና ተጠንቅቆ ሄደ በሚሰው ላይ እጠናክረው ያሰምሩበታል።

እርሱም ሞቱን እውቀት ተቀበለውም፤ እራሱን እንደ ያህዌ አገልጋይ እንደ ኢሳይያስ ትንቢት በእውነት ደዌአችንን ተቀበለ፤ ሕመማችንን ተሸከመ፤ ... እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቆሰለ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ የደኅንነታችንም ተግላጽ በእርሱ ላይ ነበረ፤ በእርሱም ቁስል እኛ ተፈውስን፤ እርሱ ግን የብዙ ሰዎችን ኃጢአት ተሸከመ፤ ስለ አመጸኞችም ማለደ (ኢሳ. 53፡5-12) ተብሎ የተነገረው ትንቢት ተፈጸመ።

ኢየሱስ ሥቃዩን በበጎ ፈቃድ የመቀበሉን ስሜት በጥንቃቄ ቆም ብለን በስሜት ማሰብ አለብን። ኢየሱስ የሕመም ፍላጎት የለውም፤ መስቀልንም የፈለሰፈ እርሱ አይደለም። እንደ ማንኛውም ሰው ሕይወትንና ደስታን ይፈልጋል። ነገር ግን እያንዳንዳችን እንደምንጓዘው ዓይነት እየተጓዘ እርሱ ግን በጉዞው የሥቃይና የሞት ክፋት አጋጠመው። እርሱ ክፋትን ማስወገድ ይፈልጋል፤ የማሰወገጃ መንገዱም እጅግ ድንቅ ነው።

እግዚአብሔር ክፋትን የማያስወግደው ጉዳዩን ቸል በማለት ወይም ወደ ጉን ገሽሽ በማድረግ አይደለም። እርሱ በፍቅር ኃይል ውስጣዊ ሁኔታውን ሰውጠና አቅፎ ነው እንጂ፤ እርሱን ለመግደል የሚዘጋጁ ቢሆንም እንኳ ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ለመኖር እየወደደ ይቅር ይላቸዋል። እንደዚህ ማድረጉ ኢየሱስ አብን በልጅነት ፍቅርና ታዛዥነት ያን ያህል መሄድ እንደሚገባን ይገልጣል። መስቀልና ሞት እንኳ ቢሆን እግዚአብሔር ሰውን ከመውደድ የሚያግደው ምንም ነገር የለም። የመስቀል ሕመም ከአሳሳቢ ጩኸት ነጻ፤ ያልተጠበቀና አስደናቂ የሆነ የሰው ልጅ ችሎታ ነው። የነጻነት፣ የድፍረት፣ አብን የመታዘዝና ገደብ የሌለው ፍቅር፣ ለሰው ሲባል እራሱን አሳልፎ የመስጠት ምልክትና ወቅት ይሆናል። ከመስቀል የተወሰደው የትንሣኤ ምስጢር ሞልቶ የፈሰሰበት ዋና መግለጫም ነው።

ይህን ሁሉ ማድረግ የተቻለበት ምክንያት የምናገረው የኢየሱስ መስቀል ልክ እንደ ማንኛውም መስቀል ስላልሆነ ነው። የክርስቲያን ደቀመዝሙር ከጌታውና ከመሪው ተመሳሳይ ተግባር ይቀበላል። የሰው መስቀል አጠራጣሪና ተስፋ የሌለው ነው። የፍቅር ስም ተሸካሚም ነው። ወደ ሕይወትና ወደ ትንሣኤ ድል የሚያሸጋግር ተስፋን ያዘጋጃል።

መጋቢት 29

የመስቀል ትርጉም

በኢየሱስ ጊዜ ለአይሁድና ለአረማውያን መስቀል ላይ መሞት ትክክለኛ ትርጉም ነበረው። ስለዚህ ለመጀመሪያው ክርስቲያን ማኅበረሰብም እንደዚያው ነበር። ለአይሁድ በእንጨት ላይ ተሰቅሎ መሞት ማለት መተውን በግልጽ ያሳያል።

ቅዱስ ማቴዎስ በወንጌሉ ይህን የመስቀልን ብቸኝነትና መተውን በሚያስደንቅ መንገድ ትኩረት ሰጥቶ ያቀርባል። የመጨረሻዎቹ የኢየሱስ ቃላት ከመዝሙሩ ዳዊት 22 የተገኙ ናቸው። እነርሱም «አምላኬ፣ አምላኬ ስለምን ተውከኝ?» (ማቴ. 27፡47)።

የዳዊት መዝሙር የደግን ሰው ጩኸትና ጸሎት ያቀርባል። ቅዱስ ማቴዎስ በወንጌሉ ኢየሱስን ያ ተቃውሞ እንደ ሰቃቃ አድርጎ አቅርቦታል። ቢሆንም ከአብ ብጣም የራቀ ስሜትን ይሰጣል። ይህን ማስተጋባት አይሁድ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ስለመሞት ከነበራቸው ስሜት ጋር ይመሳሰላል።

አረማውያንና የአይሁድ ሰዎች ኢየሱስ መሴሐና የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሎ መናገሩ መስቀልን እንደ መመገቢያ አድርገው በመቁጠር እርሱ ምን ያህል ሞኝና ጅል እንደሆነ ያሳያል ብለው ያምናሉ። በግሪካውያንና በአረማውያን አመለካከት በማንኛውም መስኪያ የመስቀል ክብር በእግዚአብሔር ፊት ጥቅም የለውም ብለው ያምኑ ነበር። መስቀል የመለኮታዊነትን ባሕርይ የሚያመለክት ኃይልና ሥልጣን የለውም ይሉም ነበር። ይልቁንም የበታችነትና የደካማነት መግለጫ ነው እያሉ ይዘባበቱበት ነበር። በመስቀል ውስጥ እግዚአብሔርን ወይም ጀግናን ማሰብ ቀርቶ ክርስቶስ በመስቀል ተሰቅሎ እንዲሞት መደረጉ፣ የራሱን ሞት በነጻ፣ በጸጥታና በክብር ከመረጠው ሶቅራጥስ ከተባለው ሄዋቂ ሰው ሞት ጋር እንኳ ማነጻጸር አይፈልጉም ነበር።

በለዚህ ማየት የምንችለው ታላቅ ስድብ፣ ደም፣ ጨለማና ጭካኔን ነው። የኢየሱስ መለኮታዊነት የበለጠ የተከበረ ይመስለው ለነበረው ሰው እርሱ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ እንዲሞት መደረግ መለኮታዊነቱን ያሳንስበታል። ለበታች ለሆኑት ብቻ ርኅራኄ ያለው ነው የሚል ሐሳብም ያጭራል። ሰብአዊነትና መለኮታዊነት የእኛን ግምትና ሐሳብ በማዛባት አመስቃቀለን። ሁከትን የምናሸንፈው በትንሣኤ ብርሃን ውስጥ ስንሆን ብቻ ነው፤ በስቅለት ላይ እምነትን ለመመልከት ድፍረት ይኖረናል። የእግዚአብሔር ኃይልና ጥበብ፣ እውነተኛነት፣ ቅድስና፣ ደኅንነት ያረፈበት መሆኑን ማየት እንችላለን። ኢየሱስ እስከ ሞት ድረስ መታዘዙ ከአባቱ ጋር ያለው የልጅነት ፍቅር ዘላለማዊ መሆኑን አረጋግጧል። በመጀመሪያ ቃል የነበረው ኢየሱስ ቃሉ በሚገልጸው መንገድ ትዕዛዙን ካልተቀበሉ ሕያውነትን ማግኘት አይቻልም።

መጋቢት 30

ሀ/ የፍቅር ሞት

በሁለት ቡድን የተከፋፈለውን አስገራሚውን የጉልጉታ ተዋናዮችን ትርኢት ለናሳይ፣ በመጀመሪያ ራሱ ኢየሱስ እዚያ ነበረ። የት እንደሚሄድ ጠንቅቆ በመገንዘብ እርሱ እርሱነቱን ለማዋረድና ለመሞት የመስቀልን አድካሚ መንገድ እየተከተለ ይሄድ ነበር።

ሌላው ቡድን ዙሪያውን የከበቡ ደቀመዛሙርቱና ወዳጆቹ፣ ይሁዳ፣ ሊቀ ካህናት፣ ወታደሮችና ጴጣሮች እንዲሁም የተሰበሰቡት ብዙ ሰዎች ናቸው። እያንዳንዱ ሰው ከኢየሱስ ተግባራት ጋር ባለው ቅርበት መጠን በዚህ በተከሰተው ትርኢት ምክንያት ታወከ። ድርጊቱ ትክክልና እውነት ቢሆን ኖሮ ሁላችንም አናደራጃችንን ለውጠን እራሳችንን ለሌሎች አገልግሎት ባዋልን ነበር። እኛም «የመጨረሻዎቹን» መሆን በፈለግንና ለመጨረሻዎቹም በተጠነቀቅን ነበር።

ነገር ግን በዚህ በኩል እያንዳንዱ ሰው ርቀቱን እየጠበቀ የመሸሸ ወይም የመከላከያ መንገዱን በመፈለግ እራሱን ያሸሻል። እነዚያ ኢየሱስን በጣም የተቆጡት እንዲሞት አደረጉት። ስለ ኢየሱስ ዕቅዶች ሁሉም ሰው ይናገራል፤ ነገር ግን ማንም መሠረታዊ የሆኑትን መልሶች ማግኘት አልቻለም። እርሱ ስለ እኔ የሞተልኝ ስለሚወደኝ፣ በእርሱም እግዚአብሔር ስለሚወደኝ ነው።

«ጌታ ሆይ፣ እኛ የእንተን የርኅራኄ ምስጢር ስናስብ ተፈላጊ ከሆኑ ነገሮች እንዳንሸሸ እርዳን። ያንተን የቅዱስ ቁርባን ፍቅር፣ ያንተን የመስቀል ፍቅር፣ ይኸውም እንደ ተጠቃሰለ እውነታ ቀሪዎቹን ሁሉ የመገንዘብ አስፈላጊነትን ጨምሮ ሌሎችም የእንተን ብርሃን ግልጽነት ሁሉ ያገኙ ዘንድ እንድናስባቸው እርዳን። ሁሉንም የሚያይ ዓይን ባላት በእናትህ አማላጅነት እኛ ይህን እንለምንሃለን»።

ለ/ መስቀል የመልካም ስብዕና ትምህርት ቤት ስለመሆኑ

የኢየሱስ ሥቃይና ሞት ከእኛ ተሳትፎ ጭምር ይሻል። የሕይወት ትምህርት ቤትም ነው። እኛ ደግሞ ፍጹም ሰብአዊ ለመሆን ሕይወትና ደኅንነት ከፈለግን ከእርሱ ጋር «የመስቀልን መንገድ» መከተል አለብን። የሆነው ሆኖ ይህን የመስቀልን ታላቅ ምስጢር ለመጋፈጥ ራሳችንን እንዲህ እያልን እንጠይቃለን፤ «የመስቀል መንገድ እኛን የበለጠ ሰብአዊ ማድረግ እውነት ነውን?»

በመጀመሪያ እይታ መስቀል እንደ ማንኛውም ትምህርት ቤት መሆን የማይችል ይመስላል። በእርሱም ሰው የሚታለልና የሚዋረድ ይመስለዋል። ቢሆንም እውነተኛ ስብዕና ሰሰው ልጅ እውነተኛ ፍቅርን በማሳየት በመስቀል ተግባር ላይ ይገለጣል።

እንጸልይ፣ «ጌታ ሆይ፣ እግዚአብሔርን ማወቅ እንድንችል አስተምረን። የሰው ልጅንም እናውቅ ዘንድ አስተምረን። የእኛንም ምንነት ማወቅ እንድንችል አስተምረን። የመስቀልን ምስጢር በማንጸባረቅ፣ በጸጥታም በማሰጠል፣ በርኅራኄውና በሞቱ ኢየሱስ ሰውን እንደዚያው ሰው በሆነበት ሁኔታው መውደዱን እናያለን። ኢየሱስ ሰውን በኃጢአቱ ከእግዚአብሔር በመራቅ በእሳዛኝ ሁኔታውም ይወደዋል። ይልቁንም ወሰን በሌለው ፍቅሩ ኢየሱስ

የሰውን የመጸጸት ባሕርይን መለወጡና እምነቱን እንደገና እንዲያድስ በመስቀሉ ፈሩን ቀድሟል።

የመስቀል ሰብአዊነት በተግባራዊ መስክ ሳይሆን በእስተሳሰብ ደረጃ ብቻ የቆየበትን ሁኔታ መረዳት እንዴት አሳዛኝ ነው? እውነተኛ የሆነውን ሰው ለመመልከት ለምን ያህል ጊዜ ድፍረት አጥተን እንቆያለን? የማይሆነው ስሜታችንን በመከተል፣ በፍላጎታችንና በከባድ ጥላቻችን እንኳ ቢሆን የሌለ ወይም ሊኖር የማይችል ፍጹም የማይመስል ሰው ቅርጽ ለመፈልሰፍ እንሻለን።»

ጠቅላላ የሰውነት ሁኔታችን ለራሳችን ፈጽሞ ሊያስወግድ በሚፈልግበት ወቅት በቅጽበት አንድ አማራጭ እንሻለን ወይም ሁኔታውን መሸሽ እንፈልጋለን። ከኢየሱስ ርኅራኄ ፊት እንደሸሹት ሐዋርያት ዓይነት እኛም ከእነርሱ ጋር እንድ ላይ በመሆን ተባባሪዎች ሆነናል።

ለእኛ ኢየሱስ በመስቀሉ የእግዚአብሔርን ፍቅር እወጀልን። ለሁላችንም የፍቅር ችሎታ መስጠቱን አረጋግጦልናል። ከሌሎች ጋር ያለንን ግንኙነት ፍቅር፣ ከወንድሞቻችንና ከእህቶቻችን ጋር ይበልጥ በድፍረትና በእምነት እንድናንጸባርቅ እንደገና ይጠራል።

ባሕርያቻችንና በብዙ ደረጃዎች የሚገለጡትን እንደዚህ የመሳሰሉትን ሽሽቶች እናይም ማለት የለብንም። በቤተሰብ ደረጃም ራስን በመውደድ፣ ወይም በራሳችን ብቃት ላይ ብቻ በማተኮር፣ ሌሎችን ባሉበት ሁኔታ ባጠገባችን እንኳ ቢሆኑ ስንት ጊዜ ፈልገናቸው እናውቃለን? የተለዩ ናቸው ብለን ችላ በማለታችን እንግዲህ እኛን ማበሳጨት ይቀጥላሉ።

በጓደኞቻችን ውስጥ ሊኖር የሚገባውን እጅግ በጣም ጥልቅ የሆነ ዋጋ ሊኖረው የሚችል ወዳጅነት እንዳንድ ልዩነቶችን ለማስወገድ በሚደረግ ግንኙነት፣ ምናልባትም የሐሳብ ልዩነት ሊኖረን ይችላል ብለን በመስጋት እንሸሽዋለን። ባለገበት ሁኔታ ተደላድለንና ጸንተን መቆየትን ብቻ እንመርጣለን።

በሥራ አካባቢያችን ስንት ጊዜ የልባችንን ፍላጎት በመተውልንሰጥ የሚገባንን አገልግሎት ለመስጠት ከሌሎች ጋር የመስቀላቸውን ሁኔታ ተካፋይ መሆን የቻልነው? በማሳበረሰባችን ጥቅሞች ላይ የሚጋረጡትን ችግሮች የእኛ እርዳታ የሚያስፈልጋቸው አይደሉም በማለት ኃላፊነታችንን ገሸሽ በማድረግ የኢላጠስን ሚና በመጫወት እጃችንን የታጠብን ስንት ጊዜ ነው?

በግልጽና በማያሻማ ሁኔታ ለብዙ ጊዜ የወንድሞቻችንን ችግር በማስወገድ ላይ ተባባሪ ለመሆን በቁጣ መልሰናል። በየዕለት ተግባሮቻችን ጥልቅ የመለወጥ ሥራ ሲያጋጥመን በርካታ እነስተኛ ጉዳዮችን እናከናውናለን። ሕይወታችንን የመለወጥ ኃይል ባለው በመስቀል ፊት በጉልበታችን ተንበርክክን እውነታውን በትክክልና በታማኝነት መያዝ ይገባል።

የሚያዝያ ወር

ሚያዝያ 1

ቤተክርስቲያንና የፋሲካ ምስጢር

ቤተክርስቲያን በቅዱስ ቁርባን ምስጢር አማካይነት ብቻ ሳይሆን በሥርዓተ አምልኮም ሁሉ የክርስቶስን ፋሲካ እጅግ እውነተኛ በሆነ መንገድ ታስተላልፋለች። እኛ ደግሞ በቤተክርስቲያን አማካይነት የክርስቶስን ቸርነት በመከተል እራሳችንን መግለጥ መቀጠል አለብን።

በተቀደሰው ሳምንት ውስጥ ቤተክርስቲያን የክርስቶስን መከራና ሥቃይ ታስባለች። ኅብረትንም ትገናኝላለች፤ ስለ ሰው ልጅ ኃጢአት ኢየሱስ ከከፈለው ከፍተኛ መስዋዕትነት ጋር የመለወጥና የእርቅ ቃላትን ታስተምራለች። ጌታ አስፈሪውን ሞት ድል በመንሳት ለሰዎች ደኅንነት ያለውን ቁርጠኝነት በታላቅ ክብር አሳይቷል። የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ለመፈጸም ከፊታችን የሚመጣውን መከራ ሁሉ በመጋፈጥ ቤተክርስቲያን አንድነትን ትፈጥራለች።

የሚብሰው ሥቃይዋ ግን ከኃጢአት የሚመነጨው ሥቃይ ነው፤ አንድ ሰው በኃጢአት ምክንያት እግዚአብሔርን ሆን ብሎ ሲከዳ የብቸኝነት ሥቃይ የሚያስከትልበት መሆኑን በጥልቀት ሊረዳው ይገባል።

የስቅለት አገልግሎት ወቅት አማኞች የተከበረ ጸሎት የሚያቀርቡበት ጊዜ ነው። በዚህ በተከበረው ጸሎት ጊዜ በተራቆተው መስቀል ፊት ብዙ የተለያዩ ሰዎች ከችግሮቻቸውና ክሰብአዊ ፍላጎታቸው ጋር ይሰበሰባሉ። በዚህ ስብሰባ ቤተክርስቲያን የመፍራትም ሆነ የመሸነፍ ስሜት ሊይዛት አይገባም፤ ምክንያቱም በቅዱሴ ሥርዓት መካከል የቆመው የክርስቶስ መስቀል የሰውን ልጅ ሥቃይና ኃጢአት ሁሉ በኃላፊነት ለመሸከም ዝግጁ ነው። በመስቀል በታተመው ፍቅር የማይቻለውን ማሸነፍን እግዚአብሔር ያረጋግጥልናል። እንዲሁም የሰው ሁኔታ ከመስቀል እቅፍ ውጪ መሆን እንደማይቻለው ያረጋግጥልናል። «ከምድር በሚነሳበት ጊዜ

ሰዎችን ሁሉ ወደ እኔ እስባቸዋለሁ በማለት ኢየሱስ ራሱ ተናግሮ የለምን?

ሚያዝያ 2

የክርስቶስ ርኅራኄ ዘለዓለማዊ መሆኑ

ዛሬም ለሚሰቃዩት፣ ለሥራ አጦችና በእሥር ቤት ለሚጨነቁትና ለሚማቅቁት የተለያዩ የጭካኔ ተግባራት ስለባ ስለሆኑት ብዙ ሰዎች የክርስቶስ ርኅራኄ አለሁ ይላቸዋል። የእርሱ ሥቃይ ዕድሜያቸውን በሙሉ ለኅብረተሰብ አገልግሎት ሲሉ ጉልበታቸውን ላሟጠጡትና ከአሁን ወዲያ ተረስተው ለብቻቸው ለቀሩት አረጋውያን ሁሉ ነው፤ በዚህ በብቸኝነት ሥቃይ የሚሰቃዩት ስንቶች ይሆኑ? ሲያገኙ የሚገባቸውን ፍትሕ በመጠባበቅ ላይ የሚገኙት ሁሉ ናቸው፤ በተለያዩ ምክንያቶች የትውልድ አገራቸውን ጥለው በመሄድ መልካም አቀባበል በማጣት ስንቶቹ በሄዱበት ሀገር በብቸኝነት ይሰቃያሉ? ምናልባትም በአሁኑ ሰዓት ከነዚህ ሰዎች ብዙዎቹ በእኛው ማኅበረሰብ ውስጥ የሚገኙና መኖሪያቸውን ከመጠለያችን ባሻገር «ቤቴ» ብለው መጥራት የማይችሉ ሊሆኑ ይችላሉ። በማኅበረሰቡ ድጋፍ የሚኖሩ አካለ ሰንኩላን ወይም የማምለጫ መንገድ መስሎአቸው፣ መፍትሔ መስሎአቸው የሞት አማጭ የሆነውን አደንዛዥ ዕፅ ሱሰኞች የሆኑትና ሌሎች የሚመሩት ሕይወት እስከፊ በሆነበት ሁኔታ የመስቀል ምስጢር ሁሉን ያድሳል። እንደነዚህ በመሳሰሉት ድርጊቶች የተጠመዱ ሰዎች ራሳቸውን መቆጣጠር ያቃታቸውና በጠባይ ማረሚያ፣ በመልሶ ማቋቋሚያ በታዎች መቆየት የሚገባቸው ሰዎች በድሮ ሕይወታቸው ምክንያት ብዙውን ጊዜ ሁከትና ሞት የበዛበትን ኑሮ ለመኖር ይገደዳሉ። በመጨረሻም የእርሱ ርኅራኄ ከኃላፊነታቸው በሚመነጭ ሊያሳዩት የማይገባ የነበረው ታማኝነትና መስዋዕትነት ሁሉ መና ቀርቶባቸው ተስፋ በቆረጡት ሰዎች ሁሉ ውስጥ ይቀጥላል።

አንዳንድ ጊዜ የመገናኛ ብዙሃን የሆኑ ጋዜጦችን ስናነብ፣ ሰውን የመሰለ ወይም እንደ ሰው ያለ ትግሽ በዓለም ላይ ይህን ሁሉ ክፋት እንዴት ሊፈጥር ቻለ እንላለን። የኢየሱስን ስሜት ስናነብ ከታሪኩ በስተጀርባ ያለው ስሜት እምብዛም ልዩነት እንደሌለው እናያለን።

የጌታ ርኅራኄ እኛን የሚያስተምረን በሥቃይ ላይ ያሉትን ለዎች አስታውሰን እንድንረዳቸው ብቻ ሳይሆን በሰው ልጅ ልብና ታሪክ ላይ የሚያጠነጥነውን የብጥብጥ ለንሰለት እንድንበጣጥስ ነው።

የይቅርታ ተግባርና ጸሎት ተለቅሎ ከሞተው ክርስቶስ ጋር ይመሳሰላል፤ በእኛ ጊዜና ዕድሜ ሌሎች ሕያውና ተስማሚ አገልግሎት ይፈልጋሉ፤ የዓርብ ስቅለትን ምስጢር ማመን እንችል ዘንድ የሚረዳን የምሥራች ነው፤ አሁንም ወደፊት በመመልከት ሁልጊዜ በፈቃድ የፋሲካን ምልጃ መፈለግ አለብን። ክርስቶስ እርዳታ ለሚፈልጉ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን እጅ እንድንዘረጋገጣቸው የሚፈልገው ሌላ ጊዜ ሳይሆን ዛሬውኑ ነው።

ሚያዝያ 3

በእርሱ ቁስሎች የእኛ መፈወስ

ታላቁ ነቢይ ኢሳይያስ አዲስ በሆኑ ቃላት ለመናገር የተመረጠ ሰው ነበር። ያልታወቁትን ነገሮች አዳምጦ ለሌሎች የሚተርክ አዲስ እንደበት ለጥቶቻል ይል ነበር። እነዚህ የሚተርክባቸው ቃላት ቅራኔን በመጋፈጥ ተቃውሞንና ሥቃይን አትርፈውለታል፤ ነቢዩ ግን እነዚህን ቃላት ከመናገር ወደ ኋላ አላለም። ይልቁንም «ለሚደበድቡኝ ጀርባዬን እሰጣቸዋለሁ፤ ጸሜን ለሚነጩ ጉንጩን አቀርብላቸዋለሁ» አለ እንጂ። ይህ በእርሱ ላይ የደረሰው ሥቃይ ሕዝቡንና እኛንም ያናድደናል። «በእርሱ ቁስሎች እኛ ተፈውስናል»። እነዚህ መልዕክተኞች ተንቀውም ቢሆን የሚያጸኑት የኢየሱስንና የእርሱን ቤተክርስቲያን ታሪክ መፍቻ ቁልፎች የሆኑትን እነዚህን ምስጢራዊ ቃላት ናቸው። ስለ ዓለም ፍቅር በኢየሱስ ትንቢታዊ አዋጅ የሠፈሩት ቃላት ከፍተኛ ጥልቀት ያላቸው ናቸው። እኛም በኢየሱስ ኃጢአታችን ሁሉ እንዲሠረይልን ሆናል። አሁንም እንዲሁ ይቀጥላል።

እነሆ፤ ዛሬ፤ ኃጢአታችንን በንጹሕ ልብ ማስታወስ አለብን። ኃጢአቶቻችን በፈጠሩት የእንድነት እጦት ምክንያት እኛ ብቻ የምናውቃቸው ፍጹም ግላዊ የሆኑ ኃጢአቶቻችን ሌሎችን ይነካሉ። በዓለም ውስጥ ለፍትሕ አልባነት መስፋፋት አስተዋጽኦ ያደርጋሉ።

ከእነዚህ ሁሉ ኃጢአቶቻችንም በላይ የእግዚአብሔር ቃልና ፍቅር ችላ ያልን ብንሆንም እንኳ አሁንም በትሕትና ለመረዳትና በመስቀል ፊት ራሳችንን ለማሸነፍ ተጠርተናል።

ኃጢአት ሰውን እንዴት አድርጎ ከፋኛ እንደሚገዛውና እንደሚያበላሽው ተጨባጭ በሆነ ምልክት ይታያል፤ ስለዚህ ኢየሱስን እንድንመስለው ተጠርተናል። ራሱን መከላከል ያልሆነለትን ነቢይ ሁኔታ ለመከተል፤ ለድኻነቱና ለጭንቀት ሕይወቱ ምስክር እንድንሆን ክርስቶስ ዓይኖቻችንን እንድንከፍት ይጠራል።

መለወጣችን እውነተኛ ከሆነ፤ የመስቀሉ ፍቅርና ምሕረት እርሱ ከሆነ በአካባቢያችን ማኅበራዊ ለውጥን የሚያስነሳ ይሆናል።

ሚያዝያ 4

ሞት ድል መነሳቱ

በፋሲካ በሚረጋገጠው በቅዱስ ቁርባን ጸሎት መግቢያ ላይ «በሞቱ ሞታችንን አሸንፏል፤ በትንሣኤውም ሕይወታችንን አድሷል» የሚል ቃል ተጽፏል። ይህም የፋሲካ መልዕክት ዋነኛ ቁልፍ ነው። በኢየሱስ ሞቶ መነሳት የእኛ መሞት የተፈጥሮአዊ ይዘቱ የተጠበቀ ቢሆንም፤ ወደ ጨለማ ምዕራፍ ወይም ወደ ምንምነት መሸጋገሪያ መሆኑ ቀርቷል። ሞት ድል የተነሳ እውነታ ሲሆን የወደፊት ሐሳባችንንና ተስፋችንን ለማጨለም ኃይል የሌለው፤ በቁጥጥር ሥር የዋለ ክስተት ሆኗል።

በእንጻሩም ሐሳባችንና የወደፊት ዕቅዶቻችን ለፋ ያለ እድልና የመፈጸም ዕድል ሲኖራቸው የሚችለው ለእግዚአብሔር ብቻ ከሚገባውና እኛም ከሞት በተነሳው ክርስቶስ ክቀረበልን ዘለዓለማዊ ሕይወት ጋር የተጣጣመ እንድነት ሲኖረን ብቻ ነው።

ከሞት ነጻ መውጣታችን፤ ሁሉንም ነገር የሚወስን ነጻነት ሲሆን ቋሚ፤ ለታሪክና ለሰው ልጅም ተስፋ ለጪ ለሆኑ ገንቢ ዕቅዶችም መንገድ ከፋች ነው።

ይህ ሰነድም እንደዚህ መሆኑን ራሳችንን እንጠይቃለን። ጥቂት እምነት ላለው አማኝ ያለው እውነተኛ አመለካከት በክርስቶስ የማዳን ጸጋ የሚገኘው ዘላለማዊ ሕይወትን ያካተተ ነው። ለዘላለማዊ ሕይወት ግልጽ መሆን ማለት የእንድን ሰው እኗርና የአስተሳሰብን መንገድ መለወጥ ነው፤ ይህ ሰው ጥ በትንሣኤ ብርሃን የፋሲካን አካሄድ የተከተለ ይሆናል።

ይህ ብርሃን በእኛ ሕይወት ውስጥ በጭላንጭል ሳይሆን በሮችንና መስኮቶችን በመክፈት እኛ ውስጥ ገብቶ እንዲፈነጥቅ ከፈቀድንለት እንዴት በሆንን ነበር?

ይህ ቢሆን በምንሠራበት አካባቢና በቤተሰባችን ውስጥ የሚኖረው ግንኙነት (በእሁኑ ዘመን በብዛት የሚታየው ድካምና ቅዝቃዜ) ስጋራ ችግሮቻችን፣ በተለይ ለምንድዳቸው ለሌሎች ሰዎች ሥቃይ ያለን አመለካከት እንዴት የተለየ በሆነ ነበር፤ በትንሣኤ ብርሃን ሁሉም ነገር ትርጉም አለው፤ ሁሉም ነገር መለኮታዊ ቃና ይኖረዋል። ሁሉም በተስፋ መዳኑን ለማመን ዝግጁ ይሆናል።

ሚያዝያ 5

የምትፈልገው ማንን ነው?

ቅዱስ ዮሐንስ በወንጌሉ ኢየሱስ በትንሣኤው ዕልት ጠዋት በማለዳ በመቃብሩ አጠገብ የተገኘውን ሴት ማነጋገሩን ይተርካል። ኢየሱስም ሴትየዋን እንዲህ በማለት ይጠይቃታል፤ «እንቺ የምትፈልገው ማንን ነው?» (ዮሐ. 20፡15)። ይህ በቅዱስ ዮሐንስ ሥነ-መለኮታዊው ትረካ ውስጥ ዋነኛው ጥያቄ ነው። ኢየሱስ ሕዝቡን ማገልገል ሲጀምር ወደፊት ደቀመዛሙርት ለሚሆኑት ያቀረበው ጥያቄ ይህንኑ ሲሆን አሁንም በወንጌሉ መጨረሻ ወደዚህ ተመሳሳይ ቃላት ይመለሳል፤ «እናንተ የምትፈልጉት እርሱ ማን ነው?» እናንተ የምትፈልጉት እንድን ሰው ነው ማለቱ ነው። የትንሣኤው ድርጊት የሚያቀርብልን መሠረታዊው ጥያቄ ይኸው ነው። እንባችሁን የሚያደርቅላችሁ፣ በታማኝነት የሚወድዳችሁና የሚያድናችሁን ሰው ትፈልጋላችሁን? ማንን እንደምትፈልጉ አታውቁም ይሆናል፤ ነገር ግን የምትፈልጉት እግዚአብሔርን ነው።

ኢየሱስ በቃሉና በመንፈሱ፣ ይህን ጥያቄ ሲያቀርብልን እኛም የትንሣኤው ኃይል በሙሉ ይሰማናል። በእያንዳንዳችን ውስጥ የኖረው የእኛው ፋሲካ ነው፤ ስጋያላን ኃይል የልባችንን ውስጠት መክፈታችን ነው።

ያነሳቸውን ጥያቄዎች ካደመጥንና ለመመለስም ራሳችንን እሸንፈን ከሆነ፣ ልክ ኢየሱስ ማርያም መግደላዊትን «ማርያም» ብሎ በስምዋ እንደጠራት ሁሉ እኛንም በየስማችን ሲጠራን እንሰማለን። ማርያም መግደላዊትም ኢየሱስን ማስታወስ የቻለችው «ማርያም» ብሎ ስምዋን በጠራት ጊዜ ነው። ኢየሱስ ያደረገው ጥሪ የማርያም መግደላዊትን እርሷነት በመቀስቀስና ነጻነቷን በማነሳሳት እንድትነቃ አደረጋት። እግዚአብሔር እያንዳንዱን ሰው ከፈጠረው በኋላ ሕይወቱን በእደራ ወደ ልዩ ተልዕኮው ይጠራታል።

«ሞተህ የተነሳኸው ጌታችን ኢየሱስ ሆይ፣ ዛሬ ጥልቅ በሆኑ ሥቃዮቻችን ለምን እንደምናለቅስ ራሳችንን እንጠይቃለን? መጨረሻ የሌለው ፍላጎታችንን፣ ምን እንደምንፈልግ ማወቅ እንችል ዘንድ ወደ ልባችን በጥልቀት መድረስ የምንችለው በእንተ አማካይነት ብቻ ነው። ስለዚህም በዚሁ መንገድ እንተን እንዲህ ብለን እንጠይቅሃለን፤ የምንፈልገው ሰው ማን መሆኑን እንድንረዳ ኢየሱስ ይረዳናል። እርሱ እራሱ ለእኛ ሲል ሞቶ ተነሥቷልና። ሕይወታችንን ያተመውን የመቃብር ድንጋይ ማንክባለል እንችል ዘንድ እርሱ እራሱ ይረዳናል፤ እርሱ አሁንና ለዘላለም ሕያው ስለሆነ የሕይወት ጉዳናን ይከፍትልናል።

ሚያዝያ 6

የክርስቶስ ድል በውስጣችን መሆኑ

የትንሣኤ ኃይል ዘወትር በሁሉም ሥፍራ ይደርሳል። ያንን ኃይል መጨበጥ እንድንችል እራሳችንን በኢየሱስ አስተሳሰብና ልብ እንድናዘጋጅ ተጠርተናል። ሥዲታችንና ሐዘኖቻችን ዘወትር ይህን የመጽናኛ ቃል እንድናስብ የሚያደርጉን ምናልባትም ኢየሱስ በትንሣኤው ያስገኘልን የነጻነት ምንነት በውል መገዝብ ባለመቻላን ሲሆን ይችላል።

በዛሬና በነገው ቀን ሁሉም ነገር መፈጸም አለበት! ከእንግዲህ ወዲያ ሕመም፣ ሥቃይ፣ ማኅበራዊ ቀውስ፣ ፍትሕ አልባነትና ጦርነት አይኖሩም ብለን አስገራሚና የማይጨበጥ ሐሳብ እናስራጫለን። የለዎች ሥቃይ የቀጠለ ከሆነ የመሸነፍና ተስፋ የመቀረጥ ስሜት ይሰማናል።

ወንድማማቾችን፣ ሰላምና የጦር መሣሪያ ቅነሳን እንጠባበቃለን! ይሁን እንጂ፣ ተግባራዊ ሊሆኑ አልቻሉም። ነገ ወይም ከነገ ወዲያ በቅርብ ጊዜ ተጨማሪ የጦር መሣሪያ የበሰጠ ሽቦር፣ የበሰጠ ሞትና ጥፋት ሊቀጥል ይችላል፣ የክርስቶስ ፋሊካ ድል ማለት ምን ማለት ነው? ምን ዓይነት ደስታስ ያመጣል?

የኢየሱስ ፋሊካ ድል ቀድሞውኑ በትንሣኤው ውስጥ ይገኛል! ፍጹም ሰሆነው ፍሬው ጊዜና መንገድ አለው! እኛ ግን ልናውቀው አንችልም። ይሁን እንጂ እርግጠኛው ነገር በመጀመሪያ ድሉ የሚከሰተው በእኛ ውስጥ ነው።

በእኔም፣ በአንተም፣ በእርሱም፣ በሁላችንም ውስጥ ተከስቷል። በእኛም አማካይነት፣ በኅብረተሰባችን ውስጥ በከተማችን ውስጥ በማኅበረሰባችንም ውስጥ ተከስቷል። እኛ የመጀመሪያው የትንሣኤው ሥራ ነን! ድሉንም የምንመሰክረው እኛው ነን።

በኢየሱስ እምነት ውስጥ ከኖርንና ነጻ ፈቃዳችንንና ሙሉ ኃይላችንን አለባሰብን በልባችን ውስጥ ለፍቅሩ ሥፍራ ካበጀን፣ ሞቶ በተነሳው ክርስቶስ ነዋሪ ምስክርነት በእያንዳንዳችን በተገኘው ፍቅርና ምሕረት የታደሰ ሰው በመሆን በአዲሱ ዓለም ውስጥ የበለጠ ዋጋ ያለን ሕያዋን እንሆናለን።

ሚያዝያ 7

የኢየሱስ ዘለዓለማዊነት

ሞቶ ስለተነሣው ክርስቶስ ባሰፈው ጉዞ ትዝታና በወደፊቱ ተስፋ መካከል የሆነው ምንድን ነው? ብለን ራሳችንን ስንጠይቅ፣ በልማድና በነጻነት መካከል ምን ልዩነት ተፈጸመ? የሚለው ጥያቄም መነሳቱ አይቀርም።

በታሪካችን፣ በቤተክርስቲያኒቱና በዓለም ውስጥ ከእኛ በፊት የተፈጸመው ምንድን ነው? የቀድሞው፣ ያሰፈው፣ የወደፊቱ ሕይወታችንና የቤተክርስቲያናችን ሁኔታ በአጠቃላይ የሰው ልጅ በሙሉ ዕጣ ፈንታ ምን ሊሆን ይችላል?

ለእነዚህ ጥያቄዎ በሥነ-መለኮት መልስ ተሰጥቷቸዋል፣ የተነሳው ኢየሱስ ያሰፈው የአስራኤልን ታሪክ አልደመሰሰም! ይልቁንም ስለ እርሱ የተነገረውን ትንቢት በሙሉ እንዲፈጸም በማድረግ ያሰፈውን፣ የወደፊቱን ነጻነትና ጥበብ ትላንትናና ነገን ሁለቱንም አጣመራቸው እንጂ።

የፋሊካ በዓል ያሰፈውንና የወደፊቱን የነጻነት ጥበብ ባሕሎች በሚያስደንቅ ሁኔታ አጣምሮ ያቀርባቸዋል፣ ተግባራዊም ያደርጋቸዋል።

በመጀመሪያ ደረጃ የሰውን ልጅ የወደፊቱን ችሎታ ማለብ አስቸጋሪ ቢሆንም፣ በሆነው መንገድ ካለፈው ጋር አገናዝቦ መሞከር ያስፈልጋል። የዘመናችን ሰዎች እንደሚገምቱት የነጻነታችን አቅጣጫ እንደ ፈለገነው ለመምራት ስንፈልግ ነገን በራሳችን ቅርጽ ልናስተካከለው እንሞክራለን።

በአጠቃላይ ያለፈው ጊዜ አሳዛኝ ጸጸት የሞላበት ረጅም የትዕይንት ጊዜ ነበር! ከጊዜ ጋር አድጎ የጠፋ በመሆኑ እገርሳው እንላለን። በብዛት እንደ ልማድ ማከማቻ አድርገን እንቆጥረዋለን።

ይሁን እንጂ፤ ራሳችንን በጥልቀት ብንመረምር፤ ብዙ የተለያዩ ባሕርያት፤ አንዳንዴም የተቃውሞ መንፈስ፤ ሐሳብና ኃይለኛ ስሜት ያለብን መሆኑ ግልጽ ነው። በሐሳባችን ለዘመዶቻችንና ለቤተሰቦቻችን ጥልቅ የሆነ መተሳሰብን፤ ለምናውቃቸው ጓደኞቻችን ፍቅርን፤ የጥበባዊ ኑሮ ፍላጎታችንን ከፍ አድርገንና አክብረን በብቃት እናሳያለን። እንደሰዎች መጠን እራሳችንን ብንገልጥ ልንገነዘብ የምንችለው ነጻነታችን ፍጹምና ብቸኛው ጅማሮ አለመሆኑን ነው። ቀደም ሲል በተላለፈልን ታሪክ ውስጥ ከእኛ በላይ ከሆነው ከእርሱ ከተሰጠን የሥራ ድርሻና ከሕይወት መታመን ጋር የአቅጣጫችን ቅያስ የእርሱ ፍቅር ነው።

ለዎች እንደመሆናችን እነዚህን ነገሮች ለመረዳት ራሳችንን ከገለጥን የእኛ ነጻነት ወሳኝ ጅምር አለመሆኑን እንገነዘባለን። ሰው አቅጣጫውን ለማስተካከል ይወዳል። ነገር ግን እንደዚሁ በተሰጠው ሕይወት ታማኝ ነው። ከእኛ የላቀው እርሱ በቀደመው ታሪክና እርሱ ከመደበልን ተግባር ጋር ነው። ነጻነታችንን በሰጠን አንዱ ክርስቶስ በእርሱ እንድንታደስ ለእርሱ ታማኝ መሆን አለብን። በታሪክ ራሱን የገለጠው ታማኝነትንና መታመንን ያመጣው አባት ፍቅሩን በአንድያ ልጁ በኢየሱስ ፍቅር አማካይነት ገለጠ፤ ልጁም ለእኛ ሲል ሞትን ተቀበለ፤ ሞተም፤ በዚሁ ሞታችንን ደመለሰ። ለወንድሞቻችንና ለእህቶቻችን እንታመን ዘንድ እግዚአብሔር ራሳችንን የምናዝዝ አድርጎናል።

ነጻነታችን መሠረቱን የሚያገኘው በደስታና በመተማመን ወደ እምነት በመጠጋት ነው። በተስፋ ጉዞም ወደፊት ለመጓዝ ይጠናከራል። ከተነሳውና ሕያው ከሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ሕይወታችንን እንደገና ማስተሳሰር እንዳለብን እናውቃለን። እኛነታችንም ዘለዓለማዊ በሆነው የሕይወት ጽዋ ይሞላል።

እርሱ ነገሮችን፤ ለዎችን፤ የሁኔታዎች መለዋወጥን፤ ያለፉ ሥቃዮችን አጣምሮ መያዝ ይችላል፤ ሕይወትንም በፍቅርና በታማኝነት ይሞላል።

ሚያዝያ 8

የተነሳው ጌታ ምልክቶች

ማርያም መግደላዊት በኢየሱስ መቃብር አጠገብ ማልቀስዋን የዮሐንስ ወንጌል ይተርካል፤ በጥቂት መስመሮቹ ውስጥ ልክ አራት ቅርጾችን ያቀርባል። «ማርያም መግደላዊት ከመቃብሩ ውጪ ቆማ ታለቅሳለች፤ ወደ መቃብሩ ውስጥ ለመመልከትም ተንበርክካለች። ሁለት ነጭ ልብስ የለበሱ መላዕክቶች እንዲህ እያሉ ይጠይቋታል፤ «ለምን ታለቅሻለሽ?» ኢየሱስም ታይቷት ተመሳሳይ ጥያቄ አቀረበላት።

ወንጌላዊው በቅጽበት እርስዋ የመለሰችውን መልስ ምን እንደነበረ ይገልጥናል፤ «እርሷ ታለቅሰች የነበረው በሁለት ምክንያቶች ነው፤ እንደኛው ምክንያት ጌታዋ የነበረው እርሱ ሞቷል፤ ሁለተኛው ምክንያት ተጨማሪ ፍርሃት የሆነባት የመቃብሩን ድንጋይ አንከባልለው ጌታን ከመቃብሩ ወስደውታል፤ ወዴት እንዳኖሩትም አላውቅም» የሚል ነበር። የድርጊቶችንና የሁኔታዎችን ተከታታይነት መልስ ከመስጠት ባሻገር ማርያም ለቅሶዋን የመቀጠልዋ ጉዳይ እጅግ አስፈላጊዋ ነበር፤ ምክንያቱም የባደው መቃብር ጉዳይ የትንሣኤና የሁለቱ መላእክቶች ምልክት ምን እንደሆነ አልገባትም ነበርና።

«ለምን ታለቅሻለሽ?» ተብሎ ለቀረበላት ጥያቄ መሆን የሚገባው ትክክለኛው መልስ «እኔ የማለቅለው የትንሣኤን ምልክት ምንነት ሊገባኝ ያልቻለ በመሆኑ ነው። ዓይኖቼ በእንባ ስለተሞሉ የሕይወትን ምንነት ማየት አልቻልሁም፤ በበቂ ሁኔታ መረዳት ስለታተኝ የሚያጽናናኝን ቃል መቀበል አልቻልሁም» ማለት ነበር። ማርያም መግደላዊት የኢየሱስን ሞት በአእምሮዋ ያተመችው የመሆን መንገድ ሌላ አማራጭ መሆኑን ሳትረዳ ነበር። መታደስ የማይቻለውን የሞትን ዑደት ለማሸነፍ ሌላ መንገድ ይሆናል ብላም አላሰበችም።

መጽናኛ የሌለው የማርያም መግደላዊት ለቅሶ ለወደፊቱ እንደ ነገር እንድናስተውል ይረዳናል። በመጀመሪያ ደረጃ፣ እኛ ጌታን የምንፈልግ ክርስቲያኖች በከንፈሮቻችን እናምናለን፤ በእኛ ውስጥና በአካባቢያችን ደግሞ ዕርገቱን አብሳሪዎች ምልክቶችን ለመገንዘብ መታገል አለብን። ሥቃዩን፣ ብቸኝነቱን፣ በሞትና በመጥፋት ምልክቶች ሥር በማስመር በእነዚህ እውነታዎች ራሳችንን እንጋርዳለን። በጌታ ሞት ምክንያት በሐሳብዋ ጸንታ መጽናናት እንዳልፈለገችው ልክ እንደዚያች ሴት እኛ ደግሞ የትንሣኤውን የመለወጥ ደስታ ለመቀበል ችግር አለብን። ማልቀስ አሳዛኝ ጉዳይ ነው፤ ክፍተኛ ደስታን መቀበል በእርግጥ የተሻለ ነው፤ ወይም ለመጨው እሳሳቢ ለሆነው ተስፋ ልብን መክፈት ቀላል ሊሆን ይችላል። ማርያም መግደላዊት የእኛ የክርስቲያኖች ምሳሌ ናት፤ ይልቁንም የተዋረደ፣ የተጨቆነ ዘር ምሳሌ ናት።

ሚያዝያ 9

ግብዣና የተስፋ ቃላት

እስቲ የነብዩ ኢሳይያስን መጽሐፍ ምዕራፍ 4ምሳ አምስትን እንመልከት፤ እርቆ ማሰላሰልን በንዑስ እርእስት ብንከፋፍለው የመሲሕ ደኅንነት ጥሪ ነው።

የምዕራፉ የመጀመሪያው ክፍል ለግብዣው የተደረገውን ጥሪ ይናገራል፤ ነገር ግን ቃላቶቹ የጥድፊያ ዓይነቶች ሲሆኑ «እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ ውኃ ለመጠጣት ወደ እኔ ኑ፤ የምትገዙበት ገንዘብ የሌላችሁ ወደ እኔ ኑ፤ ያለ ገንዘብና ያለ ዋጋ ወስዳችሁ ብሉ፤ ጠጅና ወተት በነጻ ጠጡ፤ ለማይጠቅም ምግብ ገንዘብ የምታባክኑት ሰምንድን ነው? ለማያጠግብ እንጀራ ስለምን በከንቱ ትደክማላችሁ? ይልቅስ ብታደምጡኝ እኔ የምላችሁንም ብታደርጉ ከሁሉ የተሻለ ምግብ በማግኘት ትደስታላችሁ» (ኢሳ. 55፡1-3)። ምልክቶቹ በቤተ ምስጢር ኃላፊ የተዘጋጁ ምግብና የወይን ጠጅ ናቸው።

ሁለተኛው ክፍል ስለ መጨው ተስፋ ይገልጣል፤ ነገር ግን ከእንግዲህ ወዲህ እንደ ቁምነገር አይጠየቅም። ከብሉይ ኪዳን ኢሳይያስ 55፡3-5 ጋር አነጻጽር። የግብዣው ቃል ምልክቶች የታጀቡት በተስፋ ቃል ነው። የተስፋው ቃል ኪዳን ጠቀሜታውን በንጉሥ ዳዊት ቤት ውስጥ ያበራል።

የመጀመሪያው ክፍል ቁልፍ ቃላቶች የሰውን ፍላጎት ያነቃቃሉ፤ የደስታም መንፈስ ይፈጥራሉ። እነዚህ የሚጠማቸውም የሰው ልጅ ነው። ከዚህ የበለጠ በሰውነት መራቡና መጠማቱ ስለ ሕዝቡ፣ ስለ ሰላም፣ ከሌሎች ጋር ጥልቅና እውነተኛ የሆነ ግንኙነት የመፍጠር ፍላጎት ስላለው ነው። የምግብና የመጠጡ ምሳሌ የሚያስታውሰን ነገር ቢኖር የሰው ልጅ በክፍተኛ ደረጃ እነዚህን እውነታዎች ማለትም ሰላምን፣ ፍትሕን፣ ሕብረትን፣ ፍቅርን የመሳሰሉትን ሁሉ እንደተጠማ ነው። የሰው ልጅ ለእውነትና ለሰላም እንጀራ ለሚያደርጋቸው ጥረቶች እግዚአብሔር የደስታና የናፍቆት መልሱን ይሰጣል። እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ልብ ያጠግባል።

እዚህ ላይ ልናገር የምፈልገው የማይጨበጥ ተስፋን አይደለም። የምገልጸው ልባችንን የሚንጠው ከእኛ ጋር አብሮ የተፈጠረውን ተስፋ መሆኑ ነው። እኔ የምናገረው ሁለንተናችንን ስለሚወዘውዘው ተስፋ ነው። እግዚአብሔር በቃል ኪዳን የእነዚህን ጥልቅ ፍላጎቶችን መልስ ይሰጣል። እርሱም ከእኛ ጋር አስተማማኝ የሆነው ዘላለማዊ ወዳጅነት በመሲሐዊ ማኅበረሰብ አንድነትና ሰላም በገለጠው ወዳጅነቱ በእግዚአብሔር ፍላጎት መደሰቱን ይነግረናል፤ በሞትም አይነካም፤ በሰዎች ሁሉ ላይ ዓለማዊ ተጽእኖ ይኖረዋል።

ኢሳይያስ አብልጦ በመውደድ የሚናገራቸው አርእስተ ጉዳች አሉት፤ እነዚህም ለዳዊት የተሰጡ ተስፋዎች ናቸው። እነዚህ ታላቅና ዘላለማዊ የሆኑ የእግዚአብሔር መንግሥት ተስፋዎች ናቸው።

ቤተክርስቲያን እነዚህን ተስፋዎች የክርስቶስ እርገት ክብር አድርጋ ትመለከታቸዋለች። እርሱ እራሱ የአዲሱ መሲሐዊ ሕዝብ መሠረት ነው። በእርግጥ እርገቱ ለሰዎች ዘላለማዊ ሕይወትን ያስገኛላቸዋል። እኛ የእግዚአብሔር ማኅበረሰብ አዲስ ሕዝብ ነን።

እኛ እያንዳንዳችን ከእግዚአብሔርና እኛን ከመሳሰሉ ሰዎች ጋር የሰላምና ፍጽምና ማየት የምንችል ማኅበረሰብ ነን።

ሚያዝያ 10

ፋሲካ የእግዚአብሔርን ፊት መግለጡ

የተሰቀለው ኢየሱስ ትንሣኤ እግዚአብሔር ራሱ በሰው ልጅ ይታወቅ ከነበረበት መንገድ በተለየ መልክ እንዲታወቅ አድርጎታል። እግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ የተለየ አይደለም፤ ነገር ግን አንዳንድ የተለዩ ሁኔታዎች አሉ። ውሱን በሆነውና ፍጹምነት በሌለው በሰው ልጅ ቋንቋ የእነዚህን ልዩነቶች ፍጽምና ለመግለጥ እሞክራለሁ።

የመጀመሪያው አቀራረብ፣ እግዚአብሔር ከሰው ልጅ ጋር እራሱን በጥልቅ ፍቅር፣ በግል ወዳጅነትና ፍጹም በሆነ ሙላት እንደ በማድረግ የ«ግንኙነትን» መንገድ ገለጠ።

ሁለተኛው አቀራረብ፣ ፍጽምናውን በመተው ከመስዋዕቱ መንፈስ ጋር ራሱን እስከ መስጠት ያደረሰውን ፍቅር በማረጋገጥ «ከመቀበል ይልቅ መስጠት ይሻላል» አለ። በሌላ ቃል በትንሣኤ እግዚአብሔር አብ እንደ ሥላሴ በመገለጥ ልጁን ወደ ሕይወት አስነስቶታል። የትንሣኤ ታሪክ የኢየሱስን ተግባራት ሁሉ እንደ ሰውና እንደዚሁም እንደ እግዚአብሔር ልጅነቱ ከማንጸባረቁም በላይ የአብ ታላቁ መግለጫና ፍጹም የእግዚአብሔር ልጅና ፍጹም ሰው መሆኑን እንድናውቅ ይረዳናል። የመስዋዕት መስኮታዊ ዋጋውን ይፋ በማውጣት ኢየሱስ በመስቀል ላይ እንዳደረገው ራሱን በመስጠት ይገልጥልናል። ኢየሱስ ተከዳ፣ ተገደለ፣ እስከ ሞት ድረስ ታዘዘ። በመስቀል የሕይወት መንፈስ የሰጠው አርሱ ራሱን ለሞት አሳልፎ በመስጠት መስኮታዊነቱን አሳየ። የመሆን ዓላማው እጅግ ታላቅ መብት ነው። በሰው ልጅ ሕይወት እውነተኛው ከስተት የእግዚአብሔር ምስል ነው።

መንፈስ ቅዱስ በኢየሱስ ሞቶ መነሳት ለሚያምኑ ሰጦታቸው ሊሆን፣ የሕይወት ምስክርነቱ በድፍረትና በፍቅር ከሞት እስር ነጻ ያወጣቸዋል። ስለዚህም በፋሲካ ድርጊት እንደ ሥላሴ፣ እንደ አባት፣ እንደ ተወዳጅ፣ እንደ ሰጦታ፣ እንደ ልጅ፣ እንደ ጓደኛ፣ እንደ ተፈላጊ፣ እንደ ፍቅር፣ እንደ ሕይወት ፍጽምና፣ እንደ መገኛ የሚታየው እግዚአብሔር አዲስ ፊት ይገልጣል።

እኛም በቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ይህን አዲስ ቅርጽና የእግዚአብሔርን ዕውቀት ፍጽምና እናከብራለን። የእግዚአብሔር ድርጊት ሕያው መሆኑን እንናገራለን፤ እንመሰክራለንም። ዕውቀታችንንም ለሌሎች ለማጋራት ግንኙነት እናደርጋለን። ከዚሁ ከሥላሴ ምስል ጋር ቤተክርስቲያን ምን ዓይነት ግንኙነት ታደርጋለች? ብለን ራሳችንን መጠየቅ እንችላለን። የጸናች፣ ጸሎተኛ፣ ደፋር፣ ለመስዋዕትነት የተዘጋጀች፣ ታማኝ፣ ራስዋን የሰጠች፣ ተወዳጅ፣ ራስዋን በእብ እጅ ያስቀመጠች እርሷ ቤተክርስቲያን ናት አያልን እንመሰክራለን።

ሚያዝያ 11

የፋሲካ ባሕርያት

በእኛ ሕይወት ውስጥ በአካባቢያችንም ባሉ ሕይወቶች ውስጥ ሕመም፣ በሽታና የሞራል ዝቅጠት ሲያጋጥመን የሚሰማን ስሜት ምን ይመስላል? ከእነዚህ አጋጣሚዎች ለመሸሽ እንሞክራለን? ከስሜታችንና ከአእምሮአችን እናስወግዳቸዋለን? እንዳለየን ልናልፋቸው እንከጅላለን? እነርሱን በመርገጥና ልክ በኋላ እንደታሰበ ነገር አድርገን በመናቅ ራሳችንን እናስደስታለን? ወይስ በእኛ ውስጥ ያለው፣ የተነሳው የጌታ መንፈስ በእግዚአብሔር እምነት፣ በወንድማዊ አንድነት፣ ጽናትና ትዕግሥት ጸጋውን አድሎ ሕመማቸው ተስምቶን አማራጩን በመፈለግ የተሟላ ሕይወት፣ ወዳጅነትንና የሕይወትን አዲስ ትርጉም እንዲለማመዱ እናደርጋለን? ብዙ ተስፋ በተጣለበት በማኅበራዊ ኑሮአችን መካከል ማጭበርበርን፣ የፍትሕ መጓደልን፣ ማዋረድንና ብቃት የሌላቸው አቋሞችን እናገኛለን፤ የእኛ ባሕርይ እንዴት ነው? መፍትሔውን ከእኛ ከራሳችን ውጪ በትክክል የመሰሉ ሕጎችን ብቻ እንፈልጋለን? ይህ

ጠቃሚና አስፈላጊም ነው፤ ፋሲካ ግን ከፍተኛ ዓላማ አለው። ራሳችንን እንድንጠይቅ ያስተምረናል። በክርስቶስ ውስጥ ከተገኘው ከፍቅር ግልጽነትና ከእርሱ መገኘት የፈለቀውን ምንጭ ጠጥቼ የማገኘውን የእኔን በጉ ስሜት ለማሳደግ ከምን መጀመር እችላለሁ? ለእነዚህ ሁኔታዎች ራሳችንን ብቁ አድርጎ ለማቅረብ በግላችንና በማኅበረሰባችን ባሕርይ በጣም የሚከብድ ቢሆንም እንኳ ራሳችንን በማሸነፍ በእግዚአብሔር ኃይል ከውስጥ ለመለወጥ ጥረታችን ምን ያህል ነው?

አሁን ከክርስቶስ ጋር ከሞት ተነስተናል። ክርስቶስ በእኛ ውስጥ እየኖረ ሕይወቱን ለመስጠትና በሕይወታችንም ለመመስከር ያስችለናል።

ሚያዝያ 12 .

በፋሲካ ወቅት ሁለት ተፈላጊ ነገሮች መሆናቸው

በፋሲካ በሁለት ተፈላጊ ወቅቶች ማለትም በሰቅለትና በትንሣኤ መካከል ባለው ግንኙነት ላይ ጥልቅ ምርምር እንድናደርግ ተጋብዘናል።

የመጀመሪያው፣ ድርጊት ሁለተኛውን ይቀድማል እንጂ አይደመስሰውም። ትንሣኤ ቀደም ሲል የነበረውን ስለ ፍቅር ሲባል የተደረገው ሞት ወደ ከፍተኛ የሕይወት ደረጃ ያሳድገዋል። የትንሣኤ ብርሃን መስቀልን እንዳይታይ አያደርገውም፤ ነገር ግን መስቀል የሚፈነጥቀውን ፍቅር አማኝ እንዲረዳ ያግዘዋል። ከፋሲካ ምስጢር ተወዳጅ መስተጋብር ጋር ያለው ይህን ትስስር ከተውን አንዳንዴ በሚያስገርም መንገድ እንሳሳታለን።

የፋሲካ ደስታ ከታሪካዊ ትስስራችን ጋር እንዲሰማን ያስፈልጋል፤ ማንኛውም ቁሳዊ ጥቅምም ሲለውጠው አይገባም። ሕመም፣ ሞት፣ ጥላቻ፣ ማኅበራዊ ብጥብጥ አሁንም ቢሆን ያጋጥመናል፤ ፋሲካ እነዚህን እውነታዎች ወዲያውኑ አያስወግድም፤ ይልቁንም ክርስቶስ በእግዚአብሔር ክብር ውስጥ መሆኑን፣ ክርስቶስ በቤተክርስቲያንና በታሪክ (ስለዚህም በእያንዳንዳችን ውስጥ) መኖሩን

ይነግረናል፤ ነገር ግን ለፍቅርና የበለጠም ተስፋ ለማድረግ ፈር ይቀድዳል። ሕይወትንና ፍቅርን የተረዳው፣ በፍቅር ውስጥ እየኖረ ያረጋገጠልን እርሱ ተስቃየ፤ ሞተ፤ እግዚአብሔር አብ ግን አልተወውም ተቀብሎታል፤ ወድዶታልም፤ ወደ ሕይወት ምላትና ደስታ አምጥቶታል፤ ክርስቶስን የተቀበለና የወደደውም እርሱ ነው። የፋሲካ ደስታ የደበዘዘ ወይም የሚረሳ ደስታ አይደለም፤ ወቅታዊ ደስታም አይደለም። የፋሲካ ደስታ የመስቀልን ትዝታ ለማስብ የሚያስችል ነው፤ ከባድ ነገርም ነው። ለሰዎች ሁሉ እውነተኛውን ተስፋ ለመንገር፣ አዳዲስ መንገዶችንም ለማሳየት እንደዚሁ ተስማሚ ነው።

ሚያዝያ 13

የፋሲካ ደስታ

የፋሲካ ደስታ ማለት ምን ማለት ነው? ምንን ይጨምራል? በከንፈራችን መሠረት በሌለው አኳኋን አደጋ እንደደርሰ አድርገን የምንናገረው ከሆነ የፋሲካን ደስታ እንደምን እንረዳለን?

የተነሳው ክርስቶስ የፋሲካ ደስታ ምን መሆኑን ከትክክለኛ ምንጩ ጋር ካልፈለገነው የቀደመውን መስቀል በመርሳት የተመሠረተ ደስታ አድርገን ከገለጥነው አደጋ አያጋጥመንም?

በእርግጥ የተቀበልነውና በእምነት ያወጀነውን የትንሣኤ ደስታ መናገር አለብን። ነገር ግን መቸንከሩንና ግርፋቱን መርሳት፣ ርኅራኄውንና በመስቀል ላይ መሞቱን መርሳት፣ በእርግጥ እንዳልተፈጸመ ወይም ቅዠት እንደሆነ አድርገን እንደቆጠርነው ይሆንብናል። በእውነቱ ዛሬ በእኛ መካከል የሚሰቃዩ ብዙ ሰዎች አሉ። እጅግ የሚደንቀውም የፋሲካ ደስታ አዋጅና መልዕክት የዓለምን ጭንቀት አላስወገደም። ከጥቂት ደስታ በኋላ ነገ፣ ተነገ ወዲያ፣ ምናልባት ዛሬም ቢሆን ተመሳሳይ ችግሮች ሕመም፣ የፍትሕ መዛባት፣ ረሃብና ሽብር ሌያጋጥሙን ይችላሉ።

እንግዲህ የግብር ይውጣ እንዳይሆንና ተስፋ የማይጣልበት የሥቃይ ማስወገጃ በዓል አከባበር እንዳይሆን የፋሲካን ደስታ እንዴት ልንረዳው ይገባል?

መሞት ነበረበት እያለ ሉቃስ የሚነግረን የተነሳው ኢየሱስ፣ የተስቃየውና የሞተው ኢየሱስ መሆኑን የእግዚአብሔር ቃል ይነግረናል። ስለዚህ እኛ የጌታ አዲስ ሕይወት፣ የመስቀል ላይ ሞቱ በቀላሉ የሚደመስስ እንዳልሆነ ፍጹም እንዳልተከሰተ ወይም ተረስቶ መቅረት እንደሌለበት ተረድተናል። ይልቁንም ይህ ሕይወት ስለ አብ ፍቅር ራሱን አሳልፎ በሰጠው በኢየሱስ ሕይወትና ሞት አማካይነት የሚያድግ ነው። ይህ ሕይወት ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ በቅዱስ ቁርባን ምስጢር ቀድሞውኑ በጥንቃቄ ያስተማረው ነው። ኢየሱስ ከፍቅር የመነጨ ሕይወቱን በነጻ መስጠቱን አወጀ።

ሚያዝያ 14

እንደ ኤማሁስ ደቀመዛሙርት

የቤተክርስቲያን አውነተኛውና ታላቅ የሆነው ተልእኮዋን እያሰላሰልን መኖር አለብን፤ መንፈስ ቅዱስ እውን አድርጎታልና። በደኅንነት ታሪክ አማካይነት የመሲሕ ምስል በኢየሱስ ፊለግ ይገለጥ በነበረ ጊዜ እንደ ኤማሁስ ሁለቱ ደቀመዛሙርት ዓይነት እኛም በተመሳሳይ ደስታ የተሞላን መሆን አለብን።

በጊዜያቱ እኛ ሁላችንም ልክ እንደ ኤማሁስ ደቀመዛሙርት ነን። በአካባቢያችንና በዕለት ተዕለት ድርጊቶቻችን ተውጠን እንገኛለን። ወቅቶቹ ሽክማቸውን በእኛ ላይ ይጭናሉ፤ ያላዝኑናል፤ ያሳስቡናልም።

በቤተክርስቲያን ሕይወት የተመሰጥን ብንሆንና በጥንቃቄ እራሳችንን በተመሳሳይ ሁኔታ ውስጥ አድርገን ብንመረምር የከባድነቱን ስሜት መረዳት እንችላለን፤ ከዚያም ለደቀመዛሙርት የተዘጋጀላቸውን የእግዚአብሔር ዕቅድ ሙሉውን ስዕል እናያለን።

ደቀመዛሙርቱ ስለ ደኅንነት መብት በእነርሱ ፊት በአካል ከሆነውና በኢየሱስ መልዕክት ሁሉም ነገር ቢገለጽላቸውም እንኳ ላለማየት ጸኑ፤ በዙሪያቸው ሁሉም ነገር ያሳዝናልና። የመንገድ ካርታ መስመር በበረሃ እንደሚያንከራትተው ሰው የእግዚአብሔር ዕቅድ ተካፋይ መሆናቸው እንኳ አይሰማቸውም ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ሄዷል። በቃሉ በውዴታና በተወዳጅነት መገኘቱ በድንቅ ወደ ተሞላውና ወደ ተወደደው ተሳትፎው ወደ ደኅንነቱ ዕቅድ ብልጽግና ከኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ የተሳሰረው ሕይወታቸው ይመራቸዋል።

እያንዳንዱ ሰው የገዛ ሕይወቱን የቤተክርስቲያንና የእግዚአብሔር መገግሥት አካል እንዲሆን በማድግ የሚበራለትን የትንሣውን ፍጽምና መጨበጥ ይችላል። የሰው ታሪክ ሁሉ ከራሱና ከኅብረተሰብ መስወጥ ጋር አብሮ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ወደ ቤተክርስቲያናችን መጣ። ከሚያስፈልጉት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ መስዋዕቶች ጋር በልባችን ካለው ከፍተኛ ተስፋ ጋር የትሕትና ድርሻችንን መስጠት እንድንፈልግ ተጠይቀናል።

ሚያዝያ 15

ክርስቶስ የእኛ ሕይወት መሆኑ

ያንን መሠረታዊ የሆነውን አዋጅ ስምተነዋል፤ በቃላቶቻችን፣ በተግባሮቻችንና በምልክቶቻችን ሁሉ ገልጠነዋል፤ ክርስቶስ ሕያው ነው፤ ክርስቶስ የእኛ ሕይወት ነው።

ይህ አዋጅ ለወቅቱና ከጥንት ጀምሮ ለሁሉም ጊዜ የመጣ ነው። ከእንሣኤው መላዕክት፣ መቃብሩን ባዶ ሆኖ ካገኘቸው ሴት፣ የጌታን ሕይወት ከመስከሩት ሐዋርያት ሁሉ የመጣ ነው። መልዕክቱም ከእነርሱ በመተላለፍ ከሰው ወደ ሰው፣ ከቡድን ወደ ቡድን እማኝ ኅብረተሰብን በመቀስቀስ ተዛጋጅቷል። የአዲስ ኪዳን መጻሕፍትን አስተውለን በምናነብበት ጊዜ የጭልዕክቱ አቅጣጫ ወደ መጀመሪያው ድርጊት በመመለስ ከነጣዕሙ ወደሚገኝበት ሥር መሠረቱ ይመራናል። ጌታ በእርግጥ ተነስቷል፤ ጌታ ተነስቶ ለጴጥሮስ

ተገልጠለታል፤ ሰዎች የሰቀሉት ኢየሱስን እግዚአብሔር አስነስቶታል።

የጥንት ክርስቲያንነት ሁሉ በዚህ አዋጅ ላይ ይመሠረታል። የእኛ እምነት ከላይ በመጣ በማይጨበጥ ቃል ላይ የተመሠረተ አይደለም። ክርስቶስ በእርግጥ መነሳቱን ባዩ፤ በወቅቱ በነበሩ በመስከሩና ባወጁ ሰዎች ቃል ላይ የተመሠረተ ነው። ስለዚህ ይህ አዋጅ በጣም ሩቅ ከሆነ ጊዜና ቦታ የመጣ ቢሆንም ምንም በማያቋርጥ በምስክሮች ስንሰለት አማካይነት ከዚህ ደርሷል።

ነገር ግን እርሱ ከዚህ በጣም ተጠግቶ ልክ አሁን በእኛም መካከል ይገኛል። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ድምጹን የምንሰማው ጴጥሮስ በዚህ መንገድ ይገልጠዋል፤ «እኛም ለዚህ ነገር ምስክሮች ነን፤ ደግሞም እግዚአብሔር ለሚታዘዙለት የሰጠው መንፈስ ቅዱስም ምስክር ነው» (ዮሐ. 5፡32)።

ይህን የሐዋርያት ምስክርነት እኛ ደግሞ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ነው ብለን እንጨምርበታለን። የትንሣኤው መንፈስ በየልባችን ውስጥ ይሠራል። በቤተክርስቲያን ጉባኤ የሠራው መንፈስና ከጉባኤው በኋላ ያለው በሁለተኛ ጊዜ በመምጫው ፍጽምና ይሠራል። ስለዚህ ከሞት የተነሳው ክርስቶስ ሕይወታችን ብቻ ሳይሆን ኑሮአችንም ጭምር ነው። የእርሱ ፍቅር ጸሎትና ኃይል በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የቤተክርስቲያን ይዞታ ነው። ቤተክርስቲያንም በዚህ ሁሉ ዘመናት ያልተቋረጠውን የእርሱን ትንሣኤ ትመስክራለች።

ሚያዝያ 16

ለክርስቶስ በሮችን መክፈት

በዚህ ዓለም ውስጥ ለክርስቶስ ፍቅር በሮችን መክፈት ማለት ምን ማለት ነው? ለክርስቶስ በሮቻችንን እንክፈትለት የሚለው አባባል ዓለምን በሙሉ ይነካል። የተሰቀለው የክርስቶስ ልብ ልክ ታሪክን በሙሉ ገልጦ እንደመመልከት ነው። ወደ ፍቅር ግንኙነቶች ለመግባት ይገፋፋናል፤ ይኸውም የሰው ድርጊቶችን አቅጣጫ የሚቋቋምልን እርሱ ብቻ ነው።

የክርስቶስ ሞት ለሰው ልጅ ትክክለኛ የፍቅር መለኪያ ነው። ለዘለዓለም የተገኘ መለኪያም ነው። እርሱም ዘወትር ይገኛል፤ ሰውንም በታማኝነቱ ወደ እርሱ ይመልሳል፤ ራሱን ለማሸጋገርና እውነተኛ የሆነውንም ይሻል። ነዋሪና የእምነት መሠረት በሆነው ቃሉ «ሎጎስ» በእግዚአብሔር መንፈስ ውስጥ ሕይወቱ ትርጉም አገኘ።

ታማኝ፤ ፍቅር ብቻ ነው እንላለን፤ በእጅ የሚዳሰስና በፍሬው አማካይነትም የተረጋገጠው ፍቅር መሆን አለበት። «ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀመዛሙርቱ ብትሆኑ በዚህ አባቱ ይከብራል። እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም። ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ» (ዮሐ. 15፡8-16)። ነገር ግን የዚህን ኃይል ፍቅር ሁናቱ በታሪክ ውስጥ ሁሉ ጊዜ እንዴት ልናስታውሰው እንችላለን? እንዴትስ እንጠብቀዋለን? እንዴትስ እንሰማዋለን?

በነቢያት አማካይነት የተናገረው፤ የፍቅር ተስፋውን መልሶ ለዓለም የሰጠውና የተነሳው ኢየሱስ ዛሬም በቤተክርስቲያን በሚገኘውና ሕያው በሆነው የእውነትና ፍጹም የፍቅር ምሳሌ በመሆን ሰውን ያለማቋረጥ በመለወጥ ላይ በሚገኘው መንፈሱ ከእኛ ጋር ነው።

በእርግጥ ቤተክርስቲያን በትሕትናና በፍቅር ኅብረተሰብን አስማምታ በማዋደድ በዓለም ውስጥ አንድነትን ለመመስረትና መልሶ ለመገንባት በትሕትና የጸና ተልእኮ አላት።

እንደ ማኅበረሰብ ፍቅር ፍጹም በሆነው ወዳጅነት በየሥፍራው ከድኻነታችንና ከኃጢአታችን ጋር የእውነተኛ ሕይወት መላሽ ለመሆን ተጠርተናል። «እኛ» እንደ ቤተክርስቲያን ለመሆን፤ እርቅንና ፍጹም የሆነውን ዓለም በትክክለኛ ሕግ (እውነተኛ የሆነ ሕግ ብቻ) በነጻ እውነተኛ ፍቅርና ደግነት ላይ ተመስርተን ለመገንባት ወደ ምስጢረ ሕይወት ተጠርተናል።